

نه مينداريتي گشتي روشنبيري و لاوان
يارمه تي له چاپداني داوه

ديوانی ره بخووری

«مه لا عومهری زهنگنه»

ليکولینه وهی

محمر علی قهر داعی

چاپی به کم

چاپخانه ی (آفاق عربیة)

۱۴۰۳ ک ۱۹۸۳ ز

به غدا

ئەمىندارىتى گىشتى روشنبىرى و لاوان
يارمەتى لە چاپدانى داوھ

ديوانى رەنجوورى

”مەلا غومەرى زەنگنە“

لىكۆلىنەوھى

محمەد رەلى قەرداغى

چاپى يەكەم

چاپخانەى (آفاق عریبة)

۱۴۰۳ ك ۱۹۸۳ ز

بەغدا

نادیره ئه ییام ! نادیره ئه ییام !
 مه ولای رهنجووری ! نادیره ئه ییام !
 دانای پرهونه دامیار دام !
 شوعه رای شیرین راز شه کهرین که لام
 هه کیم حاذیق گشت دهرمه ندان !
 مه خصل داده ی خال گیسوو که مه ندان !

دوای ئه مانه و پێش ئه مانه ییش شایه تی (حاجی قادری کۆبی) نیشانه ی
 رێزو پله ی شاعیریتیه به م شاعیره ی به خشیوه که ده لێ :

یه کنی (رهنجووری) ئه هلی که رکووکه
 فیکری بیکری هه موو وه کو بووکه (۲)

هه ر وه ئه مه ییش به لگه یه کی دیکه یه بۆ ئه وه ی که بزاین ده نگه ی زولالی
 (رهنجووری) به زۆر ناوچه و شوینی کوردستاندا گه ییوه و له گوینی گه لێ
 له شاعیرانو و روشنبیرانی کورددا زرنگاوه ته وه و ئاوازی داوه ته وه .

خۆ دیاره ئه مانه باشتترین به لگه و چاکترین شایه تین له مه لاو شاعیرانی
 هاوچه رخی شاعیر خۆیه وه و هه ریه که یان به جۆرێک پله ی زانیاری شاعیرمان
 بۆ روونده کاته وه و به گوێره ی بۆچوونی خۆی و قه ناعه تی به شاعیر له هونه رو
 توانای هونه ریی ده دوێ .

ئه وه ی له ژیا نی (رهنجووری) دا زۆر پروونه ئه وه یه که موریدی شیخ
 ئه حمه دی بۆن خۆش بوو و رێبازی ئه و شیخه ی هه لێاردوه و ، به سۆزه وه له
 کاتی خۆشی و ناخۆشییدا شیعره ی بۆ وتوه و ، به یه کیك له شیخه گه وره کانی

(۲) بره وانه دیوانی حاجی قادری کۆبی چاپخانه ی کوردستان ، ل : ۱۰۵ .

چهند وه رهنګ زهر د وه بڼ ته وانا
 ئه وهقت ئه ر بڼ وهقت وه تووم کهر د هانا
 به واتهي بهدان دهر گای دل ژهندي
 هم نمهك وه زام کهردهی ویت شهندي

قیلهم ئه ر صه د بار توو بڼ مه یلنه
 وه لآ جه لای من هه ر ئه وه لیلنه
 گوشادی خاتر جه غم کهلنه
 جه پؤل خاصان توو سه رخیلنه
 (رهنجووری!) رهنجوور توو جه پاوهندي
 هم نمهك وه زام کهردهی ویت شهندي

— ۱۴ —

چراخم به شه و چراخم به شه
 شهوئ چون شه و بو با بوئ بو به شه
 شه و بوئ نه دماخ شه و بو دهورئ دؤ
 تا شه و بو جه بوئ ئه و شه و بوئ خوش بو
 شه و بوئ شه و بووان جه و پڼ وهش شپوهن
 شه و بوئیش جه بوئ شه و بوئ توو پڼوهن
 رؤ رهنګت مدؤ شه و وه نور چهم
 شه و شه و بوئ نه دل هیچ نمازؤ خهم
 ئه ر شهوئ شه و بوئ به یوم نه دماخ
 په ی بوئ شه و بووان که ی مکیشام داخ؟

ئەر شەو بۆت بدۆ وه من بۆی شەو بۆ
 شاللا پۆی پۆشن جه لام چون شەو بۆ
 (پەنجووری) ھەر شەو ئارەزووش بۆی تۆن
 جەو پى دەماغش پىر عطر شەو بۆن

— ۱۵ —

چراخ نازداران چراخ نازداران
 ئەر صد نازداران پەى دى نازداران
 نازشان پەى دى چون گاز ماران
 نازدارم ھەر تۆى شای چەم خوماران
 جەى قاف تا ئەو قاف ئەر بیان جەم جەم
 جەرگەى خالخاصان نە يەك جا بان جەم
 ھەر يەك وه شىوہ شیرين شىوہش بۆ
 صد قەيس عامير شەيداو لىوہش بۆ
 دى جە گشت يىزار پەى توو مەيلشەن
 پەى توو شەو تا پۆ ھەر واوہ يلشەن
 نەوباوہى سەراو ، نە يىشەى كەمال
 سى سەول قامەت شوخ چەم غەزال
 ئەر لەيلاو ، شیرين ، گولەندام چين
 (بدیع الجمال) گولچىرەى ماچىين
 کيسيا بانوو ، پەرىزای ئىيرەم
 پەرىدۆخت دەور ، عەذراى غونچەدەم
 زىندە بانسەوہ مەيل دەران وه دى
 دى ھەر بەند توون ، جەمین پەرى گول ا

نه‌قش عه‌شق تۆم نه‌ دل جا‌گیره‌ن
سه‌ودای گشت ئاوین هه‌ر تۆم نه‌ ویره‌ن
نه‌وا بو‌اچی یه‌ زوانی‌یه‌ن
(په‌نجووری) غولام جا‌ویدانی‌یه‌ن

* ● *

- ۱۶ -

چراخه‌م ئالان چراخه‌م ئالان
دل‌جه‌ داخ‌توو‌چۆن نه‌بۆ ئالان؟
وه‌ دیده‌ت سه‌و‌گه‌ند، شای دیده‌کالان!
سه‌رمایه‌ی عومرم‌توو‌دای وه‌ ئالان

* ● *

جه‌ی‌وه‌ر که‌ باخچه‌ی‌حوسنت‌ناکام‌بی
بالای نه‌وتوولت نه‌وبه‌ر نه‌مام‌بی
جه‌ ده‌رده‌داران‌کی‌توش نه‌فام‌بی
خواجه‌ی‌کام‌که‌س‌بیت؟ یا‌کیت‌غولام‌بی؟
باوه‌ر نه‌خاتره‌وه‌ماه‌و‌سالان
سه‌رمایه‌ی‌شادیم‌توو‌دای وه‌ ئالان

* ● *

وه‌ر‌جه‌ گشت‌که‌سی‌من‌بیم‌وه‌ دامت
شه‌و‌تا‌رۆ‌دایم‌موانام‌نامت
واتم: سا‌جاری‌کۆ‌میۆ‌فامت؟
بزانی‌وه‌ په‌نج‌به‌رده‌ی‌غولامت
هه‌ر‌بی‌پامیت‌که‌رد‌وینه‌ی‌ناهالان
شادی‌و‌جوانیم‌گشت‌دای‌وه‌ ئالان

ئەو ەند ۈە ئىخلاص خىدمەتت كەردم
 گرەو جە گرۆى دلداران بەردم
 سەوگەندان ۈە خال چارەت مەردم
 عالم عىرەت كەرد نە رەنگ زەردم
 شەو تا رۆ جە دەرد مەردم تالان
 ئاخىر جوانىم گشت دای ۈە تالان

ئەو رۆ كە ئىنشای غولامىت ۈەندم
 ددان خاسان پرووى زەمىن كەندم
 دەبدەبەى خاسىت نە عالم ژەندم
 بەذر بەىندارىت جە ھەر جا شەندم
 ھەر بەىن دروست بىم چون قەيس سالان
 توو شادى و عومرم گشت دای ۈە تالان

ئەو ەند شەو تا رۆ دەردم ۈە كۆ بى
 پەژارەو فىكرم ھەر دىن توو بى
 ئەر سەد زامەتان ھەنىم بى شىو بى
 زام گشت سارىش زام تۆم نو بى
 خىلافم نىبەن شای چەم غەزالان
 شادى و جوانىم توو دای ۈە تالان

ئاوازەى خاسىت يەند واتم دەم دەم
 بە خالخاصى توو باۋەر كەرد عالم

دلبداران يەك يەك پەي دىنت بىن جەم
سەوداى عەشق توو عالمەم وست نە غەم
من غەرق بىم نە بەحر سەوداۋ خەيالان
سەرمايەو سوودم توو داى وە تالان

(پەنجوورى) پەي توون دل وە تاسەو
تاسەي تەوەن تاو بىن قىاسەو
بوانەش بە شەرط بەين خاسەو
با نەشۆ وە زىد كەس نەناسەو
حەيفەن پەرى توو، وە شاي ئەودالان!
بەي طەور شاي شادىش بشۆ وە تالان

— ۱۷ —

خاسان خارتان خاسان خارتان
هەنى مەدەن لىم تىر خارتان
چون پەي كەس نىرەن ئىعتىيارتان
هەنى تۆبە بۆ جە ئىقرارتان

چون شەيطان شوومەن خار شەھستان
غەير جە بىن شۆنى نىرەن قەھستان
پەرى كەس نىرەن بەين و بەستان
ئالەم منالۆ گشت جە دەستان
نەفرىن وە ئاداب وە بازارتان
هەنى تۆبە بۆ جە ئىقرارتان

ئەي حال نەزانان چۆن بىي حالتان ؟
 چەند دىدەي وىم كەرد وە پامالتان ؟
 چەند كەردم سەيران خەطو خالتان ؟
 چەند چەشتم شەربەت لەب لالتان ؟
 ھىچ نەيىن وە تەنگ عەيبو عارتان !
 ھەنى تۆبە بۆ جە ئىقرارتان

ئەوسا كە من بىم - مزانن وىتان -
 سەرم چەنى مال منيا نە رىتان
 چەند وەقتو بىي وەقت راگرتم لىتان
 چەند سىاسەتان كىشام پەرىتتان
 دل بىيەن يىزار جە ئازارتان
 ھەنى تۆبە بۆ جە ئىقرارتان

چەند كىشام طەغەي قەومو يىگانان
 چەندى قەيس ئاساشىم بە وىرانان
 كەردەم من ئىدەن عالم بزانان
 خاستان كامەن ؟ بوورىن بىمانان !
 سەرم سىر مەندەن من جە كارتان
 ھەنى تۆبە بۆ جە ئىقرارتان

چەند كىشام ئازار غەمزەو نازتان ؟
 چەند بىم وە ھامىراز رىزەي رازتان ؟

چه‌ند وهی زه‌نیم که‌رد پهی وهی وازتان ؟
چه‌ند وه‌گیان کیشام من نیازتان ؟
به‌دی گشت ئالهم هاجه بارتان
هه‌نی تۆبه به‌ۆ جه ئیقرارتان

هه‌رتا دل دام بی پهی ته‌سخیرتان
ویم مکه‌رد ده‌خیل دامه‌ن‌گیرتان
ئه‌وسا هه‌ر من یم نه‌ جای پیرتان
ئسته‌نه‌نده‌ن هیچ نه‌ ویرتان
گره‌ی نار خیزۆ جه مه‌زارتان
هه‌نی تۆبه به‌ۆ جه ئیقرارتان

ئه‌ری بی‌مه‌یلان سزاتان که‌ردم
جام زوونخ زام نه‌ راتان وه‌ردم
چونکه‌ به‌ مه‌یل بین جیتان ویه‌ردم
وینه‌ی صوفیان تۆبه‌ی دل که‌ردم
بناسان به‌نده‌ی تۆبه‌کاران
هه‌نی تۆبه به‌ۆ جه ئیقرارتان

ئه‌ری خال [شیرین] شوخ به‌رز ده‌ماخ
یه‌ند جه‌حه‌یفتان کیشام ئاخ و داخ
ئه‌گر په‌شیمان به‌رباوه‌ردا شاخ
من شاخم [خاسته‌ر به‌رز مبی] چون باخ

به وەزن جەستەم [سەودای] خارتان
هەنی تۆبە بۆ جە ئیقرارتان

— ۱۸ —

دڵە خەیاڵان ! دڵە خەیاڵان
وەس دەرەم ئازار چەنی خەیاڵان
وەس شەو شووم کەر لێم چەنی شەوناڵان
دریغ بمرەدای جە ی وەرتر سالان !

ساکن بی جە ی وەر توو جە مولک ویت
زید (باوەل باو) قەدیم جاگەو جیت
غەیر جە شادی و زەوق هیچ نەبی خدیت
چیش واپۆن ؟ چۆن بین هامسەران پەریت ؟
ئێستە گشت زەوقت هاشی وە تالان
پە ی چیش نەمەردی جە ی وەرتر سالان ؟

ئەوسا جە لای گشت رەوا بی نازت
خووصووصەن جە لای دۆست دلوازت
دلواز ویت بی دایم هامسەرازت
فەلەک شێونا ئەو سۆزو سازت
شای شادیت غەم بەرد یە کسەر وە تالان
پە ی چیش نەمەردی جە ی وەرتر سالان ؟

نمەز دلەى شووم وئىل سەرگەردان
 پاڭوى سىياسەت ھىجران و دەردان
 توو بى ئەو وەشى چۆتتەن ژيان
 فەلەك سەد داغەش وە جەرگە نىيان!
 ئىستە ھەر دەور دەور وئىنەى ئەبدالان
 درىغ بىمەرداى جەى وەرتر سالان!

نەصیب جەو زامن يەكسەر بى فىرار
 غەرىبى شاران پەى وئىش دا قەرار
 بى قەدر و قىمەت ، بى ھامدەرد بى يار
 بەتەر تەر نە قەيس رسواو سەودا بار
 بى سوودەن بى سوود ئالەت چون لالان
 پەى چىش نەمەردى جەى وەرتر سالان؟

— ۱۹ —

زلىخا زوننار ، زلىخا زوننار
 زلىخا زەرىف زولف ھەلقەى زوننار
 جەمىن قەمەرسو ، دىدە ئاھووتار
 پەسەندەى خاسان خاص خاتردار
 بەشق دىدەى وئىت شوخ دىدەمەست
 ھەرفى مەرسوون وەنەت نەيۆ كەست :
 ئانە چ مئوئىن وە پرووى سىنەوہ
 پىچانت وە بەرگە دىباى چىنەوہ؟

سهراويز نه پرووی سینهی بی کینه
 گجیت نمازۆ وینوش چه وینه
 وه نو بن بهستن هیما ناکامه
 په نهان نه پهردهی پرووی یهقه و جامه
 بهیهن ؟ نارنجهن ؟ لیمۆن ؟ یا نارهن ؟
 یا میوهی قودرهت سیف خوانسارهن ؟
 شه مامه ی وهش بۆن سه هه ند پهروه ردهن ،
 یا دوو دوگمه ی سیم صاف بی گهردهن ؟
 قیلهم من هه رفیم نه ژنه فتهن به ویم
 دیدهم ئه ر راستهن راست بواچه پیم
 مواچان : ئانه میوه ی قودرهتسه
 شیفای په ی مریض دهوای عیلهتهن
 ئه ر راسه ن - ئازیز - شیفان په ی دهردان
 من خو سه رتاپام هیجرانان سه ردان
 که رهم که ر په ی من وه نه ت بیۆ پام
 من چون مه لهم بیۆ وه شیفام (!)
 ئه ر که ردی ئینعام بۆی جوه میوه
 جوه میوه ی نه عیم شه مامه شیوه
 (په نجووری) په نجوور تا پۆی قیامت
 دۆعاگون په ی توو سپی سه ول قامت

— ۲۰ —

زلیخا پاره ، زلیخا پاره
 په رده ی ظولومات نه پروو که رد پاره
 به و طهور داش هه وانه چین چاره
 نمانا جهمین چون صوب ستاره

جیهانی ژماردوهو ، چەند پارچە شیعری بۆ وتووە ، تا ئەنجام لە ساڵی ۱۲۱۹ی
کۆچیدا شیخ جیهانی بەجێ هێشتووە و پەنجووری شینئەکی بەکۆلی بۆ کردووە و
لەگەڵ ئەویشدا باسی دوو شیخ ئەحمەدی دیکە ی کردووە کە لەو سەردەمەدا
لە جیهان دەرچوون .

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم دەفەرموێ : زنجیرە ی مەشایخی عەبداللان
— کە شیخەکە ی پەنجووری لەوانە — وەکو بیستوومە لە ئیستەووە ئاوا
دەست پێ دەکات : شیخ عەبدولکەریسی کۆری شیخ عیصامەدین ، کۆری شیخ
عەبدولقادری کۆری شیخ فەتاح ، کۆری شیخ ئەحمەدی بۆنخۆش ، کۆری
شیخ ئیسماعیلی دووم غەزائی ، کۆری کاک عەبدوللا ناسراو بە شیخ کاک
ئەودل ، کۆری شیخ ئیسماعیلی گەورە ، کە وەختی خۆی لە دێی (ژاژلێ) وە
هاتووە (عەبداللان) کە وێرانە بووە و ئاوەدانی کردووەتەو بە ئیشارەتی دوو
زاتی گەورە لە پیاوچاکان کە پلە ی (ئەبدال) یان بوە . ئەبداللان لە ناحیە ی
سوورداشەو سەر بە پارێزگای (سلیمانی) یە .

هەر وەها مامۆستا دەفەرموێ : وەکو بیستوومە ئەم شیخ ئیسماعیلە
لەگەڵ خوالێ خۆش بو شیخ ئیسماعیلی (ولیانی بەرزنجی) دا طەریقەتیان لە
(شیخ ئەحمەدی احسائی) وەرگرتووە . ئەو شیخ ئەحمەدە ماوەیێ لە بەغدا
بوە لەو تەکیەدا کە لە گەڕەکی (رأس القرية) دا بوە ئیرشادی کردووە تەکیەکە
ناوی (تەکیە ی شیخ ئەحمەدی ئەحسائی) بوە . دوا ی وەفاتی ئەو حەزرەتی
مەولانا خالیدی کوردی نەقشبەندی لەو تەکیەدا ئیرشادی کردووە و ئیستە بە
(تەکیە ی خالیدیە) ناسراوە . ئەو تەکیە لە قەراخی دیجلە لە گەڕەکی (رأس
القرية) لە بەری (رصافه) دایە .

دەمێتتەووە ناوی باوکی و باپیری شوێنی لەدایکبوونی شاعیر ، لە
دیوانەکەووە لەم بارەووە هیچمان چنگ نەکەوت ، مامۆستای مودەریس
دەفەرموێ : وەکو بیستوومە : مەلا عومەری پەنجووری کۆری خالید بەگی

(تبارك الله) چون پروو نمانان
 شوعاش نه شهس خاور ستانان
 چون قهمر نه بوج سهركيشا ئه ودهر
 شهفق دا نه دهوور دائيره ئه نورهر
 پهنجهي هه نايي دراز كهرد وه دوو
 كليل كهرده وه نه توي درز قوو
 گجيش هه وا دا بئ خوف و ئه ندیش
 خهيلي كهرد سهيران سهطح سینه ئيش
 نه تهخت سینهش دوو قوبه ئي نوورين
 دوو ماه ، دوو قينديل ، دوو زوهره ئي شيرين
 دوو دوگمه ئي بئ خهوش سيم سپي صاف
 شه فافتهر خهيلي نه كافوور صاف
 ناگا خؤفش كهرد نه ديده ئي بهدين
 پهردهش بهسته وه چون پهرده ئي پهروين
 زوهره ئي ئاوين كهرد ، مهتاب بهرده وه
 شوولهي ئاقتاب ئاوين كهرده وه
 تاخهيلي زه مان خاطر گوشاد بو
 سپهرده ئي خاسان بوج بهغداد بو
 (پهنجووري) پهنجوور هه رتا بو فساني
 دؤعاگون په ئي تو زليخاي ئاني

* ● *

- ۲۱ -

زليخا بهسته ، زليخا بهسته
 دوو دهسته كلاف موشك بو بهسته

دوو سیا ثوعبان پیشهی دل گهسته
 که ردهن وه په رچین گونای گول دهسته
 شنهش بای شه مال مشانوشه وه
 زارزار وه زه ربان مسانوشه وه
 سانسان جه سیما ها وه سه ماوه
 لا ولاو لاو مـــــدو لاف لاف وه لاوه
 لا وه لا شیـــــهن لالا وه لادا
 تان و پو که قـــــهن تاتا وه تادا
 تهل توول مه فتوول لوولهن وه نهیدا
 توو توو توو بان وه بان بهیدا
 چین چین چین به ستهن چون نهخش چینی
 خه م خه م خه میدهن جه حلقه ی ینی
 ئەلف ئەلف لام وست وه عینه دا
 لام ئەلف کیشا وه مابه ینـــــه دا
 یا حافظ مه محفوظ بهدکار بهد بو
 ئەییام عومرش دوو په نجاو صد بو
 تا قهرن ئەییام دهوران بماتو
 هر رو بای شه مال زولفش بشانو
 شه خصی که (یوسف) زه رخه ریدش بو
 چ خاسه ن غه م پوش غه م که شیدش بو^(۱)

(۱) ئەم پارچه نازناوی (پهنجووری) تیدا نیو ، شاعیریشمان کهم شتی وا
 ده کاو اله دواایشدا ناوی (یوسف) هاتوه له دوا به تیدا به ده شتی بکری
 به نازناوی شاعیر ، ئەگەر ئەوه بچیتته سهر گومان له وه ده کری ئەمه
 شیعی (پهنجووری) بیت .

زلیخا خوانسار زلیخا خوانسار
دوو سیف ئاوه ردهن نه مولک خوانسار
به ند که ردهن نه سه طح سینهی صه ده فوار
عه طر ئه و سیفه جیم سه ندهن قه رار

سیف سچی و نازک ساوای گول و ده دم
تازه بن به ستهن ناوبریان وه مه
ئه ر قه صد گه شش یه ک دم که رو دم
وه ر جه و دم هه ردوو متاویان جه هه
چون قه تره ی شه ونم مواران به وار
عه طر ئه و سیفه جیم سه ندهن قه رار

شیرینه نه طه رح فنجان فه غفور
هه ردوو که یل جه ئاو (شرابا طهور)
سو ما مبه خشان وه دیده ی بن نوور
یا حه ی دیده ی به د جیشان که ری دوور
بو شان به رمیو چون حوققه ی عه طار
عه طر ئه و سیفه جیم سه ندهن قه رار

نه توی جامه ی قوو زه ربه فت والا
دهم ده م جه له رزای ته مام بالا

سیفان پهری سهر نمانان کالاً
عجب کالائین ! یاران ماشاللاً !
نمانان وه نهجم پای چهرخ دهووار
عطر ئه و سیفه جیم سهندن قهرار

ئه و هردوو سیفه دوگمهی توبه‌ستن
سیف خوانسارش بۆ وه ییز وستن
ئه و میوه واردهن ئید شیفای خه‌ستن
هرکس جیش چه‌شتن جه عیله‌ت ره‌ستن
بی شک دهرمانه‌ن په‌ی دهرد یممار
عطر ئه و سیفه جیم سهندن قهرار

بالا بن‌عه‌یبه‌ن پر شیوه‌ی نادیر
سینه ته‌خته عاج عجبائیب فاخیر
پیوه به‌ند بی‌یه‌ن دانسه‌ی جه‌واهیر
ئوستای جه‌وه‌رساز ئید که‌رده‌ن ظاهر
بناروون وه صونع بینای که‌ره‌مدار !
عطر ئه و سیفه جیم سهندن قهرار

صه‌رپافان ماچان : یه‌شه‌که‌ه سیوه‌ن
به‌لی ! شه‌که‌ه سیف جه‌کو به‌ی شیوه‌ن ؟
سیفان صه‌فاشان په‌ی زارو لیوه‌ن
ئه‌ی سیفه دهرمان دهرد دل پیوه‌ن

جه قودرهت ژنيان بي نوکته و په پرگار
عطر ؤه و سيفه جيم سهندن قه رار

(په نجووری!) وه سهن وهس که ر خه يالان
خه يال سه ودای سيف نه و حالان
نمهندهن جه لات جازييه ي سالان
(بارشتش نريهن هور بي نالان)
په ي چيش مواچي جه صوب تا ئيوار
عطر ؤه و سيفه جيم سهندن قه رار

— ۲۳ —

سهول باغ من، سهول باغ من،
دهليل شو وه لای سهول باغ من
شای بالا بهرزان بهرز دماغ من
مهرهم په ي دهر وون پر جه داغ من
واچه پيش: شاباز ديدی بازان ييزا
وهی واز، وهی جو، کوورهی وه ئهنگيز
ئيمه جهی وهرتەر پاسه مان مژنهفت
ئينسان که سالش ياوا به دوو ههفت
صاحب عقل و فام وهفادار مبو
جه هر بابته تي خه بهردار مبو
هم ئادهم شناس هم ئادهم مبو
جه گشت وهسواسي خاطر جه م مبو

تۆ وهختەن وه سی ییاوۆ سالت
 چ خهیر بی جاری خاس نه بی حالت ؟!
 هیچ نه کهردی فهرق خاسان جه ناخاس
 یه کسان بی جه لات دیو چه نی لال ناس
 سهوگه ندم به خال گۆنای گول ییزت
 به جیلوهی جان به خش بالای نه وخیزت
 نه گهر بی پرامیت هه نی نه بو وهس
 بی مهیل بی رام طائفه ی چه رکس
 وه چار جانییدا مکه روۆن فریاد
 حاصل بو وه نه ت شهش کهس چون جه لاد :
 نه ووهل : غه مزه ی ویت دوهم : نیگای چه م ،
 سیهم : ناز نه نداز موژهت بو وه هم ،
 چاره م : چین خهشم جام جه مینت ،
 پینجه م : نیم نیگای پر ئایرینت ،
 شه شه م : شیوه ی لهنج وهی نه نگیز وهی
 تاین بان په ریت هه ر شهش په یاپه ی
 کاری پیت کهران وه زینهار زینهار
 باوه رات چون دیل وه بی ئیختیار
 وه ساق نه رگس ، وه شاخ سونبول !
 وه چۆی دارچینی ، وه سه ره شاخ گول !
 به وه لگ ریحان ، به بهرگ نه سرین !
 وه دانه ی عه بهر ، وه ناف موشکین !
 نه وهنه لیت ده ران بگیری نه ستهق
 تا وهس وهی کهری ، وهی کهر وه ناحهق

عیرهت بگيران جهرگه‌ی ناهالان
هه‌نی جه‌فای کهس نه‌دهن وه تالان
(په‌نجووری) جه داخ بئ‌رامیت بی‌رام
با بۆ وه مه‌جنوون سه‌رگه‌شته‌ی ئه‌یام

— ۲۴ —

سه‌وۆ سایه‌دار ! سه‌وۆ سایه‌دار !
سه‌وۆ ساپه‌روه‌ر ! ساوای سایه‌دار !
زه‌نده‌ی زام سه‌خت زامت پیر نه‌زار !
سه‌نقار تیژ چه‌نگ شاهین بالدار !
شو‌خ شه‌یدای نار نه‌زاکه‌ت گران !
باز توند په‌رواز ، ته‌رلان به‌رز لان !
باشقه‌ی ته‌وار ، پرشته‌ی یه‌مانی !
باش مه‌جبوبان پۆل (بیسان) ی !
سه‌رخیل خاصان (خاصه) نشینان !
به‌گزاده‌ی بئ‌عەیب گشت نازنه‌نینان !
سه‌رپه‌م په‌وێل له‌بجۆی خاصه‌مال !
(خاصه) جه‌ خاصیت خاص بی‌یه‌ن زولال
فه‌رواراتنه‌ن وه (سه‌نگه‌سار) دا
به‌و ماواو مه‌کان به‌و جاو دیاردا
(سه‌نگه‌سار) هه‌ر مال توو جیش مگنی دوور
سه‌نگ جیش موارۆ (حور العین حور)
هه‌ر جه‌ (سه‌نگه‌سار) تا وه سه‌ر (خاصه)
میری خال‌خاصان په‌رئ توو خاصه

ټگړ لال ناسان خاص وه نه ت زانان
 نام توو وه خان خاسان موانسان
 نږه ن هام شيوه شوخ (بياني)
 وه قه شوق جه شه خانان بستاني
 ديوانه پای (شه) ، من په توو داخم
 داخدار ، زووخ توش ، دهر وون پر ټاخم
 پيران باطين بدهران په نسات
 تا خه يلى ټه يام كه نه بو صفات
 تا چهندي زه مان هيچ نه كهى خه يال
 غه ير جه سورمه و جام ، صهندهل ماوى خال
 دوغاي (ره نجوورى) ت په ريت (ټه سپر) بو
 سه رتاپاي بالات دوور جه زهره بو

— ٢٥ —

شه مال يه كه رهنكي ، شه مال يه كه رهنكي
 شه مال توو شه وگه رد شيوه يه كه رهنكي
 ده لال دوسان بڼ داواو دهنكي
 غه خوار ياران دل جه غه تهنكي
 دوست ټه مينى بڼ حيله و مه كرى
 زينده وه فه يرض بڼ فيتنه و فيكرى
 بڼ غه لل و غه ررض په يك شاراني
 شاه زاي شاران شيراز تا شاري (!)
 بڼ كينه و بڼ بوغض دهور هم تازي
 مه حرم خالان پرووى په رده رازي

توئه و شه مالی وهختی کهردی مهیل
نامه‌ی (مهجنوونت) یاونا وه (لهیل)
شهرح ئاخ و داخ (فههاد) کوکهن
وهندی نه پای تهخت (شیرین) ئهرمه‌ن
بۆی جامه‌ی (یوسف) جه میصر ئاوهردی
دوو دیده‌ی (یهعقوب) پی پۆشن کهردی
نالهی نمهدپۆش (بهه‌رام) دیرین
یاونای وه گۆش (گوله‌ندام) چین
هه‌نی ماجه‌رای یاران دل‌دار
یه‌کایه‌ک شه‌مال! توو کهردی ئیظهار
منیچ چون مه‌جنوون قنیاتم خه‌مه‌ن
فیکر فه‌هادیی خاص جه لام جه‌مه‌ن
چون یوسف غه‌ریب دوور جه ولا‌تم
به‌جه‌سته‌ی به‌ه‌رام نمهد خه‌لا‌تم
توو هه‌ر به‌و خه‌یال خیرئه‌ندیشی ویت
عه‌رض کهر حالمان، خیر میو نه‌ریت!
ده‌ستم دامانت باد صاحب خیر
شو وه لای قیله‌م وه مؤبه‌ت دیر
هه‌ر وه‌قت پیش یاوای ئهر صوب ئهر ئیوار
خۆف مه‌که‌ر جه‌ه‌رف ره‌قیبان خار
ده‌ست وه‌سینه‌وه‌پابۆس پاش که‌ر
په‌ی ده‌وای زامان هه‌م ئیلتیجاش که‌ر
سائه‌و مزاتو چیشه‌ن مودده‌عام:
ده‌ردم کام ده‌رده‌ن، وه‌چیشه‌ن شیقام

هەر حەرفی پیت وات بگێرەش نە گوێش
 زینهار سەد زینهار نەبۆت فەرامۆش !
 دەرلاد بێ مەدار هۆربگێل سەهه
 پروو کەر وە زامن قەیس وێل سەهه
 ئینشاللا ئەر سەد ئالوودە ی جەفام
 ئامای تۆ - شەمال ! - مێو وە شیفام
 شەمال ! (پەنجووری) دەر دوش کاری یەن
 داخڵ بە زنجیر پستگاری یەن

- ۲۶ -

شیرین خالان دا ، شیرین خالان دا
 پروی سەیقەل ساز زولف و خالان دا
 حوسن ئارای لەیلای قەدیم سالان دا
 شیوێ شیرینان گشت وە تالان دا
 زولفان سەرئاویز نیم زولفان لوول کەرد
 قەلبان وە قوللاب نیم لوول مەلوول کەرد
 جۆق جۆق گیسووان جا دا نە جۆی پشت
 حە ی کەرد وە حەییان دل مۆردە گان گشت
 حە ی وە چان نە پێش سەر کەرد سەرئەندەر
 سەرنگوون سەر کەرد سەرداران یە کسەر
 جەبەت نە مینای بێ غەش قەرار دا
 شەفافش شیفای دەرد بیمار دا
 شووعاش نە شەمس سەما ستانا
 ئەو بە مەجاز وەند ، ویش حەقیق وانا

کورې عومەر به گي زه ننگه یو خه لکي دېي (گه پراوې) یه له (زه ننگه) •
ئیتړ له وه به ولاوه شتیکی و امان به دهسته وه نی یه به که میك پشته ستووری یه وه
بیخه ینه سهر کاغز •

گه شتیك به دیوانی شاعیردا

مه به ست له م گه شته ئه وه نی یه که له عاستی یه که یه که ی پارچه شیعره کانی
دیوانه که دا بوه ستم و شیان بکه مه وه و لیان بدویم ، به لکو ته نها مه به ستم
ئه وه یه به م گه شته ریگه بو بخوینی به پریز خوش بکه م تا بزانی دیوانی چون
شاعیریکی له به رده ستدایه و ئه م شاعیره ی که ئه یه وې دیوانه که ی بخوینیتته وه
کئی یه و له چ پله یه کدایه ، ئه مه یش به گولگه شتیك و گولبژړیك پیکدیت •
بویه لیړه دا ته نها له عاستی چنه د پارچه شیعریکدا ده وه ستین و بخوینیان لږ
ساره زا ده که یڼ •

لایه تیك که زور جیگه ی ریژو بایه خه له دیوانی (په نجووری) دا ئه وه یه
که مه ودای شیعری له بهر ههستی خویدا ته سك نه كړدوه ته وه و ، مهیدانی
شیعری نه هینا وه ته وه یه ك ، تا مه به سته کانی شاعر بکا به یه ك دوو مه به ست و
به س ، به لکو ویستوویه تی هه رچون بی مهیدان به رین بکا و ، سارا گه وړه
بکا بو ئه وه بتوانی به ئاره زووی خو ی ئه سپی بیرو قه له می تاو بدا و ، گوی
هونه ر له زور له شاعیرانی هاوچه رخ و پیش خو ی بفرینتی و بابته تی نوی وا
بنووسی که زور پاش خویشی به نوی بویان پروانزی و به نه مری بمیننه وه •

به لږ په نجووری پیاوړیکی سیاسی نه بو وه بابته تی نه ته وایه تی بو
نه هونیوینه ته وه ، ئه مه یش به پتی ئه و بارو دڅخه ی ئه و تییدا ژیا وه و ،
به گویره ی بیر كړدنه وه ی خه لکي ئه و چه رخی ئه و گوزه راندوویه • به لام
كومه لږ تابلوو لاپه رهی كه له پووری و فولكلوری بو تومار كړدوین که
هه رگیز نامرنو ره ننگه که بلیم ته نها به بیری ئه ودا هاتوون که بیرو قه له میان

که چ کیشا وه قهصت دائیره ی ئه بروو
 تا که چ نیگاهان راست که روڤن جیش روو
 چه م پیاله ی مه ی مبه خشا مهستی
 مهستی عشق پاک په ی حق په رستی
 موژان موژده بهخش حیات باقی
 عین عین شهراب موژانش ساقی
 بورج یینی بهرز هوویدا جه بهین
 په ی یینی بهرز (برزخ العینین)
 هر دوو خو خیتام خامه ی نوورانی
 یه غنی کهس نی به بهی میله شانی
 گول گول نانا گول غونچه ی جهمین
 فەر جه فەرنگ سهند چین وست وه ماچین
 تهباره که لالا جه ی نووره پاکه
 جه ی نوور بی عیب دوور جه ئیدراکه
 زهنجش زهنگ وهرداشت نه پرووی سهرسات
 « فیها ما فیها من الاسرار (!) »^(۱)
 چای زه نه خ مه ملوو جه فیهض نه قدس
 گشت عالم موحتاج فیهض هه نی وهس
 هر کهس جه وه فیهضه زه ره ی یاوا پیش
 بی جه فا یاوا وه مودده عای ویش
 یا شاشه مه بی جه فیهض شیرین
 ئینعام که ی په ری ره نجووری هه زین

(۱) دیاره (الاسرار) هه له یه ، چونکه (اسرار) کوی (سر) ه ، نه م کویس
 جاریکی دیکه گرد ناکریتنه وه .

واته‌ی (ره‌نجووری) شیرین بوانان
ئه‌ر ته‌لخی تیش بۆ شیریش زانان

— ۲۷ —

شیرین به‌تال‌که‌م ، شیرین به‌تال‌که‌م
خاصه‌ن دَل جه شه‌رط وه‌فات به‌تال‌که‌م
هه‌ر تاکه‌ی په‌ی توو خۆم ویران حال‌که‌م ؟
جه ماهو سالان کامت خه‌یال‌که‌م ؟

* ● *

هه‌ر جه‌ورۆ ناسام من چه‌یم جه‌ پاس
مه‌شق عه‌شقم که‌رد جه ئینشای غه‌وواص
جه گشت خال‌خاسان توو زانام وه‌ خاص
ئینشای غولامیت وه‌ ندم وه‌ ئیخلاص
جه راگه‌ی ئیخلاص ویم وه‌ پامال‌که‌م
جه ماهو سالان کامت خه‌یال‌که‌م ؟

* ● *

چهند رۆ ، چهن هه‌فته ، چهند ماهو ، چهند سال
من هه‌ر سه‌ودای توو که‌ردم وه‌ خه‌یال
وه‌ سه‌ودای خالت جه‌مین سپی لال
بیم به‌ واته‌و په‌ند واته‌ی که‌رو لال
ئیه‌ من منای کام که‌رو لال‌که‌م ؟
جه ماهو سالان کامت خه‌یال‌که‌م ؟

* ● *

غیر جہ عشق توو - جہمین پەرہی گول! -
 جہ سال طیفلیت هەرتا بیم کامل
 هەنی هیچ نه‌قشیم جا نه‌کرد جہ دل
 لادی جہ سه‌ودات نه‌بیم دل غافل
 هیچ نمەز، پەیی کئی من شەرح حال کەم؟
 جە ماہو سالان کامت خەیاڵ کەم؟

بەرشییم جە زینەت چون ئازیبەتداران
 چون تەنھا عەودال دەور دام نہ‌شاران
 سەر کەردم بالای سپی قەتاران
 هەر تۆم بی خەیاڵ صەباو ئیواران
 ئیسە با وەس من ویم وە عەبدال کەم
 جە ماہو سالان کامت خەیاڵ کەم؟

قیلەم چەن وەرد پۆی پۆزگاران
 پۆوان پۆرۆم بی چون ئازیبەتداران
 شەوان شینم بی چەنی پەژاران
 من مایەیی عومرم وەیی طەور وێاران
 هەرتاکەیی پەیی تۆ ویم وە زوخال کەم؟
 جە ماہو سالان کامت خەیاڵ کەم؟

تۆ هەر بەی بالای سپی تارەوہ
 بەی بورج دەماخ لەنجو لارەوہ

من هەر بهی جەفای رۆزگارەو
 ھا تەكدام وە سالت سی و چارەو
 من تا کە ی حساب ئە ی سەنەو سالت کەم ؟
 جە ماو سالان کامت خەیاڵ کەم ؟

کام پۆ بی داغت داغ نە کەرد جەرگم ؟
 کام داخت وە زووخ پەنگ نە کەرد بەرگم ؟
 ھا دیاردا لێم نیشانە ی مەرگم
 (پەنجووری) م جە پەنج سۆچیا جەرگم
 پۆی رۆشن تا کە ی وە دیدەم تالت کەم ؟
 جە ماو سالان کامت خەیاڵ کەم ؟

— ٢٨ —

شیرین دادم بۆ ، شیرین دادم بۆ^(١)
 تا کە ی نە^(٢) جە ورت من هەر دادم بۆ ؟
 تا کە ی شەو و پۆ هەر فەریادم بۆ ؟^(٣)
 شەرط بۆ بێ شەرطیت هەر وە یادم بۆ

من یە چەند سالەن میۆ نە ویرم
 وێنە ی بەندی یان حەبس زنجیرم

(١) ئەم پارچەیش یەکیکە لەوانە کە لە (کەشکۆل) دا بڵاو کراوەتەو :

(٢) نە (مەف) جە .

(٣) تا کە ی . . (مەف) تا کە ی چون فەرھاند رەنج وە بادم بۆ ؟

پابه‌ستم وه دام به‌سته‌ی شهرطو شۆن^(۴)
 دایم کۆگای غه‌م جه لایم ههر وه کۆن
 تاجه‌ی دامو به‌ند من ئازادم بۆ
 شهرط بۆ بێ شهرطیت ههر وه یادم بۆ

پۆسه واتهن پێم^(۵) مه‌ردان کامل :
 « مورد جه کۆگای سه‌بر مېو حاصل »
 من چهنده‌برم که‌رد هیچ نه‌دیم وایه
 وایه و سه‌رمایه‌م گشت شی وه زایه
 تا کۆچ دنیای بێ بونیادم بۆ
 شهرط بۆ بێ شهرطیت ههر وه^(۶) یادم بۆ

چه‌ندی جه‌فام به‌رد ئه‌ر وه‌خت ئه‌ر بێ وه‌خت^(۷)
 چهنده‌ کیشام سزای ئاذا بان سه‌خت
 چمان باغه‌بان بیدو زهل^(۸) که‌ردم
 بارئ^(۹) جه‌ باره‌ی که‌رده‌م نه‌وه‌ردم
 تا که‌ی چه‌م ئه‌رای وه‌ختو وادم بۆ ؟^(۱۰)
 شهرط بۆ بێ شهرطیت ههر وه یادم بۆ

-
- (۴) پابه‌ستم . . (مف) نه‌زانام که‌رده‌ن وه بێ شهرتو شۆن .
 (۵) پۆسه واتهن پێم (مف) پۆسه‌شان واتهن .
 (۶) وه (مف) جه .
 (۷) چه‌ندی (مف) چهنده‌ جه‌فام به‌رده‌ن به‌ وه‌ختو بێ وه‌خت .
 (۸) بیدو زهل (مف) بیدو زمرده .
 (۹) بارئ (مف) پارچه .
 (۱۰) تاکه . . . (مف) تا که‌ جه‌م ئارای وه‌خت دادم بۆ .

تۆم^(۱۱) گۆل کاشتیم موغیلان بهرشی
 فهрман خاصیم نافهрман بهرشی
 جهفا هر ئاوین^(۱۲) ، ره نجم هر عه بهس
 ره نج نارهوام هه نی وه سهن وهس
 با ره نجه رۆی چو فهرهادم بو
 شهرط بو بی شهرطیت هر وه یادم بو

قیلهم من حه رفی جهرگم که ردهن له ت
 ئه و رۆ که بهستی چه نی من بهینه ت^(۱۳)
 چه ند قه سه م واردی ، ئازیز ! وه که لام
 چه ندی دهس کیشای وه ره وضه ی ئیمام
 داد جه دهست تو ! وه کی دادم بو ؟^(۱۴)
 شهرط بو بی شهرطیت هر وه یادم بو

قیلهم وه سهن وهس با به یۆ رامت
 خو فیکر جه سه وگه ند^(۱۵) وه رده ی که لامت

(۱۱) توخم (مف) تۆم .

(۱۲) جهفا هر ئاوین (مف) جه فام بی سوودهن .

(۱۳) ئهم بهینه له (مف) دا نه و له باتی ئهم بهینه ئهم بهینه ی دیکه هه یه له گهل
 پاش و پیشدا .

چه ند شه و تا وه رۆ حه سره تان و مردم

ساعات وه ساعه ت گران بی دمردم

(۱۴) داد . . (مف) داد جه دهست تۆن ، تا که ی دادم بو ؟

(۱۵) سه وگه ند (مف) قه سه م .

دل بیهن خه ریک وه دانسهی دامت
 قامی بهر نه دل با جهم بۆ^(۱۶) فامت
 (رهنجووری) م جه رهنج با ههر^(۱۷) دادم بۆ
 شهرط بۆ بی شهرطیت ههر وه یادم بۆ

— ۲۹ —

شیرین جامه‌ی جهور ، شیرین جامه‌ی جهور
 پروی بهزم جهنگ شی نه جامه‌ی جهور
 دهستی جه ماران زهنده‌ی پروی دهور
 واز کهرد په‌ی وه‌زند چون طائفه‌ی گهور
 لوول لوول ، پیچ پیچ ، کرژ کرژو ، خهم خهم
 ئاوهرد دا نه دهور لووته‌وانه‌و دهم
 سه‌یقل دا خالان سۆسه‌نی دانه
 دانسه‌ی دلقرب سه‌ودای زهمانه
 زنجیره‌و ، زه‌رباف ، لهرزانه‌و ، لاسهر
 نیگا کهرد په‌ی شه‌وق جه‌مین ئه‌نوه‌ر
 چون توول نه‌وخیز قامت دا قیام
 وه دیده‌ی شه‌هباز نیا کهرد نه‌جام
 زاناش نه‌ ده‌وران دیده‌ش خومارهن
 موژه‌ش تیر مهرگه‌ ههر راویاره‌ن

(۱۶) نه (مف) جه . جهم بۆ (مف) بیۆ .

(۱۷) با ههر (مف) بالآ .

به لاره و له نجه و به غمزه و به ناز
 پروو كهر د نه سارا شوخ دیده باز
 داخو به د به ختی كام سیابه خت بو
 پهی كام سیابه خت ئاره زووش سهخت بو
 من چونكه هیجران مه جنوونی پیمه
 زیاد نه گشت كهس ههر وهی پړوی ویمه
 ناگاه دیم شیرین بهو گشت لاره وه
 بهو گشت غمزه و ناز تورو تاره وه
 زولف كهر د وه بهی داخ ، قامهت كهر د وه نهی
 جه یانهی دلان خیزا بانگ وهی
 وه نیم نیگای چه م وه عیش ووه و لاره
 پهری دلهی من كهر دش ئیشاره
 ههر كاتی زانام واوه یلا خیزا
 مینای جهرگ و دل وه هم دا پریزا
 جهرگ كهر د وه پاره ، دل وه دیل بهر دش
 یانهی دهروونم یه خت سار كهر دش
 یاران ! هامه ران ! هامه ران دهر د !
 شیرین شیرینش پهی من نه كار كهر د
 تا زینده م په نجوور ئه و شیرین دیدم
 (په نجووری) م په نجوور قامهت خه میدم

فەرەح ئەفزای دَل ، فەرەح ئەفزای دَل !
 یا باد صوبخیز ، فەرەح ئەفزای دَل !
 شکاواى شکۆف غەنج عونچەى گۆل !
 سائیدەى سەر وەلگ سەوَل سائوَل !
 شەوگەرد سەییاح جەرگەى خاصان دۆز !
 پەى دەرەداران سینه پیر نه سۆز !
 لەرزناى لەرزان لاگیرەو لاسەر !
 شەندەى طوغرای زولف کۆى گیسوو شەنکەر !
 نەسیم نوور بەخش ، نەرد نەجات شەن !
 زینەت ئارای کاخ گۆلزار نه گۆلشەن !
 بۆى میسک نافەى قەطاران نه بار !
 عەطر عەنبەریز عەططار عەییار !
 والا نه رووی ناز نازداران دەور دەن !
 پەردەى شەرم نه دەست مەهووش وه زۆر سەن !
 مەمەى بالای نەوتوول نەمامان !
 خاویدەى خەرگای جەمین چون جامان !
 دەرزی نه پرووی درز قوو وه هەوا دەر !
 طەوافچی سینهى سیم صاف پەرور !
 ئامانەن شەمال ! جەرگم بی پارە
 ئامانەت فەرژەن فەرژ بۆ دووبارە
 هیچ مەکەر مدار چون حاجەت مەندان
 شۆ وه دامەن بۆس شای زولف کەمەندان

بیۆسه دامان پر مایه و مه تاش
 روژن کهر دیدت وه گهرد جای پاش
 [واچه : ئه و دووی دل طوفان ئه نگیزه ن !]
 شه راره ی ئاهش پۆی مه حشه ر ییزه ن
 قیات وه قه تره ی تکه ی زام کهرده ن
 پسوایی سه وداش نه حه د ویه رده ن
 بیه نه وه سوورته کیشای نه قش سه نگ
 په ی مه رگه مگیلۆ نه گنۆش به چه نگ
 ما رزه وه عیبه رته واته ی ئه یام بو
 سه رسامه ن په ی چیش ئه ودی ! سه رسام بو
 بو اتۆشه وه ده وای ده رده ش کهر
 تا سه ر ئازاد بای جه عه رصه ی مه حشه ر
 ئه رنه (په نجووری) چون قه یس پای هه رده
 سه یل غه م شادیش گشت وه تاراج به رده

- ۳۱ -

قیله م قه ضاجۆت ، قیله م قه ضاجۆت !
 به دیده ی قه طران مه ست قه ضاجۆت !
 به قه وس میحراب طاق دوو ئه برۆت !
 به بۆی کلافان زولف عه نبه ربۆت !
 به بالای به یداخ نه و نه مام نۆت !
 به سینه ی بێ خه وش به قوبیه ی لیمۆت !
 به نازو غه مزه ی فیتنه ی کۆبه کۆت !
 به لارو له نجهو نازو ئاموشۆت !

لې وه کارخاو به هونه ره جوانه که ی خوی بیان په نگینې ، به جوری که
نیگار کیشیکی لې هاتووی نه مړومان شوین پتی نه وه لگری و ، هه نگاو به
هه نگاو بیره کانی نه وه به ره نگ بنوینې جواترین و خومالی ترین تابلومان بو
ده کیشې نه گهر زور زیاده پرهویم نه کردبې *

بو نمونه لیره دا خوینره به چند پارچه یه ک شاره زا ده کین و که میک
له گه ل پره نجووریدا به و باسانه وه ده چین *

دیمه نی چوونی کچان بو زیارته ی (ماحمودی سهرواله) که
شه خسیکی ناوداری ئایینی به ، نه گهر ره مز نه بې بو هر شه خسیک ، چونکه
له کوردستاندا — نه وه نده ی من پې بزائم — دوو سې شه خس به م ناوه هه ن ،
وه ک (ماحمودی سهرواله) ی لای (سرگه ت) و (ماحمودی سهرواله) ی
ناوچه ی (مریوان) *

شاعیرمان لیره دا ده یه وی بو مان بنووسې که کچان چون ریگه ی
شه خسیان گرتوه ته به رو ، چون خویان بو زیارته ساز کردوه *

نه وایه کیک له و کچه شوخانه ی دی که هر پوژی به زم و کوړیکی
گه شت و گهران پیکدینې و ، هر جاره ی بو شوینې کچگه لی دی خپه کاته وه و
سهرقه تاربان لې ده گری و به سه د عیشه و نازه وه به ریان نه که وی **
نه مړویش ئاره زووی گه شتی هیه و ده یه وی خوی بگه یه یتسه ئیمامی
سهرواله و له وی دوعاو نیازی خوی له خزمه تیا بدرکینې ، ورده ورده ده ست
پې ده کاو سه رو پیچ نه پیچته وه و پووشین ئاویتته ی سرکه یی و گوله نگ و
قوزاخه ده کاو ، زوئی عه نه ربوی شانه ده کاو ، تای زولفی که که مه ندی
چه ندین (بهرامی گور) ه به سه ر توپه گولی گونادا پخش ده بې و ، به
گه لې خشلی جوان له : لاگیره و ، ژیرچه نه و ، پلپله و ... سه رو پیچ
ده رازینیتته وه و ، سه رپووشی که تان ده دا به سه رداو ، ده رزی فیه رنگی ده دا له

سهوگه‌ند بهو نازيز بين گشت خدي و خوت !
 دلهي (ره‌نجووري) دائيم ره‌نجه‌پوت
 به‌ندهن وه قوللاب كه‌مه‌ند گيسوت
 به‌ندي به‌ند تون - خال دانه‌ي ياقووت -
 تائه‌و پو كه‌ پرووش دوور گنو جه‌ پرووت
 حه‌بسه‌ن به‌ جه‌سته‌ي هارووت و مارووت

- ۳۲ -

قيلم خالانه‌ن ، قيلم خالانه‌ن
 سهردار سوپاي سوسه‌ن خالانه‌ن
 شاي نه‌ونه‌مامان ديده‌ن كالانه‌ن
 فيداش بام نه‌شه‌كل له‌يل سالانه‌ن
 زولفش چون كه‌مه‌ند به‌هرام دلبه‌نده‌ن
 چون دام نه‌ده‌وران جه‌مينش ته‌نده‌ن
 پيشانيش چون شه‌مع ديوان‌خانانه‌ن
 په‌ي شوله‌ي شه‌وقش دل چون په‌روانه‌ن
 يا ماي دووه‌هفته‌ن ، يا ميناي صافه‌ن
 ميناكه‌ي به‌ي طهور ته‌مام شه‌فافه‌ن !
 نه‌بروش چون هيلال قودره‌ت خه‌ميده‌ن
 ئوستادان به‌نووك جه‌دوه‌ل كه‌شيدنه‌ن
 يا قه‌وس قودره‌ت قه‌زه‌ح ده‌ستووره‌ن
 يا پرشته‌ي سوبحان ته‌جه‌للای طووره‌ن
 چه‌م پياله‌ي مه‌ست جه‌باده‌ن كه‌يله‌ن
 يا (تحت الهلال) سوماي سوه‌يله‌ن

یا دیدەى غەزال مودبیر ماسانەن !
 یا قەضا فرۆش لال شوناسانەن
 یێنى وێنەى حەرف ئەلف ئەبجە دەن
 عەکش چون بלוور یا زەبەر جە دەن
 یا مەد دەن چون مەدد [بسم الله] عەظیم
 هەر جە یای هیلال تا وه یانەى میم
 گۆناش گۆلدەستەن یا شوعلەى نوورەن
 یا دەستە چراخ موسای پای (طور)ەن
 یا گۆل (گوبەت)ەن یا صافی عاجەن
 یا کەعبەى شەریف وایەى حەججەن
 دەم چەشمەى حەیات زیندە گانی یەن
 هەر کەس مۆشۆ خضر ثانی یەن
 یا (ماء الورد)ەن ، یا هەر شە کەرەن
 یا زەمزەم ئاسان ، یا خۆ کەو شەرەن
 نەفس بۆى عەبیر مەجمەرەى خانەن
 یا عەطر عەططار مەندەى دوو کانەن
 یا راییحەى رەوح رەوضەى بەهەشتەن
 یا نەفح جیبریل مەسیحا چەشتەن
 دندان چون دانەى شەوچرای شەووەن
 یا صەدەف ئامیز مۆزەى خوسرەووەن
 یا مروارەى یەن مەعدەنش دوورەن
 یا نوختەى پەرگار تەلیسم نوورەن
 زەنەخ وێنەى سیب غەبغب بى عەیبەن
 چای زەنەخ چون تۆپ رەژیدەى غەیبەن
 یا ماواى هارووت یا چای مارووتەن

يا (دار الاقليم) جاي مهله كووتهن
 گهردن شووشه‌ي زهر يا سيم پهروه‌ردهن
 هوون عالميش ههر هانه گهردهن
 يا تهخته‌ي بلوور يا پاي طه‌وافه‌ن
 يا سوراخه‌ي بهي ته‌ور شه‌فاهه‌ن
 سینه صه‌ده‌فوار ، عه‌ين کافووره‌ن
 نه سه‌طح سینه‌ش دوو قوبه‌ نووره‌ن
 يا ته‌خت سه‌ردار سلیماني‌ه‌ن
 يا قوبه‌ي نووربه‌خش موسولماني‌ه‌ن
 يا دانه‌ي ياقووت جه‌واهير دانه‌ن
 ته‌لای ده‌ست‌ئه‌فشار مه‌نده‌ي زه‌مانه‌ن
 سه‌رتاپا بهي ته‌ور ته‌مام بچي گهرده‌ن
 فریشته‌ن نه باغ جه‌ننه‌ت پهروه‌رده‌ن
 يا ره‌وضه‌ي ره‌سول مه‌نده‌ي مه‌ده‌ني
 يا قوبه‌ي پر نوور (ويس القرني)
 يا بارگه‌ي (بالوول)^۱مه‌رده‌ي (داله‌هو)
 يا (عومه‌ر گودروون) ماوا (گودروون کو)
 هه‌رتا خو‌ر نه بورج خاوه‌ر ئاوین بو
 قیله‌م دوور جه‌ حه‌رف واته‌ي به‌دین بو
 رۆبه‌رۆ جه‌ زه‌وق پايه‌ش زياد بو
 (ره‌نجووري) په‌ریش خاطر گوشاد بو

(۱) لیره‌دا جینگه‌ي سه‌رنج نه‌وه‌يه که (بالوول) - نه‌گه‌ر مه‌به‌ست بالوولي
 له‌مه‌ر (هارون الرشید) بچي - چي گه‌ياندوويه‌تي يه داله‌هو‌ي کوردستان ؟
 (گودروون کو) مه‌به‌ست په‌ره‌مه‌گروونه‌و له پارچه‌يه‌کي دیکه‌دا
 ره‌نجووري نه‌وه‌مان بو روون‌ده‌کاته‌وه که (عومه‌ر گودروون) نساوي
 (پیرۆت) ه .

قیلەم مەردەنەم ، قیلەم مەردەنەم
 ئامانەت فەرضەن وادەى مەردەنەم
 نە حالات وەقت وەصیەتکەردەنەم
 نە ئاکام سەخت گیان سەپەردەنەم
 وەصیەتم ئێدەن — شای شەم پڕوخساران ! —
 یی وە بالینەم چون بەینەت داران
 بێ خەوف و ئەندیش ، جە کەس نە کەى شەرم
 ھۆردارە پەردەى حىجابت وە نەرم
 نە پۆشى جەمین شەمەمەم خاوەرى
 بەى وە زانوودا چون ئەسمای پەرى
 بنیشە وە بان بالینەم وە نە باز
 بوانە سوورەى یاسین وە دلاواز
 زووان بە ریزەى شەكەر رازەو
 دەنگ وە دەدای خاص خوش ئاوازەو
 جەمین وە عەرەق بۆى گولآو
 گونآو ئەگرىجەى زولف خاوەو
 جەو عەرەق نە دەور گونای مەھپارە
 جە سەر بۆتکۆم بگتۆم وە چارە
 نا دیدەم نە سەیر دیدەى سیات بۆ
 نەظارەى نەظر وە ناز دیات بۆ
 گوش ھەم بەو دەدای پێزەى پازت بۆ
 بەو سوورەى شەریف خوش ئاوازت بۆ

ئەر سەد جار قايىز سزا مدۆ پىم
 ھەنى نىم وە تەنگ گيان كيشان وىم
 ئەگەر بەو تەور بۆ - رۆح پەوانم -
 يىلا بە ئاسان بەرمشۆ گيانم
 ھى چە خۆش مېو عومىر زىندە گىم
 نە خاكپاي تۆ گيان كەروو تەسلىم
 ئەگەر وە تاقى سەد كۆ گونا مەن
 ئىنشاللا بەھەشت ھەشتە مین جامەن^(۱)

- ۳۴ -

قىلەم گول چون گول، قىلەم گول چون گول
 بە عشق خودا قىلەم گول چون گول
 چەم پىالەى مەست مینای گل پىر مل
 گول و مل دەوان پەرى دەرد دل
 دوو تاق ئەپرۆش تاقەن بە تاقى
 پەوسە تاق چون تاق بە تاقىن باقى
 نوقطەى خال ماوى زەبەر جەد چون جەد
 سوجدە گای یەقىن (حجر الاسود)
 زولتان چون ھىندى درەفش ھەبەش
 گرەن دائىرەى قىلەى دلان كەش

(۱) لەم پارچەشدا نازناوى شاعىر نى ، دەپ تىشكى گومانى بۆ بچى ؟

چون طه واف چى بان ده ور چاى زه مزه
 سه ر مدان نه ده ور زنج ده م وه ده م
 (ليك ليك) هجه كه م مه قبول
 ميؤ جه نه طرف كوى كلاف لوول
 دل عه زم خيال نه و طه واف پيشنه
 خار موغيلان ره قيب نه ريشنه
 پهرى دل رهمى دلبه ر نه دلبه ر
 صه لا ده طه واف هجهش بو نه كبه ر

— ۳۵ —

قيله م شه صت توم ، قيله م شه صت توم
 به قورئان قه سه م زه ده ي شه صت توم !
 سه ر مه ست مه ده وش ديده ي مه ست توم
 پابه ند ئي قرار به ين و به ست توم
 ريزه ريزه ي جه رگ ريزه ي راز توم
 ييكاي په يكان غه مزه و ناز توم
 زيزو نه ندو هبار زه رئاويز توم
 سه رسام ساي زولف عه به رييز توم
 خار خه م خه يال ليو وه خه نده ي توم
 ديوانه ي كه لان په راگه نده ي توم
 شيوياي شه وبه ند به سته ي سيای توم
 نيم نه رواح ديده ي وه ناز دياي توم
 په نگ زه ردو زايف ئالاو والاى توم
 هيرانو مه ده وش به ژنو بالاى توم

خه مبار زووخ توش نوخته‌ی خال تۆم
 مه‌جنوون چۆلگه‌رد ویران مال تۆم
 دیوانه‌ی دهر دین دانسه‌و دام تۆم
 هيجران کیش جه‌ور سزای زام تۆم
 قیله‌م به‌و که‌لام په‌ی په‌سول ئامان
 وه‌ قویبه‌ی مه‌ندیل په‌موضه‌ی ئیمامان
 تا زنده‌م زه‌بوون مه‌یل و وه‌فای تۆم
 (په‌نجووری) م په‌نجوور جه‌ورو جه‌فای تۆم

— ۳۶ —

میرزام په‌ره‌ی دل میرزام په‌ره‌ی دل
 یا خاریم نیشته‌ن نه‌ توی په‌ره‌ی دل
 به‌ته‌رته‌ر نه‌ خار په‌یوه‌ست نه‌ پای گول
 ئه‌و خاره‌ که‌رده‌ن به‌کسه‌ر من خجل
 چون بروسکه‌ی به‌رق نیشته‌ن نه‌ جه‌رگم
 دیاره‌ن پیوه‌ن نیشانه‌ی مه‌هرگم
 هه‌رچه‌ند ملالوون نه‌ دهرده‌داران ،
 دانایان ده‌ور حه‌که‌یم شاناران
 که‌س نه‌زاتۆ په‌ی دهردم چاره
 خه‌ریکم جه‌ ئیش مه‌ودای ئه‌ی خاره
 به‌لێ ! مزانوون مایه‌ش جه‌ عه‌شقن
 نه‌ کارخانه‌ی عه‌شق په‌نگ گه‌ته‌ی مه‌شقن

نه ئه‌ی خاره بهرد (مه‌جنوون) وه کۆسار ؟!
 جه زێد زامن (فهرهاد) کهرد فیرار
 (سه‌نعان) کهرد نه‌ دین ئیسلام هه‌راسان
 سوجده‌ی سه‌نه‌م به‌رد کلێسا ناسان
 ذهوق سه‌لطنه‌ت جه‌ لای (به‌هرام) به‌رد
 (وامیق) به‌رد وه‌ کۆ (سام) ش سه‌رسام که‌رد
 (وه‌ره‌قه‌ش) چه‌نی جه‌ور دا وه‌ چه‌رخه‌وه
 چون واران وارا وه‌ پرووی فهرخه‌وه
 (نه‌وفه‌ل) دا وه‌ به‌رق به‌ند شه‌په‌وه
 جانی دا وه‌ کوشت نه‌ پای به‌په‌وه
 (سیف الملوک) ش وست نه‌ پرووی گێژاو
 (حاته‌م) که‌رد ییزار جه‌ خۆراک و خاو
 شاه‌ی چون (یوسف) نه‌ زێد که‌رد ئاوین
 (میهر) ش ییزار که‌رد جه‌گیان شیرین ؟!
 هه‌نی چه‌ند که‌سان هه‌ر به‌ی خاره‌وه
 ته‌که‌دان وه‌ ته‌کیه‌ی سای مه‌زاره‌وه
 نه‌بی په‌ی عیلاج ئه‌ی ده‌رده‌ چاره
 ده‌رد بی‌ده‌رمان ئالووده‌ی ژاره
 ئیسته‌ها نه‌ تۆی جه‌رگ من سه‌ردان
 من که‌رده‌ن به‌ته‌ر نه‌ قه‌یس هه‌ردان
 هه‌ر وه‌قته‌ن جه‌ ئیش سزای ئه‌ی خاره
 خار بی‌ ده‌رمان کۆی جه‌رگ پی‌ پاره
 می‌وشوون که‌لپۆست ، هۆرگیروون که‌شکۆل
 چون ته‌نه‌ا عه‌بدال پرووکه‌روون نه‌ چۆل

تا زیندهم نه ذهوق دل هه راسانم
(رهنجووری) م رهنجوور خار خاسانم

— ۳۷ —

هامسه ران دوجهیل ، هامسه ران دوجهیل
پوئی چون مهجنوون ویل نه پای دوجهیل
دل زهدهی پهیکان خار موژهی لهیل
ویل ویل مگیلام چه نی مایه ی مهیل
ناکاو ناغافل پهی قهضاو قهدهر
په ی ویران مالی بهندهی سهوداسه ر
دیم تیپی جه پۆل نه وهی نه وهالان
نهو رهسیده گان نهو نوخته خالان
به ئال و والای شیرین کاره وه
پهیدا بین جه رای کوچه ی شاره وه
گشت وه بهرگه صاف دیبا رهنگه وه
وه دیده ی سیای صاف سیوهنگه وه
وه زپه ی زنجیر زهړئاو یززه وه
جه طوغرای کلاف زولف دیززه وه
من قهضاو قهدهر نهجهلئاوهرده
چون قوچ قوربان په ی قهصاب بهرده
ماتو موشکول حال بی دهنگه و دووان
بیم وه ههدهفگای جای تیش پهیکان

دیم ناگا جه و تیپ چار کس جیا بی
پهی فه توای قه تلّم قه ضا وه پیا بی
هر چار وه قه تار را نه پروم به ستن
هر چار مهرگ من وه ئاوات وه ستن
سپی قه تارّی ، جه لّد ، چاپوک ده ست
ده ست به ردو تیرّی جیا کهرد جه شه ست
خه ده نڭ چون قه باخ ، پهر هر هه لّو بال
که مان هه لقه و ، چه م وینهی حه رف دال
فاقهی فه رق تیر گرت وه سه ره په نجه
کیشاو زور ئاوه رد وه لارو له نجه
په ها کهرد نه شه ست نیشت نه پروی جه رگم
هوون فواره به ست په نڭین کهرد به رگم !
من ده ست وه پاره ی زام جه رگه وه
چه م وه ته ماشای هوون به رگه وه
دیم زهرد ئه ندامی زره ی زه ران دا
تانه ش وه خه ده نڭ سپی که مان دا
جفتی سیا حه ی نه چاره کهرد په خش
خه ده نڭی ئه لّماس کیشا نه ته رکش
په نجه ی قه له م کار به رد پهی فاقهی تیر
زور دا وه په نجه ی زهرد زپاو گیر
په ران بی مه ودای مووشکاو نه شه ست
نه ریشه ی جه رگم هوون قه لوه زان به ست
ئه وسا من نه فکر زام خه ته رکار
هه ران و مه ده وّش کوی مه نته وه بار

درزی یه خه و ، دوو کانی تهختی سینه و میوه ی باخی خوسره و په سه ند کلیل
دهداو ، چاوانی به کلی سوبحانی ده پړی و ، توو لی ته ری ئه ندام هه زار ته رز
ئه له رزی و ئه له نجی . که ده زانی ئه و له ش و لاره بې عیبه ی زیاد له ئه نداز
نه خشانده ده ست ده داته جامی جه و ئاوینه به دیداری شاد ده بی ، ده بینج له
هیچی که م نی په ، ده با بنیری کچانی گوند نه و هالان و گه و ره کچان و گولانی
باخچه ی دی بخانه ته ک خوی و ریگه ی باره گای ئیام بگر نه بهر ، سا به
هه رچه ند عیشوده نازو منه تنان به سهر زه ویدا که ئه وان پی لی ده بین و
گه یشتنه دامینی باره گای ئیام و کاتی خوریخته بو ئه و زیاره ته و ئه و
شوینه پیویستی به پاک و ته میزی و خاوینی په . ده با گوله ندامان وه ک مانگ له
په رده بین ده رو یه ک یه ک و دوو دوو وه ک سونه ی سهر سه وز خویان له ئاوی
هه وز هه لکیشن و شست و شو بکه ن و دواپی هه موو خو پوشته بکه نه وه و
به ره و باره گای مورد ری بگر نه بهر . ئینجا له وی دؤا کردنه و نیاز خواسته و
هه ر یه که و بو خوی و بو دلخوازی خوی ده لایته وه و ئه و روومه ته له گول
نازکتره ده سوونه به ردو کیلی مه زاری ئیام و داوای مه رامی دلیان ده که ن.
دواپی ره نجووری خوی ئه کا به هاو ده نگیان و دؤا ده کاو ده لی :

هانا یا ئیام دؤعا موسته جا !
جه پای بارگه ی تو ئیدمه ن رجا
چونکه ئه ی نه مام په ریزای بگره رد
وه پای بارگه ی تو ئیلتیجاش ئاومرد
نیازم ئیدنه فیهوول بو نازش
حاصل بو جه لات وایه و نیازش
په ی خاطر شادی شای شیرین خالان
(رهنجووری) غولام (مهحموی سهروالان)

یان که دیت باسی جل و پیتاڅو په رڼو پیتال و که ره سه ی ده رویشیمان بو
ده کات — هه رچه ند دواپی ده لی « ما باقی ده رویش ده زانن » — وا ده چپته

قرمز شیوه یی شی نه رای غهضه ب
 گیتلیا جه رهنگ ، خهدهنگ کرد طهلب
 تانهی کهم زوریش وه زهرده بووم دا
 ینشای فهوت و مهوت وانا وه روومدا
 دهست بهردو کیشا خهدهنگی وه تاو
 په ربال شاهین مهودا مووشکاو
 کهمان جه دهسکار کارخانهی شیراز
 سهرتاپا رهنگین مهوت به ئاوات واز
 دا وه دهست راست ، راست بی پهی مهرگم
 پهها کهرده نه دهست پیکا نه جهرگم
 جه پیکای پهیکان هوون بهست فواره
 من مات و حیران غهرق په ژاره
 دیم سهوز ئه ندامی تاریاو تار بی
 قهیران مهرگم دهولاد نه کار بی
 تانهی بی سامیش وه قرمز تار دا
 فهوای عاشقان لای رۆزگار دا
 کیشا نه پهنبهی کیش کافرکیش
 خهدهنگی ئهلماس پر ژارو پر یش
 کهمان شاخ پهی پهسهندهی ئوستاد
 مهودا مووشکاو ژارئالووی پۆلاد
 پهنبهی ئه رغهوان مینای حهنا رشت
 فاقهی سه رچۆ تیر بهند کهرده نه رووی شهصت
 وات وه هاسهران ، شای خورده خالان ، :
 پهی قهتل ئهی شهخص کهس پیم نه لالان

ئەي (رەنجووری)، رەنج ، ئەي مەجنوون شیوہ
ئەي بەدەن ۋەد زام کۆنەو تۆ پتوہ
تا ئەروای نازک نەستانووش جە دەست
واز ناوہروون لیش ئەر ۋەد گیانش ھەست
ئید وات و دەس بەرد پەي تیر سەرچۆ
کیشاوشی نە مەوج وەي وە یانەم پۆ
گۆل خەندەیی کەرد شوخ دیدە مەست
رەھا کەرد خەدەنگ پەي کوشتەم وە قەست
جە شەقەي پەیکان شەق بی کۆی جەرگم
وانا پیم سۆزەي [اشناي !] پۆی مەرگم
ئەر قەوم و خویشان یا دلسۆزانم
بپەرسان نە قەید قەتل قەیرانم
ئەر ۋەد کە سەوزو ، قەرمزی و ، زەردبووم
قەضای مەوت مەرگ نمانان نە رووم
بەلێ من کوشتەي سپی قەتارم
پیکای پەیکان ئەووەل شکارم
من کە چوار زام نە پشەي جەرگەن
ھەر پوئی پەي من زیندەگی مەرگەن^(۱)

(۱) لە ژمارە ۱۳۰۹ی رۆژنامەي ژینی سالی ۱۹۵۵دا باسیك دەربارەي رەنجووری نووسراوە ، لەو باسەدا دەلێ : کە رەنجووری لە پۆژیکي بەھارا لەگەل قوتابی بەکانیدا دەچن بۆ قەراخی شارو لە ریکەدا تووشی چوار کچی شوخ ئەبن و قۆلی ماچ ئەکەن و ئەویش زۆری بەلاوە جوان ئەبن و سەرنجی رادەکێشن و ھەر لەوێدا چوار پارچە شیعریان بۆ دەنووسێ بە ناوی : (چوار پەری رەنجووری) . زۆر نزیکە ئەم پارچە شیعەرەي ئێرە یەکنی بیت لەو چوار پارچە شیعەرە ، یاخود مەبەست لەو چوار پارچەيە ئەم پارچە شیعەرە بیت .

هامسه‌ران لالی هامسه‌ران لالی
ئارۆ راویار دیم سپی لالی^(۱)
نه چای زه‌نه‌خدا که‌نده‌بی خالی
ئه‌و خاله‌ پیم دا جه‌ حالان حالی^(۲)
زنج سپی و بی‌گهرد^(۳) خال ماوی شیوه
شیوه‌شان مکه‌رد عاقلان لیوه^(۴)
من لیوه‌ی دهردین^(۵) زام‌زه‌ده‌ی خاصان
ئه‌و خاله‌ هم که‌رد فام هه‌راسان
مانا به‌و خال له‌یلی نمانا
عه‌قل و هوش و فام جه‌ قه‌یس ستانا^(۶)
به‌و خال ماوی ئه‌و عه‌نهر^(۷) بۆوه
سه‌ودای^(۸) مه‌جنوونیم به‌رز بی جه‌ تۆوه
ئیسته‌ په‌ی سه‌ودای ئه‌و خال چون لالان
هه‌ر خال خالمه‌ن وه^(۹) شای خالخالان

-
- (۱) ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ به‌کیکه‌ له‌و پارچانه‌ی له‌ به‌رگی به‌که‌می (که‌شکۆلی
که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی) دا بللۆم کردوه‌ته‌وه‌و هه‌ندی جیاوازی‌یان هه‌یه
وا لیوه‌دا تۆماریان ده‌که‌م :
- (۲) خاله‌ پیم دا (مف) خاله‌ی پیمدان .
- (۳) زنج سپی و بی‌گهرد (مف) زه‌نه‌خدا سپی .
- (۴) عاقلان (مف) عاشقان .
- (۵) دهردین (مف) وهرین . دیاره‌ ئه‌مه‌یان باشته‌ره‌ .
- (۶) ئه‌م به‌یته‌ له‌ (مف) دا نی‌یه‌ .
- (۷) ئه‌و عه‌نهر (مف) عه‌نهرین .
- (۸) سه‌ودای (مف) شیوه‌ی .
- (۹) وه‌ (مف) جه‌ .

يا شای خالخالان ئەى شیرین خالە
 ئەى تۆبەر نەمام ئەى سپی^(۱۰) لالە
 مەخفۇوظ جە ئافات دەور ئەییام بو
 چەنى خال ویش دیناش وە کام بو
 (پەنجووری) یاران بى سوودەن پەنجەم
 داخدار شیوەی^(۱۱) ئەو خال و زەنجەم

— ۳۹ —

ھامسەران خوویى ھامسەران خوویى
 ئارۆ دیم نە سەیر سەمەن تورك خوویى
 زلیخا زینەت گولەندام بوئی
 شەكەر شیوەیى ، شیرین دلجوئی
 پەریزا سامى ، پەرى دوخت تارى
 چون بەدیع دەور بەدیع ئەطوارى
 ئاقتاب طلعت قەمەر سۆمایى
 فریشتە ئاداب حۆرى لىقسانى
 شاپەسەند تەرتیب شاپەرورە شایى
 سام سەنگى سەولئى ، نازك بالائى
 قەتران دیدەيى ، ئاھوو پەقتارى
 پەندئى ، ظەریفئى ، شوخى ، دلدارى

(۱۰) سپی (مف) غونچەى .

(۱۱) شیوەی (مف) داغماى .

چون پهری بالدار سهر مکرد نه دهشت
 مواتی خوورهن نه رهوضهی بههشت
 پهردهی سیاکوفر کیشابی نه پروو
 ئیمان نه پای کوفر دهمدم مدا سوو
 تا ئیمان نه توی ظولمت ئاوین بی
 دیندار جه ئیمان خهیلی ئهمین بی
 وهقتی پهردهی کوفر مدا وه لادا
 دیندار دین مدا وه کوی بهلادا
 یا شاهر صهد دین دینداران دین
 مشو وه تالان وه دین شیرین
 شیرین شو لهی شوق دینش دیار بو
 پهردهی کوفر تار ئیماننش تار بو
 تاکه (رهنجووری) مایهی رهنج بهرده
 بوینو ئیمان دین وه بن پهرده

— ۴۰ —

یاران باز ییزهن یاران باز ییزهن^(۱)
 ئهی شهسه دیدهش دیدهی باز ییزهن
 موژان مووشکاو چون ئهلماس تییزهن
 نیم نیگاش مینای دل وه هم رییزهن
 قامهت سهرواسانه سههههه خیزهن
 زولف دهست مهفتوول خهیاطه ییزهن

(۱) له سهر ئهم پارچه نووسراوه که له سالی (۱۲۱۹) ی لدا و تراوه .

وه بالآی توولدا تا تا ئاویـزنه
هر پۆ پهری وهی رووش نه سـیزه
راز راز طووطی هر شهـکهـر رـیزه
شیفای دهردهـدار دهوای پـهرهـیزه
جهـمین جام ئاسا جیلوهی جان ریزه
تهـلای دهـست (نهـشار) پوور (پـهـرویز) نه
تا نهـورۆ ماچان مهـحـشهـر ئاخـیزه
(رهـنجووری) پـهـریش سیا هوون ریزه

نامه‌ی هاوه لآن و وه لآمه کانیاں

رهنجووری بۆ لای میرزا نهجهف عه‌لی نووسیوه :

— ۱ —

به‌ههق شای نهجهف ، به‌ههق شای نهجهف !
سه‌وگه‌ند وه ره‌موضه‌ی به‌رز شای نهجهف !
مه‌ر ئه‌وسا سه‌ودای دۆست وه پرووم نه‌کهف
نه‌قد سه‌رمایه‌ی عومرم بۆ ته‌له‌ف
نه‌دۆل بمانۆ به‌کسه‌ر نه‌جای دۆل
سه‌ر سه‌رنگوون بۆ نه‌پای سه‌نگ و گل
ئه‌ر نه‌جه‌فای دۆل په‌رئ وه‌صل یار
بار شانمه‌ن تا (یوم القرار)
باده‌ی زه‌وق دۆل په‌ی دین دلبه‌ر
سه‌ره‌ری نیه‌ن تا به‌رشووم جه‌سه‌ر
دۆل که‌په‌ی دلبه‌ر بی زام و هوون بۆ
مبۆ جه‌مه‌شه‌ر ئاو‌پرووش چوون بۆ ؟
مه‌ر شه‌خصی بی ده‌رد خال خاسان بۆ
لازمه‌ن جه‌هشر دۆل هه‌راسان بۆ
بدیه‌مه‌ولانا - فه‌یض زیاد بۆ -
ئه‌رواحش وه‌نوور لیکای هه‌ق شاد بۆ !
چ هه‌رفیش واته‌ن جه‌ی ماجه‌راوه

جەي مەشق پاي عەشق مەيل و وەفاوہ ؟
 « بئ زام خەدەنگ موژەي مەھرووان »
 « نەنگەن وە ساراي قيامەت لووان ! »^(۱)
 ساچون پير عەشق بەي تەرەش واتەن
 عەشق دلبەران پەي دڵ نەجاتەن
 با دڵ ھەر زامدار نازك نازان بۆ
 دەبدەبەي عەشقش پۈژەي پازان بۆ
 (نەجەف !) تۆش چون من با نەبۆت تەقصير
 فيكر دەردينان ھيچ نەشۆت نە وير
 تۆش وە جەستەي من پەنجيت نە دڵ بەر
 پەي دلبەر پەنجت مېۆ وە پەھبەر
 ھەردوو نە پاي عەشق پيۆشيم کەلپۆس
 من (پەنجووري) ي يار تۆ رسوا پەي دۆس

وەلامی میرزا نەجەف بۆ پەنجووری

نادیرەي ئەيام ! نادیرەي ئەيام !
 مەولای پەنجووري ! نادیرەي ئەيام !
 دانای پیر ھونەر دامیار دام
 شوەرای شیرین راز شەکرین کەلام
 ھەکیم حاذیق گشت دەردمەندان
 مەخصەلدادەي خال گیسوو کەمەندان

(۱) نازانم مەبەستی لەم مەولانا کە ئەم شیعەرەي لێرەدا تێھەلکیشی
 شیعەرەکانی خۆی کردووە ، کتێبە . شایانی وتنە ئەم بەیتە لە شیعری
 مەولەوی بەشدا ھەیە .

تا قهرنئ هه نئ عومرت بۆ زیاد
 فیکر خال یار هیچ نه شۆت جه یاد
 بهنده نه وازیت کهردهن دهر باره
 دوو باره کهردی عومر دوو باره
 میرزام به و شاهه ئه ی فه یضه دان پیت
 سه رمه شق مه جنوون وه رکردی په ی ویت
 به حه ق ئه و خال نه چاره ی یارهن !
 به و خار موژگان نه جه رگم خارهن !
 به و ئه گریجه و خال به و گیسوی تاتار !
 به و شه وراز نه رم یار وه فادار !
 هه رتا نه قالب مه نده بۆم نه فهس
 تا ئاخه سه لات هیچ نه شناسوو کهس
 تا که ئه رواحم نه ته ن نه گور یزۆ
 چه شم چون خهزان نه خا ک نه پزۆ
 مه حاله ن سه ودا ی یاران جانی
 به رشووم نه دل تا مبووم فانی

- ۲ -

چراخم دیدم چراخم دیدم
 با ئیش دیدت بشۆ نه دیدم
 نه دیدی پر ئه سه رهت که شیدم
 نه ی موژه ی هوونین نه چه م خه میدم
 سئ پۆوه ن دیدم دیدش نه ئیشه ن
 ده ک دیدم کۆر بۆ ! ئه ی ئیشه چیشه ن ؟

دیدەى كام بەد بى - ئەى بەرگوزیدەم ! -
 ضەرەر یاوانان بە دیدەى دیدەم ؟
 ماچان شەو تا پۆ مدارات نەبى
 نە ئیش دیدەت قەرارت نەبى
 سا با گۆشەم کەر ، زوبانم لەنگ بۆ
 تەمامى ئەعزام بە سیاسەنگ بۆ
 دیدەم نایینا جەرگم پارە بۆ
 پۆحم نە حوجرەى تەن ئاوارە بۆ
 پەى چیشەن دیدەم دیدەش نە ئیشەن
 دیدەى من ھىما زەرەى نوور تیشەن
 درىخ بوەردام زەرەر قاتل تۆش
 بەو شەرت ئەى ئەحوال نەشنەفتام بە گۆش
 بەلچ چیش کەرۋون ، دیدەم بۆ فیدات !
 غەیر دۆغای خەیر نىبەن دەستەلات
 ئومىد ھەن بە زات بینای بانى سەر
 بە حاجەتى نوور پرەسۋول سەرۋەر
 بە سیدق دەرۋون پىاضەت کىشان
 بە شەویدارى مەولای دەرۋیشان
 بە زىکر ئەوصاف صوفىيان پىاک
 پەرى پرەضای حەق پىشانى نە خاک
 بە پوتبەى ئىخلاص شىخ (نىظامى)
 بە عىلم و دانش (ئەحمەد جامى)
 بە (وەیس) نازار مال لە (پىشکۆ)
 بە مەشق (پىرخىز) مەکان (شاھۆ) کۆ

ناو باسه که و شتو مه که کانی سەر تا دامان رز ده کا ئە گەر دەرویشی ناوو
تویشی نه مێنی هونه رهنديک زیره کانه شيعره کانی رهنجووری
بخوینتته وه ده توانی په يکهري دهرويشيکی - نهک ئە مړۆ - به لکو
دوو سه د سأل له مه و پيشمان بۆ بکيشی و ئەو لایه نه فۆلکلۆری به له ژبانی
گه له که ماندا به پروونی بۆ نه وهی پاشه پۆژ هه لگيری .

ده پروانه بزانه چۆن ئەو شتانهی وه ستایانه ناو هیناوه : عاسا ، خه رقه ،
تاجی بی کیری - رهنکه مه به ستی کللوی له باد بی - لۆنگ ، جّامی چل
کلل ، جزدان ، جل به ند ، به ردی قه ناعه ت ، خه خالی ده سته بند ، رشتی
ته سلیمی ، که لپۆس ، که شکۆل ، که مه ربه ند ، زنجیر ، جبهی پارچه دۆز ،
شیر ، ته زیجی یه که هه زار ده نکي ، چلیا ، که مه ند ، مووره ، حهلقه ، پیتلۆ ،
پاینج ، گیوه ، شاخ ... جا وه ره ئە مانه له زه لامیکدا کۆ بکه ره وه - ئە گەر
کۆبیتته وه - دوا یی بزانه چی تری ده وێ بۆ دهرویشی ؟!

رهنجووری و بابتهی میژوویی

یان جاری وا ههیه دیت لایه تیکی میژوویی به بایه خمان بۆ باس ده کاو
په يکه رتاشی و وینه گری به که ی خویشی له بیر ناکات و پرووداویکی وامان بۆ
ده گێرتته وه که خه مناکترین و سامناکترین تابلۆی لی دروست ده کړی . ئەو
رووداوه که رهنکه هه یچ سه رچاوه یه کی میژوویی به و شیوه تو ماری نه کرد بی ،
دیاره لێ ره يشدا رهنجووری گره و ی بردۆته وه و بابته یکی هه لبژاردوه - که
هه ر چه ند خه ماوی به - تام و چێژی خۆی هه یه و خوینته ری هه ر چه رخیک
ئاره زووی زانیی ئە کات و له خوینده نه وهی په ند وه رده گری^(۳) .

(۳) زیاده روه ویم نه کردوه ئە گەر بلیتم : بارچه شيعره که ی (حمدی) که باسی
(سفر برك) ده کات زیندووترین شيعری ئەو شاعیره مه زنه یه له گه ل
ئوه يشدا که ئەو شه ره براوه ته وه و هه ر بۆ میژوو باس نه کړی و به س .

(شیخ ئەحمەد) چەنى (شیخ ئائى سەر)
 گشت پىچاگەر بان جە دەرگای داوەر
 ئیش و گل و ژان دیدەى ئەو دیدەم
 بشۆ نە دیدەى حەسەت کەشیدەم !
 (أخی) شابالش بکیشۆ پىدا
 هەنى ژان و ئیش نەما تۆ پىدا
 حەیفەن ئەو دیدەى سورمە پەشتەى تۆ
 ئەو نەخش موژگان زەھراب چەشتەى تۆ
 ئەمرین پىو لیش جە تابش دەرد
 گۆنای گولپەنگ بۆ چون خەزان زەرد
 (ئەحمەد !) جەو ساوہ دیدەى تۆ ئیشان
 ئەو جە لاش ئیشا بى وە گيان کیشان (۱)

— ۳ —

حەکیم حاذیق ! حەکیم حاذیق !
 یا طەیب حال ، حەکیم حاذیق !
 یا پەى مەلو موور پەحیم و پازىق !
 یا تەوفىق نوماى یاران صادق !
 یا دانای داوەر یەکتای تەوانا !
 تەصویر کیش نەقش ئەعلا تا ئەدنا !

(۱) دەپن ئەم غەزەلە ھى پەنجوورى نەپى ؛ چونکە نازناوى تیدا نى پەو ،
 زیاد لەوہ ئەحمەد بۆ نازناو دەشت . یان دەپن — ئەگەر شیعری پەنجوورى
 بى — بۆ شیخ ئەحمەدى مورشیدی خۆی ، کە شیخ ئەحمەدى بۆن خۆشە ،
 نووسیبى .

کەس پومووز سیر کردەت نەوێندەن
 هەرچی هەن بە قەبض قودرەت بەندەن
 شافی شیفابەخش هەر دەردو عیلاەت
 نیازم ئێدەن قادر بە قودرەت
 چونکە ئەو مەحبووب فریشتە چارە
 ئەو توول نەوخیز پەر لەنج و لارە
 ئەو مایەو مەتای زینەتخانەو دڵ
 ئەو قامەت عەرەر گولبۆی جەمین گول
 ئەو خان سەرخێل جەرگەو (بووبانی)
 باز پا وە لەنج چون لەیل ثانی
 ئەو طەیر تیژ چنگ چنگال بە هوون تەر
 ئەو حۆری زادەو دامەن پێ وە فەر
 ناغافل گرتەن سەخت ئازاری
 شیویان بازار حوسنش بە جاری
 مالتۆ دەم دەم بە وێنەو روباب
 جە نالە نالە دڵ مەو کەباب
 حەیفەن جەمینش شەوق نەدۆ چون نوور
 دوور بۆ سوورمە ، جام جیش گنۆ وە دوور
 ئامان با گۆناش نەگیرۆ غوبار
 دیدەش دوور نەبۆ جە مەستی و خومار
 سەربەندو شەدەش نە کەللەو سەر بۆ
 پەرگەندە ئەطراف کردە پرووی زەر بۆ
 خالان ماویش با عاشق گیر بۆ
 مورغ دڵ وە ناز نیش ئەسیر بۆ

قامەش بالای بەیداخان یـیزۆ
 جیلوئش تیر نەخش نە پرووی دَل پـیزۆ
 دەخیلەن یا فەرد واقیف بە ھەر حال
 دووکانچە شادیش با نەبۆ بەتال
 جە خەزانە غەیب پـیش دەری شینا
 خەلاص بۆ جە دەرد نەوینۆ جەفا
 تاکە زینەت بۆ پەي مال باوان
 سەردار بۆ پەي پۆل خەیاتە خاوان
 (پەنجووری) دايم دۆعاوازش بۆ
 پەروانان ئاسا سفتەي نازش بۆ^(۱)

پەنجووری بەم پارچەي خوازەوہ وەلامی (ھیجرانی) - شـیخ ھەسەنی
 کانی بی - داوہ تەوہ .

- ٤ -

خار خەم نە دَل ! خار خەم نە دَل !
 خار خەتەرناک خار خەم نە دَل !
 جگەر کۆی کەباب دەروون پـر جە کول !
 سفتەي نار دەرد بـێ دەوای موشکول !
 ئاھیر سۆ وە سۆ سووچیاي ئاخان !
 ئاخ نە دَل مەندەي جـای داخماي داخان !

(١) ئەم پارچە شیعەي بۆ ئافەرەتیک وتوہ کە دیارە نەخۆش بوہ ، بەلام یوون
 نی بە ئەو ئافەرەتە کـێ بەو چی پەنجووری بوہ . ھەندیک تام و بۆنی ئەو
 پارچە شیعراڤەي (مەولەوی) دەدا بە ھۆی نەخۆشی خانمانی جافەوہ
 نووسیونی .

روئ نيشتهيم چهنى بار دهر د
 ناگاه قاصيدى نامهى توش ئاوهرد
 ئەوسا كه عىنوان نامهم كهردهوه
 ئايرم گر بهست نه توى پهردهوه
 بليسهى ئاير بهو طهور دا تاوم
 ئەسر هونين گرت روشنى چاوم
 پهى چيش پهى فهرزەند (قرة العين) ت
 شەوق ئەفزاي نيشاط روشنى زەينت
 شەمامهى شەميم عەنەر سوروشتت
 مەعصوم بى گەرد نوور پيدا وهشتت
 وه دام حيلهى ديوان گىروهردهن
 عەزم يانهى خولد خاموشان كهردهن
 بهو شا كه عەليم عەللام دانان
 كەس كونه زاتش تەمام نه زانان !
 جەو رۆوه نامەت ياوان وه دەستم
 وينهى بى هوشان چهنى غەم مەستم
 بەلئ مایه دار ، سهودای دين نه دل
 صاحب ئەصل وفەصل ، سيادەت کامل
 مەعلوومەن جە لای گشت داناو نه دان
 هيچ ئەمرئ نىرەن بى ئىذن سوبحان
 زينهار صەد زينهار ئەر صەد بى تابى
 سەرتاپا وایر هيجران كه بابى
 مەبادا - دوور بۆ - جە ئەندۆى دهر دان
 سەردىي دين باری چون خيال سەردان

قهولو فيعل ویت نیگهداری کهی
ههتا متاوی شوکر باری کهی

عاریفان خاص راگهی دین دروست
واتشان بهی طهور ئامان دهس وه دهست :
بهندهی خاص ئهوهن جه وهقت تهنگی
یهك رهنگی قهلبش نهبو دووپرهنگی
شاللا تو وهش بای چهنی قهومو خویش
حق سهبووریت دو نه خهزانهی ویش
به قهدر زهرپرات خاك ئهو مهزار
خهیر میو پهریت ههر سهباو ئیوار
(پهنجووری) به حق نیاز ئید دارو
جیاتی ئهی غم شادی جیت وارو

نهمه غمزهلیکه که شینج همسهنی (کانی بی) بو لای (پهنجووری) ناردوه .

مهولانا جهرگم ! مهولانا جهرگم !
ئاھیرئ خیزا نه کوگای جهرگم
سووچنا دهروون تن چهنی بهرگم
یتزارم جه ژین ، ئاوات پهی مهرگم
جه شهراړهی نار ، جه گپهی دهروون
دوود ههناسهم شی وه پای گهردوون
ئاير ستیزا جه یانهی جگهر
گپهی شهراړهش چون (نار السقر)

قامت خەمىدەن چەنى بار خەم
 جە ئەسەرن پۆشا دىدەم سياتەم
 فەرزەندە زىز (قرة العين) م
 نوور يىنايى و، پۆشنى زەنىم
 سەرمایەى نىشاط شادمانىم بى
 قوطب دائىرەى زىندەگانىم بى
 ناکاو ناغافل پوئى بە تەقدىر
 بە چنگ طائفەى دىوان بىرەن گىر
 چەند دۆعاو ئەسماو تەلىسم دىوبەند
 چەند ئايەى قورئان گىشىم جە سەر وەند
 ھەرچەند دۆعام کەرد وە دلەى مەلۇول
 جە لای خوداوەند ھىچ نەبى قەبوول
 جامەى فىراقى ئەبەدى پۆشا
 پىالەى بادەى بى ھۆشان تۆشا
 بە چەند ئىحتىرام قەومانو خویشان
 بەردشان بە شەھر جەرگەى خاموشان
 جەوساوە دىدەم جە لام دوور کەفتەن
 کوورەى دەروونم ساتى نەسرەفتەن
 ئومىدەم ئىدەن مەولانای پەنجوور
 نادىرەى ئەيىام جە عالەم مەشھوور
 پروکەى جاستانەى پادشای غەفوور
 شەوان يىدار بى دل بۆ نە حوضوور
 بوانى ئەوراد طائفەى ئەحزاب
 پروکەى ناستانەى پەحمەت بى حساب

به دلهی هزین وه دیدهی بی خواب
 نیاز کهی جه لای خهیریته مهئاب
 بکیاتو پهری سفتهم قهترهی ئاب
 با بهس بسووچۆ ئهی دلهی کهباب
 وهرنه (هیجرانی) تا (یوم الحساب)
 پۆ به پۆ بهتەر مکیشو عهزاب

پهنجووری بهم شیوه وهلامی (یوسف)ی داوهتهوه :

— ۵ —

پوو نه خهرابات ! پوو نه خهرابات !
 مهست سهودای دۆست پوو نه خهرابات !
 ساده جه سهودای ماسیوا جه زات !
 خۆلاصهی بی گهردهوای موشکیلات !
 رهند بی پهروا ، پهروانهی پر شهوق !
 جه مهیخانهی عشق دڵ سهرکهیل زهوق !
 سفتهی نار دهرده ، هسهرته نه دڵ کو !
 سینه سندووچهی ئهسرار بی شو !
 دهوای دڵ ئاوین پای کهشتی غم بی
 قهیس لهیل خهیاڵ هونناو نه چهیم بی
 دیم که قاصیدی شیرین طهورو خو
 نامهی دڵ نواز ئاوهرد جه لای توو
 وهقتی عینوانش جه هم واز کههردم
 تهحقیق شیفای بی پهی ئیش دهردم

زانام مه شق عشق داناییت کهردهن
 رات وه سه رچه شمی عاریفان به ردهن
 ئافهرین وه نام جه کوی که مالت
 نازکهن چون ناز خاصان خه یالت
 مه عنوی حه قیق هه کاک دانسا
 تو نام به ندهت وه ره نجوور وانسا
 که سی که ره نجوور ماجرای ویش بو
 مبو پهی غهیران چ سوودی پیش بو ؟
 ئه رجوومه ن یا شیخ (داله پو) یانه
 وه (یوسف) مه شهوور نه رووی زه مانه
 ئهی به ندهی موخلیص (ره نجووری) ره نجوور
 نه دلدا جاش بو فره زه ندان ده ستوور

شیخ یوسفی خه لکی (داله پو) ئهم غه زه لهی بو ره نجووری نووسیوه .

سه رمه ست باده ! سه رمه ست باده !
 ره نجووری ره نجوور سه رمه ست باده !
 به بادهی عیرفان ره نگین سو ججاده !
 له وح دل جه نه قش ماسیوا ساده !
 ره نجووری گه نجوور خه زانهی ئه سرار !
 نه قد دانش به خش خه روار به خه روار
 غه وواص دانهی ده ریای مه عانی !
 نادیره ی ئه یام بی مه متای ثانی !
 پا وه سه رچه شمی حه قیقی به رده !
 به ستنش نه بهین مه جازی پهرده !

ئەرۈە ھەقىقەت را نە بەردت
 كىن مەكەرد پەسەند جە فراوان فەردت ؟
 چون جەزبەى تەۋفىق جە شەۋقت پەيدان
 مەخفى نە مەندەن مەۋلام ھوۋە يىدان
 ئومىدش ئىدەن پەنجوورى پەنجوور
 جە دانەى مەخزەن سەرمایەى سوروور
 بىمانى ئەلپاف ، بىخەشى چەندى
 دانەى دەۋابەخش بى دەردمەندى
 غەرەض ئىدەن غەرەض موددەعاو مەقصود
 پەى (مەۋلا) [جەۋ دىرا] ھەم پەى (يوسف) سوود

— ۶ —

قىلەم شەرح ھال ، قىلەم شەرح ھال
 غەرەض كەروون پەرىت شەمى شەرح ھال
 جە داخ دووریت — جەمىن دانەى لال —
 ھا جە دەرووندا دل بى ۋە زوخال
 بىناى نە عەین دىدەم بەرشىنەن
 نە عەین دىدەم رۆشنى نىرەن
 مەردوم دىدەم نە كەشتى چەمدا
 ھەربال مەشائى نە دەريای غەمدا
 سوورەت پەشتوناك زەغفەرانى زەرد
 بەندەن بەندەرات دوكان بەندى فەرد
 ئەسكەلەى دوۋچەم بەندەن ۋە سورخاب
 شەكستەى كەشتى بەدەن بى خەراب

پڄوڇ هان نه زه ورهق ٿاموشو ڏيند
 بهند نه فيڪر ڪار زولف پهريچند
 ٿهر خيال خال وهصلت نه بوم ياد
 ههه هوو ڪوي عومرم زوو مشي وه باد!
 پيشهه دل نه فيڪر وهصلت جاگيرهه
 ههر نهفهس تاسهت نه پرووي ضههيرهه
 خيال چون ڪهشتي وهصلت مدو ياد
 ٿهحوال حوسنت ناخوداي مورا
 گا غهرق لوججهه مهوج ناپياو
 گاههسام نه بهر دوور جهه دهرياو ٿاو
 دل ههر ها نه گيج ٿهه تون تافدا
 ههر دهم تاف مدوش وه مهوج صافدا
 ٿهر - دوور بو - تاسهه دين توم ڪهم بو
 با ناخوداي خهه بهس ماتهم بو
 سهنگ مهحروومي بگنو وه شيشهم
 بين تراش ماتو ٿهلماس تيشهم
 ڪهشتي وبهحرو بهر مهردوم وهنگهه
 صورهتو سورخاب ٿهسڪهلهو بهندهه
 گشت غهرق دهرياي ناموراد مبو
 پههه بين موراڊيم پڙي بين داد مبو
 (پههجووري) م شيفام وه خيال تون
 زندهه گيم وه وير پڙي ويصال تون

کاتې پرهنجووری له کهړکووک بوه ، نړیکې دووصده سال لهمهوبهر ،
 تاعوونو چاوهقوولهیهکړوونهکاته شاری کهړکووکو ، خهک مالو شویني
 خوږيان لي تال دهېن . دئ له پيشدا باسی ئاوو ههواخوشی کهړکووکو ،
 دهستو دلپاکي و ، دلنهوايي کهړي بؤ فقيرو داماواني خهکي کهړکووک
 دهکات ، تا دئته سهر باسی تاعوونو ، باسی شپزهبي ئهو خهکهي ، که وهک
 سوپای شکستخواردو ، ههمووی ههر پائهکاو ، کهس ئاگای له کهس
 نییهو ، کهس لا له کهس ناکاتهوهو ، ههرکهس ههرچی پې بکړئ شتي له
 مال ههئنهگرئ — کهړکوول بار سووک — و پې پهروا ئهو خهککه سهرگردانه
 سهرلې شيواوو پتي چول و دهشتيان گرتوته بهرو پهنايان بردوته بهر داميني
 شاخو ههردي ئهو ناوانه و ، ههموو مال ويرانو کهلهبهر پيوهدراو خانهخراپ ،
 لهو سهرگرداني بهدا دهژين . پرهنجووری ليدهدا ئهوه لهپيرناکا باسی
 دهرووني ئهو خهککه بکا و ، باسی ئهوه بکا که ترس وای کردوه خهک
 هاموشوی يهک ناکه نو ، خزم و خویش له يهک ناپرسنهوهو ، دنيا وهک
 ريگهبراني لي هاتوه ، نهک تنها ئهميش ، بهکوخهککه که لهخويانهوه
 بهربونهته گیاني يهکترو دهلین : ئهو زهلامه پيسه ، واته نهخوشی
 پيگهشتوهو ، ئهمه پاکو هيشتا پهتاکهي نهگرتوه ! لهم سهرگرداني بهدا
 دهيان خاوهني پرووی وهک مانگی چوارده کهوتونهته دهشتو ساراو ،
 گرپه گهردهلول شانهي زولفی لوليان دهکاو ، ئهوانهي ئالاو والا پوش
 بوونو نازو نهزاکهتيان لي دهباری . . لهناو درک دالا گيان دهسپيرن !

ئهوانهي که پردهنشين و روو به شهرم و حيا پوشارو و کهس نهديده
 بوون ئسته له دهشتدا پې پهروا و بې شهرم له بهرخورو له دهشتي گهرمدا
 عاروق ئهريژنو ، بهياني تا ئيواره ليتوبهبارو خهفتهبار خوری گهرم
 ههلياندهقرچين !

نامه‌ی (په‌نجووری) بۆ (وه‌لی دیوانه)!

— ۷ —

میرزای خاس‌خه‌یال! میرزای خاس‌خه‌یال!
میرزای خۆلاصه‌ی خاصه‌ی خاس‌خه‌یال!
دانای دو‌پ‌شناس کان‌کۆی که‌مال!
سه‌پ‌راف بێ‌لاف باخه‌به‌ر جه‌ حال!
شوعه‌رای سینه‌صاف که‌نجینه‌ی ئه‌ییات!
به‌یت و فه‌رد شیرین (شیخ‌سه‌عدی) صیفات!
جانوشین نه‌ جای (جامی) جه‌وه‌ر بار!
جه‌واهیر فروش سه‌رچه‌شمه‌ی ئه‌شعار!
لیتوه‌ی له‌ب لال له‌یلج به‌ینه‌تان!
شه‌یدای شیوه‌ی ناز شیرین خه‌صله‌تان!
سی‌راو زه‌ین پاک، دَل ئایینه‌طه‌ور!
قه‌یس قه‌دیم سال، نادیره‌ی پرووی ده‌ور!
زام زه‌ده‌ی هه‌ج‌ران دَل کووره‌ی شه‌رار!
ئه‌ی حه‌رفه‌ واتم جه‌ لات بۆ ئیظه‌ار:
زیاد نه‌ زومره‌ی صاحب که‌مالان
ئاره‌زووی تۆمه‌ن وه‌ شای ئه‌ودالان
دایم هه‌ر ته‌حسین که‌لام تۆمه‌ن
فه‌ردت فه‌رح‌به‌خش دله‌ی غه‌م‌خۆمه‌ن
(خالق‌الاشیا) ئاگای هه‌ر حاله‌ن
هه‌ر یه‌ند تاسه‌ی تۆم دایم خه‌یاله‌ن

هر كه سئى ميؤ نهى راگه و جيوه
 به و لگه و مهكان نام تو پيوه
 تهكيد پيش ماچوون پهرى جوستوجوت
 پهيم بارؤ نهحوال جهستهى غم بئ شوت
 بهلى ميرزاي خاص عاقيبت وه خهير
 تو جه بارهى من هيچ نهدارى سهير
 هيچ نهپرسى جاري جه جهسته
 جهستهى پeshيو حال سهرتاپا خهسته
 ئوميدهن - ميرزا ! - (من بعد الايام)
 نامهى ئينشاي تو كهه نهبو جه لام
 دايم ياديوه پهريم بكيانى
 ئادابو؛ تهرتيب يهكړهنگ بنمانى
 پهى چيش وه نامت دل مبؤ گوشاد
 يادئاوهرى كهر تا نهشى جه ياد
 جهى وهرتهر ياران ويهردهى ئهيام
 يادكردن ياران (باقى والسلام)
 (پهنجوورى) م پهنجوور ماجهراى دنيا
 پهى جهواب نامهى فهدت چهپام

ولامى وهلى ديوانه بو پهنجوورى :

مهولاي لال شوناس ! مهولاي لال شوناس !
 مهولاي نهولهوى داناي لال شوناس !
 هياس دورئاس نهصل و نهسب خاس !
 نهؤاد پاكمان (نظامى) قيناس !

(فیردهوسی طووسی) ، (جامی) مولک جام !
 (خاقانی) خه یال (ئه نوهری) ئه ییام !
 (سه عدی) سوخه ندان بهر مه عانی !
 (حافظ) شیراز (صائب) ثانی !
 به تای بی همتای قه ییوم بی چوون
 هه متای تو که مه ن نه رووی ده ور دوون
 (شه وکته) خوشه چین په یدای مه عاتهن
 (عیصهت) نه ئه و صاف صیفات ماته ن
 (مه ولانا ظهیر) ، (فاریابی) ی ده ور
 فوزه لای فاضیل نادیره ی خوش طه ور
 هه نی چهنده شوعه رای ئاصه ف نیشانان
 دهرس نه مه دره سه ی عیلم تو وانان
 غه وواص مو حیط دهریای عولوومی
 شیعر مه ته ویت مهر (مه ولای رۆمی)
 تو شاللا هه نی پایته بو زیاد
 من چیشم که نام من ئاری وه یاد ؟!
 غه ره ض هه ر ئیده ن بوزورگیت که رده ن
 نام به نده ی ویت، ئه و یاد ئاوه رده ن
 ئه لبهت ویت وه حال په شیویم زانان
 جه رووی ئیلتیفات نامته کیانان
 که رده نت ئیظهار ، مه ولای که ره م سه یل ،
 تو صاحب لوطفی یه عنی من بی مه یل
 من قه سه م وه زات ئه و که س یه گانه ن !
 دائیم نام تو م ویرد زووانه ن

هر چه ندوه خدمت تو ئاشنا نیم
 بهائی جه فیکرت لادی غافل نیم
 دل پهروانه وار جه شهو تا وه رو
 هر هانه خيال وصل و دین تو
 من که هام ته کب عومرم نام تون
 نیشاپ زه نیم کوی که لام تون
 نادیده^(۱) حویت جا گرتهن نه دل
 هر گیز جه سهوداتم دل نی یه غافل
 که لامت سهرمه شق ئینشای زه نیمه
 نامت بینایی هردوو عینمه
 لاته شبیه چون وهیس په مووده ی په سوول
 هر هام نه ته حصیل وه صلت که م وصول
 نه و ابواجی جه و زامن دووری
 (دیوانه) م بهنده ی مه ولای (په نجووری) م

په نجووری له وه لای (شهوقی) دا نووسیویه :

— ۸ —

میرزای گوهر سهنج ! میرزای گوهر سهنج !
 میرزای دوپشناس ! دانای گوهر سهنج !

(۱) له م شیعرو شیعری دواپی به وه دهرده که وچ که تا چ نه ندازه به که په یوه ندی
 ده بی - بی بوونی یتکخراوو په کیه تی نووسه ران و نه دیان - شاعیرانی
 کوردمانی به په که وه به ستوه ته وه ، تا چ نه ندازه به که شیعری پاک و په وان
 په یامی نیوان نه دیان و شیعرو دوستان به ! وه لی دیوانه نه دیوو نه ناس
 شهیدای شیعری په نجووری به وه له دووره وه بهو شیوه ستایشی ده کاو
 له ژوور شاعیره به رزه ناوداره کانی جیهانه وه دایناوه .

سینه صندوقچه‌ی مه‌خزن کوی گه‌نج !
دل نه‌شه‌شکه‌نجه‌ی دل‌بهر پر نه‌ره‌نج !
وه (شوقی) مه‌نشور ، نادیره‌ی ده‌وران !
چون (صاحب‌قهران) زیاد نه‌ه‌ق‌ران
جه‌ی چهن‌د ر‌وان‌دا — میرزای میهره‌بان ! —
نامیت‌په‌ی داعی کهرده‌بیج ره‌وان
مهموونش ئید بی : کهرده‌بیت ئیظه‌ار
شیکایه‌ت نه‌جه‌ور شوخ‌ئاهو و تار
س‌له‌منای صه‌یاد ، وه‌ ناصه‌یاد پام
دل نه‌سه‌ودای ئه‌و سه‌خت بیرهن سه‌رسام
دیدمت هه‌سه‌رتمه‌ند ئام‌او لواشه‌ن
په‌ره‌ی دل پر هوون یه‌ک نیم‌نیگاشه‌ن
هه‌رچهن‌د تو په‌ریش جه‌فات گرانه‌ن
ئه‌و په‌ی خه‌لق خویشه‌ن ، په‌ی تو یتگانه‌ن
میرزام یه‌ره‌سمه‌ن دل‌بهر که‌دل به‌رد
هه‌نی جه‌و دما‌خو مدو وه‌ده‌رد
وه‌قتی که‌زانا‌ش دل به‌رده‌ن جه‌لات
وه‌صه‌د ته‌رزو ته‌ور مده‌رو جه‌فات
هه‌رچهن‌د جه‌فا‌شان دل مدو وه‌چل
به‌لئ سه‌رمایه‌ن په‌ری وایه‌ی دل
په‌ی چیش دل وه‌جه‌ور عشق‌خال‌خاسان
خاس م‌بو خه‌لاص نه‌گشت وه‌سواسان
ماجه‌رای رای عشق‌بی شیکایه‌ته‌ن
ئه‌ر شه‌کوايه‌ش بو هه‌ر حیکایه‌ته‌ن

پیر پایهدار عاشقان صاف
بهی تهور یتیم واتهن - میرزا ! - بی خیلاف
(په نجووری) په نجوور تا (یوم المحشر)
هر ئاخ ئاخشن بهی جهفای دلبر

نهم غه زله (شوقی) - نه حمده به ټی صاحب قهران - بو په نجووری
نوو سیوه :

په نجووری په نجم ! په نجووری په نجم !
مه علوم بو جه لات په نجووری په نجم !
تهن غه لطان جه په نج چون مار گه نجم
دل په نج بهی کاکول چین شکه نجم
په نج بهی من نه غه نج ئه و په نج بهی پیشنه
پهی من یتگانه ، پهی په قیب خویشنه
په سم و ئایننه قاعیده ی قه دیم :
« دلبر به عزتشان دل سه نگن تن سیم »
بهی گشت ئاه سرد ، بهی دهر وون گهرم
نه کووره ی دهر وون سه نگش نه بی نهرم
ده خیل ده خیل ئه ی ئیرشاد دین
پیر طریقه ت نووربین یه قین
سهر دار عوشاق نه شوق تا غه رب
مه جنون ئانی سه رخیل عه رب
جام دل (جامی) (نیظامی) نیظام
ته رتیب ته رکیب ینای باده ی جام
کاشیف که شفاف سپر په نهانی
ئه فلا تون شیعار ئه ره سطوی ئانی

په نجووری موخلیص ته خه لלוږ په نجه
 په نجت په نجه که رد وه ده ور په نجه
 مه علومنه دردم وه فـه رد فـه رد
 عیلاجم چیـشه نه درمان دردم ؟
 بهخت جوانه نه دبیرت پـیره نه
 په نجووری در دین گشت نه ویره نه
 صه یاد مه علوم جه لای خاص و عام
 نه و نه هووی ته تار چوڼ میو وه دام ؟
 په نجووری نه ر تو صه یادی ته مام
 نه و نه هوو وه دام (شهوقی) بکه رام

په نجووری بو حه مه ناغای مه صره فی نووسیوه :

— ۹ —

میرزای مه عنی فام ، میرزای مه عنی فام !
 میرزای مووشکاف مه غز مه عنی فام !
 حه ککاک حالزان حه کیم نه یام !
 مه یاس دور ناس ، دل پر وشن چون جام !
 (ناصهف) صیفه ته ور ، (بهرخیا) که مال !
 (نه ره سطو) ندادب (نه فلاطون) خه یال !
 دل صه رف پای عه شق وه (لا ابالی) !
 په سه ندیده ی طه بع شیرین عالی !
 نو سخه یی په ی ده فع در د دل ئیشان
 بواچوون په ریت ، زهین بدهر پیشان :

بېخ به نه فشه ی ته برۆی چه میسده
 چه نی مه غز صاف بادام دیسده ،
 بهر زای تای زولف سهرگونای گولنار
 تپ سونبولان ، موژه ی دل پین خار
 جهوز یتنی وار ، عونتاب دوو لهب
 نارنج گوی زنج ، ترنج غه بغه ب
 قهند گهردن طهرز سهر دو گمهی لیمو
 عهرق نه مابهین لیموی عه به ربو
 ئهی دهرمانانه ههر یهك دوو دیرهم
 باوهران وه هم پین زیادو کهم
 پین صلا یه و سلق ، پین ته شوی یه ی نار
 نه شیشه ی دلدا بگیگران قهرار
 ئهوسا دل حاضر حوضوور یار بو
 گهرم و نهرم شهوق شه مع روخسار بو
 دل جه گهرمی مهیل جوش مدو دهروون
 میوت ئه و قیوام بو وه مه عجوون
 دیرهم میش پهی دفع دهرد دل وه سهن
 دل پین ئهی دهوا پره نجش عه به سهن
 (پره نجووری) پهی دل ئید عیلاج زانا
 ها داش نه دهفتهر پهریت کیانا

پهنجووری ئەم پارچەى بۆ زەبوونی نووسیوه :

— ۱۰ —

مەولانا پەى زام ! مەولانا پەى زام !
مەرھەمەت خاسەن حاصل بۆ پەى زام !
ئەجزای ئەو مەرھەمەت عەللامەى ئەیام
مەر کەسێ چون تو بزاتوش تەمام
شەھد شەوق قەلب شۆر ئەنگیز دەرد
چەنى ئاب تەلخ ئەدامەت پەرورەرد
وہ ھاوان صیدق ، وہ دەستەى ئیخلاص
تەخمیرش کەران وہ تەرتیب خاص
(صەلايە) کەران جە پای پایەى پیر
پیر پەرکەمال نہ رای حق دەسگیر
نہ بۆتەى پیرسۆز باوەران وہ جۆش
مەحکەمش کەران وہ پەردەى خامۆش
بەرزان نہ ظەرف عەزەت تۆشینی
تا دوور بۆ جە باى ھەواى خودینی
پێزە پێزەى سەبر ھەلیمی و فەرھەنگ
تەخلیطش کەران دەم دەم بێ درەنگ
ئەوسا وەشەرتێ کەم وەردەى روان (!)
چەنى چەن دیرھەم بێ وەرمی شەوان
جە دیگدان سەر صندوق سینی
سیر بۆ ئەى سەودا دايم بێ وینە
مایەى ئەى مەرھەم دانای پیر شوعوور
دەواى (زەبوون) ەن ھەم شیفای (پەنجوور)

په نجووری بهم شپوه وهلامی مهلا جه پنهري داووتهوه :

- ۱۱ -

ميرزام بار دهر د ، ميرزام بار دهر د
پوئ جه تاوشت گرانبار دهر د
جه نه حسی تالهی شووم په شپو نه د
قهيس ئاسا وئيل ييم جه پای ههردهی ههر د
گاسه ير کاوان ، گا دين باخان
غمان مکه رد بهی ته وره داخان
مگيلام خاوخاو چون خيال خاوان
مکه رد سهران که نگره و کاوان
ته لي (وهن دار) ديم په نگ که ردهن سوه يل
په نگيتهر جه په نگ تورکی بهن له يل
سهرتاپا وه نوور صانيع په نگ که رده
خاسته ر جه عور ووس ههفته نه ويه رده
مه شاطه ی قودرهت به و طه ورهش په شتهن
قياس مکه ردی نوور پيدا وه شتهن
سهرته فرازش بی جه وه نداران گشت
مانا وه خوور ريشواني به هه شت
جه تورکی ته ندام ناز نه ندازی ویش
تاوتاو مله رزا لهرزای پر نه ندیش
واتم : ئهی نه مام نادیره ی داران !
په نگين چون قوماش خاصه ی تيجاران
بالا وه والای قيمهت داره وه
قامهت وه قوماش يه مه نشاره وه

دوايي له دلسوزۍ په ووهو له گياني به زه يې هاتن بهو خه لکه بې چاره دا دهستی لاله و پارانه وه يو لای خودای ميره بان دريژ ده کاو ، چه ندین ټیامو گه وړه و پياوچاکي دين ده کا به تکاکار که خودا ټهو به لا له سهر ټهو خه لکه هه لگري .

تا دوايي به پروني ټه لي : با ميژوو نووسانو ټه وانه ي مه به ستiane پروژاني شووم و خوش بزاني — بزاني ټهم کاره ساته له سالي ١٢١٤ ي کوچيدا پرووي داوه . وهك ده لي :

(په نجوړي) ټهرجووش ټيډمن چه دهرتات :
 په حم کهر په حيم به ي گشت مهظووقات
 مه علوم بو چه لای ته واريخ وانان
 حيساب ټه ييام نيکو بهد زانان
 ټهوسا که کهرکووک حاشي وا تار ي
 چه (ناخوړ حوسه ي) تاوون ټيظهار ي
 به عزي خهلق فزار ، به عزي فاتي ي
 ټهو تاوون قران (سليمان) ي
 سهمني ټه نريخش (غريب) ي نه قش
 هزارو دووصد بهك ههشتو بهك شهش

په نجوړي و رهنګي گول و ميوه

جاريګي ديکه په نجوړي که ده په وي هونه ري خوي له بابيه ټيګي ته ري زيندوودا بنوټي ، ديت په نا ده باته بهر سوه يل که تازه هه لدئ و سهر دهر ديت ، ده لي : وا سوه يلي نوئ هاته وه و خوي نواندو دهستی کرد به په رهنګ پيژي گول و مل و بهرو ميوه . جاليرمه دا په نجوړي ناوي ده يان په نګمان يو تو مار ده کا — هه چنه د به شيګيان عهري و فارسين — که گه ليګيان لای نه وه ي ټه مړومان نوئ به و هه په نجوړي به که به يري دووريني خوي ټهو

صەد شوکر وە فەيىز کارساز کاران
 تۆ کەردەن وە شەوق بالای وەنداران
 کالای کارخانەى ئاوەردەى سەوێل
 ئێمەل تەمامى وە تۆ کەردەن مەیل
 جۆش زەوق و شەوق جوانى پێتەن
 نە دلی چەمەن سەى سەهەند چیتەن
 یە چیتەن بەى طەور مەرزى وە لەرز
 لەرزاتەر جە تەوول تاف پای قەلەوز ؟
 دیم ئاما وە دەنگ وات : ئەى دەردەدار
 (پەنجوورى) ئەولاد قەیس هيجران بار
 ستارە واژوون ئێقبال بەرگەشتە
 تاوتاو تاو غەم نە چارە وەشتە
 راستەن هام وە بەرگ سەوێل پەشتەو
 بە کالو والای نوور پێ وەشتەو
 جۆش شەبابى ئەووەل وەختەن
 ئێمەل جە داران خاستەر پەختەن
 پارچەى سەرسندوق سەوێلم پۆشان
 وەنداران جە شەوق بالای من جۆشان
 بەى تەور بەى قانوون تەمام تۆفەن
 بەلى جە بای سەرد ئێمشەو خۆفەن
 مەرسوون نە با جەى جێى پەواندا
 بوزقۆم وە کۆس دەرد گەراندا
 عۆریانم کەرۆ چون وەند پراگەر
 بکەرۆم وە پەندەى جوان و پیر

واچان نه مامچ جه پای ههردهی ههرد
وهیشوومه ناهاال کالاش غارعت کهرد^(۱)

مهلا جه بدمری دزلهیی بۆ په نجووری (نووسیوه) :

میرزام دهرد ویم ، میرزام دهرد ویم
روی جه هیجران داخو دهرد ویم
جه کهچ نهرد طاس تهختی نهرد ویم
جه دوود داخان ئساه سهرد ویم
قهیس ئاسا که لپوس ویلیم وست وه شان
شیم ئه و سهریر کاو که نگه رهی که شان
مگیلام کاوکاو سه رشیوو زاخان
سهریر مکه ردم په نگ باخان داخان
ته لئ (وهن دار) دیم سوهیل په نگ که رده
نازك ناز ئاو وه ناز په روه رده
په ژیده ی لقای صونع سوبحانی
پازیان چون حوور په وضه ی ریشوانی
مه شطاط پرشته ی مه شق ئیلاهی
په نگیتهر جه سهول گول باغچه ی شاهی
په نگا په نگ په نگ مدره وشو چون لال
مه رزا تاوتاو وه شتوی شه مال

(۱) له کۆنه وه له ناو شاعیراندا باوه که شه په شیعر و بهر بهر کانتی به شیعر ده که نو په کیکیان باسی شتی ده کات و توانای خۆی ده نویتنی ، دواپی شاعیر یکی تریش دیت باسی هه مان شت ده کات و ئه سپی خۆی تاو ده دات و توانای خۆی ئه خاته کار ، ئهم دوو پارچه شیعره ی ئیره که باسی (داره وهن) ده که ن نمونه به کی ئه و کی بهر کی به به .

دیم بهو تهوړ له رزان ټاشفته شیوه
 مه شق مامه لهی به د حالیش پیوه
 په رسام : ئه ی نه مام ساوای سه هندان !
 چرای شه ووق و زه ووق ټافتاو دهر بهندان !
 بالا وینه ی به ژن ټافتاب جه مینان !
 فضای فیه یض ټه فزای خاطر خه مینان !
 ماشاللا پرشته ی صونع سوو بچانی
 های نه شه عبه ده ی جوش جوانی
 به ژنت ها وه بهرگ نووړ پین وه شته وه
 قامت به قه دهر قودره ت په شته وه
 جه یومن سوو بیل شای باش تیجاران
 چون شه م مدره وشو نه دلی داران
 په چیشن به ی طه وور حالی پیت یاوان
 مله رزی چون توول تاف تیژاوان ؟
 جه سای وهرکاوان جای هه نگامته
 خه شم خار خوف کن نه جامته ؟
 نه مام وات : ئه ی قه یس جهرگ پاره پاره
 دوور که فته ی زامن ، جه زید ئاواره
 سمکوی سیاست صف ئارای دهر دان
 سه رسام صهرعی پای ههرده ی ههر دان !!
 راسته ن هام وه بهرگ سه وزو سووره وه
 وه کالای زه ربافت پرشته ی نووره وه
 شه مع شه فاقوس وهرمو غارانم
 سالار سه رتپ سوپای دارانم

بواچوون پـهـریت دهر دم چ دهر دهن :
 خه وفم هر جه باد وهیشومه ی سهر دهن
 مته رسوون نه (با) جه ی دره نگه دا
 شیشه ی نیشاطم دۆ وه سه نگه دا
 عور یانم که رۆ چون طهریده ی (وه ند)
 جه دل ی داران بکه رۆم وه په ند
 و اچان : نه مامی جه پای وهرزاخان
 بازار و هیش و هیشووم که رد داخان !

— ۱۲ —

یاران پهروانه ، یاران پهروانه
 خاص باسیشان بی (شمع) و (پهروانه)
 یه که جه یه که مدا تهویخ و تانه
 هر یه که وه رهنگی مگرت ویانه
 نه ووو له پهروانه واتش چهنی سۆز :
 نه ری بینایم شمع شهب نه فروز
 تو ویت مزانی من پهنج بهرده نه
 زووخ توش دلریش زووخاو وهرده نه
 سرگه شته و شهیدای شمع چاره ی تو
 ویل و سرگردان زید ئاواره ی تو
 دهور مدوم ههر دم وینه ی دیوانان
 بهلکه بوینوون شه وقت جه یانان
 جه هر کو وینوت نه ره شو بو نه رۆ ..
 پر مکهم پهرواز په ری و هصل توو

یەند سەودای دینت جە لام سەرورەن
 فیکر پای مەردەن جە بارەم دوورەن
 تۆ یەند بێ ئینصاف کەمتر ویرەنی
 یەند پەیی بەدبەختیم نە تەزویرەنی
 سوچنیم وە نارقەھر بەیرامی
 لاقەیدی جە بەخت فیکر بەدنامی
 شەم وات : ئەرێ وێڵ ھەرزەیی جەفاکیش
 دیوانەیی سەرسام شەیدای دەروون پێش
 راستەن تۆ پەیی من یانە وێران
 بەتەر تەر نە قەیس قەدیم زەمانی
 پەیی من سەودا بار سیاسەت بەستی
 پەیی من سەرتاپا وە ھیجران خەستی
 من جە تۆ بەتەر دەروونم پێشەن
 ھەرکەس خەبەردار نە حال وێشەن
 منیش وێشەیی تۆ دەروون پێ داخەم
 پەیی تۆ ھام پەفیق ھیجران و ئاخەم
 پەیی تۆ ئاوتتەم نە سەرچەشمەیی غەم
 پەیی تۆ ئەسرنم پەوانەن نە چەم
 بەلێ تۆ بێ فام مەست و مەغروری
 نە ئاداب و پای عاشقەت و مەووری
 جە بەزەم خانەن خوسرەوان ، میران
 جە تەکیە و ئوطاق شاھان وەزیران
 جە ھەرکۆ شەوقم جێت مەو ئیظھار
 پێ مەکی پەرواز وێڵ سەودا بار

نه وړو نامووس نه عار هن چه لات
 بې پرده و شهرمی هیچ نږه ن هیات
 بې نه دهب پهی وهصل ویت مووزی وه تاو
 من چه حیا و شهرم متاووم چون ئاو
 علاج هر ئیده ن ویم دوور کم چه عار
 بسوچون جهستت وه شهراره ی نار
 تا عیبرت گیران عاشقان یه کسهر
 بې نه دهب نه بان پهی وهصل دلبر
 (په نجووری !) ئهی باس شه مع و په روانه
 عجب په ندیوه ن نه رووی زه مانه (*)

(*) به گویره ی ئه موی هندی له پارچه شیمره پیشوه کان وهلامی دوستانی
 (په نجووری) بوونو ، له وهلامی نامه کانیدا بویان ناردوه . . ده بوو . نه و
 وهلامانه له بهراویندا دابنراین ، هر بهو هیوا بهیش ژماره م بو دانه نان
 که وایې ، بهلام به هوئی نه خوشکوتنی لاپه ریکه خه ری چاپخانه که وه نه و
 کاره نه انجام نه درا ، له گه ل داوای لی بوردندا ئهم ناگادار کردنه وه
 پتویست بوو .

فولکلور

- ۱ -

پروئ صهییادان پې مه کر عییار
یانەشان وه گەرد خودا بۆ قەھھار !
واتشان : (باز) ئاما جە تووه
ئاشیان بەستەن وه قوللەهێ کۆوه
بازیوون تەرلان پې لەنج و لارەن
بێ جلیخ و گەردەن هەر نه شکارەن
هەر یەند صهییادان هونەر نمانان
گیر نه بی وه دام ، دام وه خار شانان
منیش جەهێ فیشتر رینزەهێ جەرگم بۆ
چون ئازیه تداران سیا بەرگم بۆ
سەوائیم سەر دا پای شکار باز
دل پەری ئەجەل ئاما وه پەرواز
شیم وه لای یاران قەدیم مەندەن بام
وه مایهێ مالم سەندم دەستی دام
پرووم کەرد وه هەردەهێ سای بەر موغارەش
پای ئاماو لوای صەباو ئیوارەش
دام نیامەوه ویم شیم نه پیتوار
دیم که پەیدا بی بازی بازی کار

ناغافل دیا ئهو وه پاشه‌دا
 دیش که ها مورغن نه سهر داشه‌دا
 شاخا وه شاخدا قووه‌ت دا وه بال
 چه‌رخیاو لوول وهرد پره‌وان بی ده‌رحال
 چه‌رخ دا وه مورغ دله‌ی زام به‌سته
 دل بریا نه دام ، دام بی شکسته
 باز مورغ دل به‌رد وه سه‌د لارو قین
 پاره پاره دام په‌خش بی نه زه‌مین
 من بی تیختیار به‌رشیم نهو جاوه
 چون بازوسته‌کان قووقوم نیاوه
 ئهو جه‌ی قووقووی من ده‌هشت نیاوه
 شی وه سهر قولله‌ی به‌رز بی ماوه
 یاران صه‌یادان مورده مه‌رده بان
 چون من مورغ دل شایاز به‌رده‌بان !
 په‌ی چیش ئهی ته‌دبیر په‌ی من که‌ردن ساز
 تاقی نه‌که‌ردن به‌دواز وه به‌دواز ؟
 یاران (پره‌نجووری) م پره‌نجم بی به‌ر بی
 دل نه‌سیر باز جای پر خه‌طه‌ر بی

— ۲ —

زلیخا بالا ، زلیخا بالا
 روی صوب‌سه‌هر نما‌نا بالا

پوښا سهرتاپای بالا به والا
 پهی عهزم طهواف (ئیمام سهروالا)
 (سهر به ند) ته یار کهرد (پووشین) بهسته وه
 خهم دان وه زولفان دهسته دهسته وه
 تاي طورهی که مهنده (بههرام گور) گیر
 طوغرای حلقهی زولف بو مایهی عبیر
 پخش کهرد نه هطرف گونای گول صیفهت
 لهرزنا چون توول نازک نه و قامت
 (مقنعه) ی که تان دا نه پرووی دهماخ
 بهند کهرد جه لای سهر (لاگیره) و (چهناخ)
 (سنجاق) سیمین دا نه درز نه و
 (کلیل) دا نه تهخت په سندهی خوسره و
 دیده وه (سورمه) ی سوبجان په شته وه
 (جام) شاه جام گرت وه مشته وه
 وهقتی نیگاش کهرد نه و جام بیزهنگ
 سهران کهرد جهمین پرشتهی خودا پهنگ
 زانا سهرتاپا چیوش نی بهن کهم
 نه وساکیانا هامهران کهرد جهم
 چه نی نه و حالان تورکئی توول نه ندام
 راهی بی پهوان پهی رهوضهی ئیمام
 وه شیوهی شیرین شوخ سههمگین
 ساراو سهرزهمین پر کهرد نه بوی چین
 ههردان ، ههله تان ، یه کایهک طهی کهرد
 تا ته شرف وه پای رهوضهی ئیمام بهرد

جە پاڭكۆي مەقام رەوضەي دامەن صاف
 ئاۋەرد ئەو خەيال شىست و شۆي كلاف
 چون خۆرى زاي حوور شى ۋە دەور حەۋض
 داخل بى ۋە حەۋض چون سۆنەي سەر سەۋز
 نازك ئەندامان يەكايەك تەمام
 شىست و شۆ كەردن چون ئەو گول ئەندام
 ئەوسا ھەم پۆشان بالا بە والا
 تەشرىفشان بەرد ۋە پاي (سەروالا)
 ھەركەس پەي موراد ۋە ئىمام لالان
 جەمىن نە ساي سەنگ (سەروالا) مالان
 ھانا يا ئىمام دۇعا موستەجا
 جە پاي بارگەي تۆ ئىدىمەن رجا
 چونكە ئەي نەمام پەرى زاي بىگەرد
 ۋە پاي بارگەي تۆ ئىلتىجاش ئاۋەرد
 نیازم ئىدەن قەبوول بۆ نازش
 حاصل بۆ جە لات وايەو نیازش
 پەي خاطر شادى شاي شيرىن خالان
 (رەنجوورى) غولام (مەحمود سەروالا) ن

— ۳ —

قەيس قەتران پۆش ، قەيس قەتران پۆش
 روئى بە وينەي قەيس قەتران پۆش
 سەۋدای دىن يار نە دلدا دا جۆش
 تەۋەللا جە لام فام و عەقل و ھۆش

پهنگانهی بۆ تۆمار کردوین ، تا له دهفتهری نهمریدا بژین و پۆژیک بیت
سوودی خۆیان بیهخشن .

له دیوانی چ شاعیریکی دیکه ماندا ، ئاوا به کۆمهڵ ، ئهم پهنگانهی
خوارهوه دهیین ؟ :

ئاوی ، هه ناری ، هه وری ، به لخی ، بلووری ، باواقی ، به صری ، تاری ،
ترنجی ، ته رزی ، جه وزی ، جامی ، جنگزی ، خاری ، خواپه زمی ، خۆخی ،
خارابی ، دهنگی ، ده بهنگی ، داری ، دارابی ، زه ردی ، زه پبه فتی ، زولفی ،
زه راوی ، زه پسینی ، په ژی ، په ژاوی ، سلقی ، سماقی ، سلخی ، سیوهنگی ،
سه وزی ، سه راوی ، سۆسه نی ، سلکی ، ساری ، مه شه دی ، شه که ری ،
شاری ، عوزی ، غوباری ، فیلی ، فندقی ، فلفلی ، ماشی ، قاشی ، قوماشی ،
قه وس قه زمی ، قیری ، قه لایی ، قامیشی ، کاشی ، کشمیری ، که بکی ، کایی ،
که هره بی ، کالایی ، له علی ، له یلهنگی ، لاولاوی ، مۆری ، میخه کی ، مه خه لی ،
ماوی ، نه باتی نه وتی ، نه عنایی ، وه لگی ، واران ، هه رژی ، هه رامی ،
یه شمی ، یاقووتی ، یهنگی ، یه مهنی ، چیچی ، چوزه بی چاره ، چه مهنی ،
به نهوشی ، ئه تله سی ، خورمایی ... تاد دواي ئه مانهیش که هه موویان به
پهنگی باخ و شاخ داده نی - ییجگه له پهنگی شاران - ده لی دهیان پهنگی دی
ماوه وهك ده لی :

هه نی ماباکی پهنگان جه صد پهنگ
نه سوهیل بهی پهنگ باخان کهرد ئاههنگ
ئه ی پهنگه بهخشا تمام وه داران
هه نی ماباکی کیاست وه شان .

بچ گومان ئه مه نواندنی توانای شاعیره له م بابه ته داو ده کری ئهم پارچه ،
به لیکدانه وه لیکۆلینه وه وه ، وهك نامیلکه ی پهنگی گۆل بژمیری .

وئىل بىم وه چۆلدا شىم وه پاي ههرده
 خه يلى دهورم دا وينه ي ژاروهرده
 ناگاه ديم رهمى جه ئاهوو تاران
 جهيران زاده ي جهير وه حشى قه تاران
 قه تار كام قه تار ؟ گشت نه ساردى سل
 هر سىمكوشانه ن په ي دهر كه نده ي دل
 گشت جه لىدو چاپووك جه هه نده ي پر لهنج
 وه ي واز وه ي جو په ي دل بهر وه رهنج
 من كه ديم ئهو پۆل ئاهووان بهر
 شىم وه كه داره نه ته رسام جه شهر
 كه فتم وه چۆدا به وينه ي چۆپان
 وه چۆپى وازان گشت وه لام ئامان
 پۆسه شان زانا چۆپان سارام
 ده مدهم نه دهورم صه فبه ستن ته مام
 ناگاه سهرده ليل قه تاره كيشان
 ده واي دهرده سخته دهروون پرئيشان
 نياش كه رده وه شيوه ي من ناسان
 چون ته ير تيژ بال بهرز بى ته واسان
 هامه ران واتن : په ي چيش باز بهردى ؟
 مهر بۆي صه ييادى نه ي جادا كه ردى !
 وات وه هامه ران : نه ي چۆپان شيوه
 قه يسه ن قه يس ! قه يس په ي ئيمه ن ليوه !
 وه ي ويانووه ئامان وه ي هه رده
 ته ماي زولفو خال خاسمان كه رده

ئيد كه شنهفتن تهواسان جه هم
 دههمدهم پهم كەردن ، ئاوين بين نه چهم
 بهو تهوور فيرار بين نهوجا به ویشان
 هيچ كەس نه زانا چيش ئاما پيشان
 من مام چەنى دەرد پەي حەسرەتوازی
 صەد جار زیاتر وه مەرگ یم پازی
 نهك ئهئەي ماجهراي ئهئەي ساراو هەرده
 ئهئەي سەیر بئەسوود ئاماو ویهرده
 یا حەئەي بەشق ناز لەیلئەبەینەتان
 به یەك پەنگی عەشق مەجنوون مەینەتان
 ئهئەي سەرده لیلەئەي سەر نه قەضا گیل
 دايم جەفاوار پەئەي مەجنوون وئل
 گیرش دەئەي وه دام صەیادیم بەئەي زوو
 (پەنجووری) ئیدەن نیازش وه توو

— ٤ —

میرزام ومردەیییم ، میرزام ومردەیییم
 پوئی جورعەئەي زووخ مەجنوون ومردەیییم
 مەشتق جە ئینشای صەنمان كەردەیییم
 چون فەرهاد نه فیکر سەیر هەردەیییم
 جویەئەي بەهرامی وه بەرگ پۆشایییم
 شەربەتی جە دورد یاران قوشایییم

(مصاله) ی یاران کهردم موکسه مهل
 تاج مهجنوونیم پیکابی چون تهل
 پۆشاییم ئەسباب دهر دینان دهر د
 که مهر بهسته بیم چون مهردان مهرد
 تفهنگی نه کار (به کتاشی) قه دیدم
 (قوناخ) زهر نیشان (لووله) صاف جه سیم
 (کیش) و (دهرهههه) راست (چه خماخ) کوورهی نار
 دهنگ و نه عره بهرز، گولله دوور قه رار
 شانام وه شاندا واتم: ئەللا خیر
 پروو نیام نه پای ههردهی گهرمه سیر
 یاوام وه یاتاغ یورت غسه زالان
 جا راوگهی قه دیدم مهجنوون خه یالان
 ههرچه هند ده ورم دا نیشانی نه دیدم
 تهك دام وه سهنگی تهمام عاجز بیم
 ناگاه دیم نه سیم چون هه کیم یاوا
 بۆی چووزهی سونبول نه یینیم ساوا
 زانام به تاقی یه بهشارهت بی
 پهی دروستی کار خاص ئیشارهت بی
 نه سای سهنگه وه سهر کیشام ئەو دهر
 پای ههردهی دامان سهیر کهردم یه کسه
 دیم وه له د وه حشی تاک ته نه گیل
 توند طاف تیژ، تار پای ره ویل
 ها جه داماندا کهل چه ره ندشهن
 چووزهی گول چون دل گیر به ندشهن

دەم دەم دەم مەدا وە پەرەى گولدا
 ساتسات سەم مەیا وە سەر سونبولدا
 گاپەى قەتاران نەاش وە بەرەن
 گاقنیات بە وەلگ گولان تەرەن
 بىن مەدار جە ویش ئەو وەحش ساوا
 ئاماتا وە پای پارىزم یاوا
 مەیش نە سەى سەنگ دەس دام ئەو تەفەنگ
 بىن هەناسە بىم وینەى سەياسەنگ
 چەم دام وە جاسووس نەشان پاس کەردم
 ئەرواح (بەکتاش) وە یاد ئاوەردم
 پەل نام وە پەى پای تەفەنگەدا
 گەرەى نار خەزا نە رووى سەنگەدا
 دیم ئەو وەلەد وەحش نەکەردش گوریز
 خەلطان بى نە خاك واتم : دەس مەریز !
 مەعلووم بۆ جە لای یاران دلدەر
 سەییادان سەید دەست و دل تەیار
 ئارۆ جە هەمەت ئەو دەردەداران
 شکارم پەکا چون مەرشکاران
 یاران (رەنجوورى) م سەییاد سەیدم
 هەنى جە وەسووس دنی لاقەیدم^(۱)

(۱) ئەم پارچەیش بەکەیکە لەو دیمەنەى زۆر لە شاعیرانمان خۆیان لى داووە و
 شێوە و پەربازو کەرەستەى راوی کۆنیان بۆ باس کردووە و لەم پەیکەو
 لەوحەى کى فۆلکلۆرىیان بۆ نەخشاندووە . (میرزا شەفیق) بەش بەکەیکە
 لەو شاعیرانەى لەم دیمەنەدا خۆى تاقى کردووەتەو و گەرەى بردووەتەو .

نهوسوهیل داران نهوسوهیل داران
ئیمسال دل جه دمرد مهینه تان داران
مهخیزه پهیمان چون ههرده جاران
مهپژ ساراو دهشت کهژو کوساران
هر وقت بهرمشی پهی پرشتهی ولات
چه نی ویت ماری جه (یهمن) خهلات
نه ، نه باهر رات نه گنۆ به (یهمن)
پهی پهنگ پژی عهرز من بۆ به یهمن
قاصیدان دهستور پنهان بۆ به ویت
ئیتتظاره تان چه مه پام نه ریت
یهک مه نزل بۆ سهیر دهروون من کهر
چهند کالاش تیدان بوینه یه کسه
بنیش نه زوقاق بهنده رخانهی دمرد
واز کهر دووکانان کالای سورخو زهرد
مندووق سینم خه زانهی پای دل
لوولهی پارچه ساز بهر پهسای گول گول
یهک یهک ئهلوانات کالای هیندو پۆم
ویت ئیختیار کهر من نی بهن ئه رجووم
(سورخی) جه هووناو دیدهی پپ هوونم
(سهوز) جه سۆز ئاه سهرده روونم
کالای (زهرد) نه پهنگ زهردم دهرداره
(گول گولی) نه زووخ جه رک مهد پاره

جە گۆشەى دەروون سیاى قەترانى
 (فیلی) جە کۆی فیکر پەردەى پەنھانى
 تا موددەعاتەن رەنگ پوختە و خام
 رەنگا رەنگ تۆپ تۆپ لوولە کەر تەمام
 جەمال کالای کۆگات تەیسارەن
 چە حاجەت وە رەنگ یەمەنى شارەن
 باوەر قەتاران وە خەروارەووە
 ھەى کەر ھەمالان وە کۆلبارەووە
 بارکەر تەلمیتان تەمبیل بەستەى رەنگ
 پروو کەر نە ولات بە زەمزمەو دەنگ
 ویت چون چەرخچى بشۆ وە رەزان
 بێخشە کالای گولنار وە خەزان
 پارچەى رەنگارەنگ والای عەجەبتار
 تەقسیم کەر پەرى کەشو کۆھو دار
 ئەر رەنگیت کەم بى سوەیل نەپرای ھەق
 تۆ بى تاوان بەر من کەران نەستەق
 ئەر وە موددەعات رەنگ پڑى کریسا
 نام ھىچ رەنگیت وە کەم نەبىر یا
 با جارچیت جار دۆ بە ولاتاندا
 بە مولک و ماواى خەم خەلاتاندا
 ھەرتا (رەنجوورى) ھا نە سۆزو ساز
 کەس دووکانچەى فەرد ویش نە کەرۆ واز
 تا چەندى ئەيام عاريفان خاص
 سەپرافان دەور یاران دوپناس

ئافەرىن واچان نە فیکرو فامم
بوانان پەى ھەم فەردو کەلامم
(رەنجوورى) م دووکان دانەى بى گەردم
سوەىل ولاتان رەنگ کەرۆ فەردم^(۱)

(۱) رەنجوورى لە زۆر جێگەدا بە شیعری خویدا دەنازێ و پەسەندیان دەکات،
بەلام لێرەدا گەییووتە پۆپەى ئەو نازینەو رازى نى بە تا دەرگای دووکانى
شیعری ئەو بەتاک بى کەس درزى کە لەبەرى خۆى بکاتەو .

رهنگی گول و میوه

- ۱ -

چراخ نهوسوهیل ، چراخ نهوسوهیل
ئارۆ سه رکیشا جه کهل نهوسوهیل
رهنگ پژی باخان هم ئاورد وه مهیل
په ری گوشادی خاطران کهیل
تهلمیت کهم خواو دیای یه مه نشار
جه هر مه تاعی چند هزار کهرد بار
ئه وهل سه ر صندوق توپ تهلا تار
به خشا وه باخان نه مامان دار
مه تای قیمه تی قوماش سه رشار
رهنگا رهنگ رهنگ کهرد هر رهنگ وه چند تار
ئابی و ، ئه ناری و ، ئه بیه ضی و ، ئه بری ،
به لخی و ، بلووری ، بادامی و ، به صری ،
تاری ته تاری ، ترنجی ، ته رزی
جه وزی ، جه وزائی ، جامی و ، جنگزی ،
حه وضی ، حه یاتی ، حه بیی ، حه بایی
حووری ، حه مرائی ، حه له به حسابی
خاری ، خواره زمی ، خوخی ، خارائی ،
دهنگی ، ده بهنگی ، داری ، دارائی ،

زهردی په نوډی زه نگی ، زه پښه فتي
 زولفی ، زه راوی ، زه پینی ، زه فتي
 رژی ، رژاوی ، ژارا په ننگ په نگی
 سلفی ، سماقی ، سلخی ، سیوه نگی
 سهوزی ، سه راوی ، سه سنی ، ساری
 سلکی ، صنه وهر ، سپی سفاری ،
 شه هدی شیرینی ، شه کهری ، شاری
 شیروان شماقی ، شیراز شکاری
 صافی صندوقی ، صهبری صابوونی
 صوبجی صوراحی ، صهدهف ستوونی
 طیفلی طوفه یلی ، تومسار ته لائی
 ظهرفی ظهرفی ، ظیللی ظیلیائی
 عه طری ، عه بهری ، عه بیری ، عاری
 غه یی ، غه بغه بی ، غه وری ، غوباری
 فلی ، فندقی ، فللی ، ماشی
 قه بضی ، قلیجی ، قاشی ، قوماشی
 قهوسی قه زمجی ، قیری قه لائی
 قامیشی ، قاری ، قرمز قه بانی
 کاشی ، کشمیری ، که بکی ، رهنګ کائی
 که هره بی کاریز ، که تسان کالائی
 که بکی ، که بابی ، کوونی ، کافووری ،
 کاخی ، که توونی ، کلافده ستووری
 له علی ، له یله نگی ، له وزی ، لاولاوی
 موری ، میخه کی ، مخمهی ، اماوی ،

میسکی ، مه تایی ، مه عدهن مه عاشی ،
 مه رجانی ، قرمز ، مرواری ، ماشی ،
 ناری ، نه باتی ، نووری ، نه وورۆزی ،
 نهفتی ، نیقابی ، نه عنای فیروزی ،
 وه لگی ، واراننی ، وه بیری ، وه رامی
 ههرزی ، ههراتی ، ههشی ، ههرکامی ،
 لالی لالهیی ، لانی ، لاهووری ،
 لاتنی ، لاجیوهرد ، لاشی ، لاهووری ،
 یهشمی ، یاقووتی ، یهنگی ، یه مهنی ،
 چیچی ، چووزهیی ، چاره چه مهنی ،
 گولی ، گولناری ، گهوری گومرایی
 به نهفتی ، نه طلّهس ، طهرزخورمایی ، ...
 ههنی ماباقی رهنگان جه سهده رهنگ
 نهوسوهیل پهی رهنگ باخان کهرد ئاههنگ
 ئهی رهنگه بهخشا تهمام وه داران
 ههنی ماباقی کیاست وه شاران
 ولات به ولات بهندهر وه بهندهر
 ئیقلم به ئیقلم تهمام سهراسه
 تا حوکمش یاوا خهلات بهخشان کهرد
 شاخان و باخان کهشو ساراو ههرد
 سوهیل ههرژی وهقت رهنگ پژی باخان
 ژی خهلات بهخشان داخان شاخان
 ناگا وهشومهی شیت هال نهزان
 سهر کیشا نه کهل چون ههرامی بان

رهنجووری و بابه تی نه ته وایه تی

وه نه بی که ده لئین شیعه کانی (رهنجووری) نه ته وایه تی نین ئیتر مانای وایې رهنجووری هیچ هستی نه ته وایه تی له دهر و نیسدا نه بوو یې و دلی بۆ نیشتمان نه سو تابی ، ئه و بارو دۆخه ی رهنجووری تیدا ژباوه رهنکه هر ئه و نه ده ی هه لگرتی و ئه و نه ده ی لی و ه شایته وه و ، رهنگیشه زۆر شیعی دیکه ی رهنجووری هه بی یان له ناوچووبن یان هیشتا دووره ده ست بن و له ژیر توژی له بیر چووندا بنالئین •

ئه گه ر هستی نه ته وایه تی نه بی ئه بی چی پالی به رهنجووری به وه نابن کاتی ئه و رهمان پاشای بابان له (حیلله) به ند ده بی ، ئه میکی که رکو وکی زه نگه دوور له سلیمانی و له بابان ، یت په نا به رته به ر بای شه مال و تکای لی بکا و نامه ی تیدا بنیری بۆ عه بدو رهمان پاشای بابان ؟ زیاد له وه ناوی بنی به ناوی (والی ویلایه تی گشت کوردستان) ئینجا بکه و ته شهرجی حالی خه لک و ده ست و دایه رمی ولاتی بابان له کاتی دووری والیدا •

ئه م پارچه شیعه سه راسه ر هستی نیشتمان په روه ری و نه ته وایه تی لی ده تکی و وادیاره شاعیر یینی بۆ ئه وه خواردیته وه که دوورو درژر بچیتیه ناو ئه و باسه و گه لی بابه تمان به ته ری و زیندوویی بۆ به جی به یلی ، به لام له گه ل چاره په شیدا چی ده کری که ئه م پارچه به نیوه نا ته وای ماوه ته وه و کوتابی و ئه نه جانی دیار نه یه !

با لێره دا دوو سنج شاعر له و شیعه یی هه ستانه ی شاعیر پتکه وه بخو ئینه وه :

دهور بهر نه مۆلک (بابل) بی ئه ندیش
بشو وه جایی (حیلله) ماچان پیش
شهزاده ی جه نسل به تزامی بابان

نهوسوهیل پروو کەرد جه رای یه مهن شار
 بارگه و بارخانهش گشت مه ند نه ههوار
 ههوای توف توند و هیشومه ی شهردۆز
 رهنگ پژی سوهیل یه کسه ر کهرد ئالۆز
 زله ی زیرو بهم خیزا نه کاوان
 شیوه ن ئاخیز کهرد نه پای خیاوان
 کالآو والا شان ته مام کهرد عوربان
 وهیشووم نه مامان گشت وست وه گریان
 توف باد سهرد به و طه وره تاو دا
 په نگ پژی سوهیل گشت دا وه ئاودا
 هه رکس بینایش حق نه کهرده ن کۆر
 ههوای نه فس شووم جیش نه سه نده ن زۆر
 مزاتۆ ئه ی عه يش دنیای ده نی مه یل
 گشتش به تالهن چون پرشته ی سوهیل
 ئه ر سه د عه يش و توش دنیایت جه مهن
 خاطرت نه کونج سینت بیخه مهن
 وه قتی وهیشوومه ی مه رگت نیشته نه بال
 وهشی پرووی دنیات به کسه ر مۆ تال
 واتهی (په نجووری) په نجوور په نجهن
 چون پرشته ی سوهیل په نجش بی گه نجهن^(۱)

(۱) په نجووری له م پارچه شیعره دا په نا ده بانه بهر نهوسوهیل و گول و
 دارو دره ختی که ژو کتو تاده سته لاتنی خۆی له ناوی په نگ و شیومو
 په نگ پژییدا بنوینن ، دیاره ئه م کاره یشی زۆر پیروزمو که لی په نگ و
 ناوی بۆ تۆمار کردوین که - لیره دا نه بی - ناومان نه بیستوون و به
 خه یالماندا نه هاتوون . دواایش له دامینی پارچه شیعره که دا له باسی

— ۲ —

چراخم وه سهر ، چراخم وه سهر
نهووههار سهردا سهردي شى وه سهر
يهك يهك گولالان (ايض) و (احمر)
نه ههردهى كاوان بهرامان وه بهر
يهند زهوق پرووى دهشت جوش داشان نه دل
وه وهلك نازك شق كهردن پرووى گل
پهى زينهت ئهفزاى كهوكه بهى وههار
شكاوان گولان پهردهى سهنگو خار
هر من مهندهنان بن نهنگو نامووس
جه دين ديدار دوست وىم مئيووس
نميووم وه جوش سهودايى وه گول
پارهكم پهردهى دوورهنكى جه دل
واصل بوون وه دين شاي كهتوون خاوان
واچان (رهنجوورى) وه حوضوور ياوان

— ۳ —

شهمال وه شاران ، شهمال وه شاران
ئامانهن شهمال مشى وه شاران
موژدهو بهشارهت به وه لاي ياران
واچه زمستان حوكمش دياران

نهوسوهيلهوه دهگهريتهوه بق لاي (زهدو تصوف) و بن بابهخى دنياو ،
ژيانى ئهم دنيا وهك ژيانى رهنهگهكانى نهوسوهيل دادهنچ كه وهيشوومهى
پايز چوئيان دهپيچيتهوه ، مهرگيش ناوا ژيان كوئايى بن دينى .

چو نکه زالم بی کوتاه مه نزل بی
 هرچند جه برش کهرد ئاخر باطل بی
 سه یفی ها ویهرد هیچ نه کهرد ئیثبات
 پهنگ (خضراوات) نیشته نه پرووی ولات
 هه وای زه قوومات یه کهر بی به دهل
 خور هات نیشته نه بورج باره گای (حه مهل)
 زمستان ئاههنگ کوچ و بارشهن
 خوف زه مزه مهی شای وه هارشهن
 هه رکس دهر دینه ده واش ناپه یدان
 پهی دیدار دۆست دیوانه و شه یدان
 با نه بۆش ته قصیر ئامانته فهرزه
 نیشانهی طوغرای نه ووه هار عهرزه
 سوپای نه و به هار نه پای کۆساران
 ته مام ئیظه هارهن چون ئه ووهل سالان
 ههنگامه ی دهلیل واده ی ده لاله
 وهقت عهرز حال باد شه ماله
 ئهر نه به ده ستور زمستان سهرد
 هه رکاتی ماچان نه و به هار ویهرد
 هه مین مینشۆ نه تهخت شاهی
 پهنگ نومامبو وه گاوو ماهی
 (په نجووری) شیوه ی به هار بی ظو هوور
 شابۆ کس نامش به یۆ نه رای دوور

شهمال زویرم ، شهمال زویرم
یه چندی ومختن جه تو زویرم
جه یخ وفائیت تهمام دلگیرم
جه فاکاری تو هر هانه ویرم
پهی چیش تو خو ویت وه حالم زانای
چند جار دهفته ربه ند دیوانم وانای
من هر جه وړووه ستاره م بی چهفت
نصیم جه دین یاوه ران دوور کفت
زید غیری کهردم وه ماوا
هرم نه یاتاخ جای مهجنوون ساوا
پهری گشت کاران تو کهردم دهلیل
هر وهخت هر یخ وهخت وه تو بیم دهخیل
چند ړو پیت لالام چند شه و دادم کهرد
چندی ئیلتیجام وه لای تو ئاوه رد
تو چون یخ مهیلان هیچ نامای وه لام
نه پهرسای نه حال ماجه رای دنیام
وینه ی یخ فامان دوور جه وه فاو میړ
گاشیت وه کوسار گا وه گهرمه سیر
قسم وه بارگهی بهرز ئیسمان
شهمال تو هرگیز خاصیت نه فامان
نه رای هیچ که سدا صفات نه به رده ن
دارووت پهری دهرد هیچ کس نه به رده ن

مہرہمت نہ زام ہیچ کس نہ ساوان
 جہ تۆوہ راحت وہ کس نہ یاوان
 غیر جہ شانای وہ لگ بہرزه نہ مامان
 ہنی ہیچ کارئی جہ دستت نامان
 عہبہث دہردینان منالان وہ تۆ
 شہمال! توو جہ کۆوہ کیمی جہ کۆ؟
 ئینشاللا نہ زہوق پووی دنیا دوور بای
 ویتہی (رہنجووری) خاطر رہنجوور بای

شین و لاواندنه وه و پیا ه لدان

کاتی شیخ نهحمه دی بۆن خوش له شیخانی عه والآن که مورشییدی
(پهنجووری) بوه ، نهخوش نهبی ، پهنجووری نه غمه لهی نووسیوه و
دوعای بۆ کرده وه .

- ۱ -

بی شییه و مانه ند ، بی شییه و مانه ند !
یا شای بی شهریک بی شییه و مانه ند !
یا تای بی همتا ، بی فهدو فهره ند !
یا تاك تهنه ها بی قهوم و پیوه ند !
(یا دائم اللطف خالق الاشیا) !
یا قهییوم به زات قه دیم دانا !
یا طهیب دهر دهرده داران گشت !
یا موره ککه بساز نه جزای ههشت به ههشت !
یا نهقاش نهقش نهشیا هه چی ههست !
ئه زهل تا ئه بهد (کلشی) به دهست !
ئومیدم ئیده ن دانای کولل حال
ئه شیخ شایاز به (ئه بدالآن) مال
ناغافل گرته ن ئازاری ته مام
جه ئازار ئه و دل مه نده ن سه رسام
سه رده ن سه داو بانگ هوو هووی دهر ویشان
دهر ویشان مه نده ن خاطر په ریشان

باجه تي ذات طهيب نه کيسر
 هم به نوور پاک ره سول سهروه
 جه خزانهي غيب شيفا پيش دهري
 جهی ئازار سخت خلاصش کري
 نه شيوؤ بازار تهخت سهردارش
 بهر نه شو نه دهست دام دلداريش
 شيخزادان زهليل دوور جه باب نه کي
 کومه قهوم و فهد دل که باب نه کي
 دهرويشان خهريک کووچهی غم نه کي
 سهرمهستان سهرمهست پای ستم نه کي
 صوفريان سهفيل سهرگردان نه کي
 موريدان موختاج نامردان نه کي
 تهريقهی شيخان کهم رهونهق نه کي
 راگهي حق ناسان وه ناحق نه کي
 ئهي رهوشتو را بي ره بهر نه کي
 يه تيمان بي کس دهربه دهه نه کي
 بي وايه و مهلبه ند پروو نه چؤل نه کي
 زه عيفان وه دار پای داهوؤل نه کي
 ئهي بازارو زهوق ئهي زهوق و نظام
 نه شيوؤ جه هم تا خهيلي ئه ييام
 چراي دينداريش دائيم گران کي
 تيخ هيمنه تش ههردهم بران کي
 دوستانش دلشاد ههردوو دنيا کي
 ماواشان نه هر جهته تاوا کي

تاكه (رهنجوورى) نه پرووى دهوړ دوون
خاطرنازاد بو، يا بيناي بېچوون

له ستايشى شېخ نه حمدهى بونخوشى مورشيديدا وتويه .

— ۲ —

جان نه هودالان، جان نه هودالان
يا شيخ شهباز جان نه هودالان
نيستهجاى شيخان ويهردهى سالان
صفابهخش قلب صافى خيالان
خليفهى موطلق نه راگهى طهريق
طهريق جه لاي تو ياوان وه تهقيق
شهرىعت دائيم گوفتهى رهواتنه
طهريقهت كردار دوور جه رياتنه
معريفهت سوزنه نه پرووى خيال
حهقيقهت تهقيق بيهن وه حالت
طهريقهت شهرىف قوطب گهيلانى
قايلهن پهى تو وه خهلق بنماني
سلووك تهسليم (هلوانى) دلبيهند
به وينهى بهيداخ تو كهردهن بولهند
واتهى (قصيدهى) تو واناي تهمام
پروقمهى (رفاعى) تو زاناي تهمام
شهرج (شاذلى) تو كامل وهندهن
مدارات جه دهست (مدارى) سهندهن

داد (فەلەبەر) شەباز تەجەرید
جە پرووی دنیاو تۆ کەردەن جەدید
تەریقەتداران ئاواتوازتنە
سەرداران موحتاج یەك نیازتنە
صاحب موریدان مورید پاتنە
بولەند دەماخان پابۆس پاتنە
عالمان وەعظ مشنەوان وە گوێش
بەریشان نە فیکر پراگەیی عەقل و هوێش
ئەر نەفس ، ئەر وجود ، ئەر فیکر دنیا
یەکسەر جە لای تۆ نییەن ناپەیدا
جومعە و جەماعەت (تەجد ، اشراق)
سەومو ، نەوافیل ، شەوو پۆ ئیغراق
ئاداب و تەرتیب بێ زیادو کەم
یەکسەر جە لای تۆ تەمام بێیەن جەم
جە هەر سلووکێ شارەزای دینی
جە هەر بابەتێ شیرین شیرینی
شیخان نزیك ، دەرویشان دوور
پەڕی پابۆسیت میان وە ضەرور
جازیەت بەو تەور دڵ مدۆ نە گاز
ماوەرۆ مورید نە شامو شیراز
ولگەیی (کوردستان) تا وە (کەرکوک) شار
بەند بێیەن وە دام صەییادیت تەیار
(ئەرپیل) و (مووسیل) تا سەرحد (شام)
تۆ وە شیخ عصر مزانان وە عام

عاریفان و هفتی مکه ران سهه ران
 جه شیرین طه وریت ممانان هه ران
 پایهی هلیت یه ند به ستهن له نگه ر
 ویه ردهن نه هه د نویشتهی دهفته ر
 کاملان ماتهن جه کوی که مالت
 کهس نی یه ن واقیف به سپرر حالت
 ساده صوفی یان کوی گیسوو نه دوش
 هوسا نه هه لقه ی زیکرت مدهن جوش
 جه پرتاو ره قص هه و صاف کاران
 جه شهوق پرشنگ هه و وهش هه طواران
 جه صه دای هوو هووی بازگ سه رمه ستان
 جه ئای ئای دهروون دل وه خه م خه ستان
 سه نگه و کهش و کو گشت مگیران تاو
 دل جه دهرووندا متاوو چون هه تاو
 چونکه بهی دهستور شیرین ته رتیبی
 په ی ده رده داران رای دین طه بیبی
 هه ی به ندهی ضعیف (ره نجووری) ره نجوور
 صه د فه رسخ نه رای خاصی که فتهن دوور
 هومیده ن لوطفی بکه ی نه بارش
 واران فه یضت وارو نه جه جارش
 وه سه یلان لوطف خاطر شادش که ی
 جه ی دام دنیا سه ره ئازادش که ی
 جه هه ردوو دنیا کارش هه سان بو
 قه بوول بارگه ی خاس هه سان بو

ديوان رنجورى الملا عمر الزنگنه

تحقيق
محمد علي القره داغى

الطبعة الاولى
مطبعة دار آفاق عريضة - بغداد
١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م

جه نهوهی ئوچاخ مالیک ریقسابان
والی ویلايهت گشت کوردستانه
ئیسیم شریفش عهبدویرهحمانه
ستاره‌ی بهختش قیران نه‌حسه
جه حله‌ی دنیا نه (حله) جه‌سه

په‌نجووری و شاعیرانی کوردستان

یه‌کیک له‌و پارچه‌ی شاعرانه‌ی شاعیرمان که زۆر جینگه‌ی بایه‌خن ، پارچه‌یه‌ک
شعیره‌تی که باسی کومه‌لیک له‌ شاعیرانی کوردی تیدا‌کردوه ، هه‌رچه‌ند وا
دیاره‌ په‌نجووری به‌ مه‌به‌ستی نه‌وه ناوی نه‌و شاعرانه‌ی هی‌ناوه که بلی دنیا
پو‌وچه‌و بایه‌خی نی‌یه‌و چه‌ندین زانای پایه‌به‌رزو شاعیرانی وه‌ک نه‌مانه
رو‌یشتن و دنیا‌یان به‌جی‌ه‌شت .. به‌لام شعیره‌کان له‌ روویه‌کی دیکه‌وه — که
دوور نی‌یه‌ په‌نجووری خۆشی نه‌ومی مه‌به‌ست بو‌و‌یت — که ناوی نه‌و
شاعیرانه‌ی هی‌ناوه‌و زۆریان ناویان نه‌ییسراوه‌و نه‌گه‌ر هه‌ندی‌کیشیان شتیکیان
ده‌رباره‌ زانرا‌بی نه‌وا نه‌م پارچه‌ی شعیره‌ بۆمان دیاری ده‌کا که له‌ چ چه‌رخین‌کا
ژیاون و که شعیرت‌کمان به‌ ناوی یه‌کیک له‌م شاعیرانه‌وه دی ده‌زانین شعیری
چ چه‌رخ و سه‌رده‌میکه .

ده‌بی نه‌وه‌یش بزاین که نه‌م پارچه‌ی شعیره‌ ناوی هه‌موو نه‌و شاعیرانه‌ی
سه‌رده‌می شاعیری تیدا نی‌یه‌و ته‌نها هه‌ر له‌ ناوچه‌یه‌ک شاعیریک یان دوان یان
چه‌ند شاعیریک هه‌ل‌ب‌ئار‌دوه‌و بۆ نمونه‌ ناوی بر‌دوون ، ده‌نا زۆر هه‌یه‌ که
ناوی نه‌ه‌یناون و زیاتیکه له‌ می‌زووی نه‌دمب که‌وتوه . شاعیر له‌ سه‌ره‌تا‌دا ده‌لی
ته‌نها شاعیره‌ ناسراو و ناوداره‌کان ده‌لیتم و دوا‌یش ده‌لی :

هه‌نی ما باقی شو‌عرا‌ی کوردستان
دل‌داران خاص بۆل سه‌رمه‌ستان

(پهنجووری) ئهه پارچه شیعره ی له لوانندهوهی شیخ نهحمدهی
بۆنخۆشی مورشیدیدا وتوه .

— ۳ —

دنیاى بهینهت کهم ! دنیاى بهینهت کهم !
دنیاى ناشنهخت شهرطو بهینهت کهم !
سیای دل نه سهنگ سکوی سای ستهم !
خاین خوونخوار خهلوهتخانهی خهه !
عهجوزهی عاجز ، پۆست پروو کیا !
تهپل بهدنامیت نه ههرجا ژیا !
زال زوشت پهوشت ههزاران کوشته
مهککار جادووی دهست وه هوون رشته
یتوهی حیهساز ، باکیهه پرفهه
نهژاد هوونپرز سهه نهقالب کهن !!!
بدیه نهردبازیت چۆن نه کار کههردهن
ههه جهه وړو خالیق تۆش ئیجاد کههردهن
ههه تاوئ ئهییام چهندی ویااران
نه گلکۆی گلهدا گشتت سیاران
ئههنبیاو روسبول ئهولیاان گشتت
شاهان ، شازادان ، حوکومهت وه مشت
عاریفان خاصان سههرافان صاف
ما باقی گیاندار جهی قاف تا ئهه قاف
یهکهسههت ئاوین خااا سیاههرد
ئاسیاوئاسا گۆنای گشتت ههرد

مه‌کرومەس نەبی کردە ی هه‌زاره
 هم به‌لابازیت ئاومرد نه‌چاره
 هه‌ور هوون پڕیت ئه‌وده‌رنالان دا
 وارا وه‌ سه‌رکۆی پای ئه‌بدالاندا
 قوطب قائیمه‌ی ولکه‌ی کوردستان
 باده‌ی قه‌لب صاف زومره‌ی سه‌رمه‌ستان
 مایه‌ی موریدان پیرو جوانان
 شه‌مع شه‌ستان پۆل په‌روانان
 بینایی دیدمە به‌صیرت داران
 فه‌رح به‌خش قه‌لب حه‌قیق ئه‌طواران
 سه‌راو چه‌شمه‌ی طه‌ریقه‌ت بازان
 په‌هنومای پای حه‌ق حه‌قیقه‌ت وازان
 مورشید پای دین ئادیبه‌ی ئه‌یسیام
 خه‌لیفه‌ی موطله‌ق عه‌موود ئه‌یسلام
 شیخ شیرین طه‌رز ، پر ئادابو ته‌ور
 وه‌ر که‌ندی عه‌موود عومرش وه‌ صد جه‌ور
 پیتوار په‌رده‌ی خا‌ک سیات که‌رد
 [ئه‌وده‌ر !] شه‌وق و زه‌وق ده‌ور دنیات به‌رد
 شیخ زادن زه‌لیل چه‌م پر نه‌ ئه‌مرین
 موریدان مه‌لوول خاطر ماتمه‌مین
 هه‌رم نشینان مه‌ندن بێ خزمه‌ت
 وه‌ی پۆو وه‌ی هاوار تا پۆی قیامه‌ت
 خا‌ک وارا وه‌ فه‌رق فه‌رقه‌ی دلداران
 ئاخ ئاخ و داخ داخ تا پۆزگاران

ئەو ھەم ۋەس نەبى چەرخ پىر گەزەند
 پەنجەت ھەم پەرى (شىخ تىمار) شەند
 سەيىد پاك دىن خۇلاسى بىژەنگ
 رووت نىا نە رووى ئەلجەدسەراى سەنگ
 ئەو ھەم ۋە ھەر ھال دىناى بەدئەطوار
 دامىت تەندەۋە پەى (شىخ ساتيار)
 عايىد ۋەش طەرز ، قائىم تەقواو دىن
 نە گلکۆى گىلدا خاص كەردت ئاۋىن
 ئەى ھەر سى شەخسى ۋە (ئەحمەد) مەشھور
 طەرىقەى پاى دىن پىشان بى مەعمور
 فانىشان كەردى جەى دىناى فانى
 حەيف حەيف و ۋەد حەيف تا قەرن ثانى
 تاقى ەلامات تارىكى دىنەن
 ۋادەى ئاخىر (ئەند) ، (عىن الیقىن) ەن
 مروەتەن ئامان ھەى داد ھەى بىداد !
 ھەى چۆن بىشۋو ھەنى كەس دلشاد !؟
 ھانا ۋە دانای قەيۋم ئەكبەر
 قەدىم قائىم بىناى بانسەر
 وىرانت كەرۆ دىناى دەلى طەور !
 تا خەلق نە دەستت بەس بكىشۆ جەور
 ئىنشاللا ۋەختەن كۆتا بۆ بازىت
 خالى، بۆ حوققەى جاى حىلەسازىت
 نە يەك پۆ (فەرەنگ) ، يەك پۆ (ۋەھابىي)
 گرانى و شۆرش پۆمەلخەزابى

به گشت نیشانهی ئاخر ئهییامهن
 علامات شووم پهی خاص و عامهن
 چونکه دونیای دوون تۆی (مظهر) پهی گشت
 ههرچی پیت و اچوون ههقم هانه مشت
 (رهنجووری) تا واد ئاخر ههناسان
 هه ر ئاخ ئاخشه ن پهی مهرگ خاسان^(۱)

۱۲۱۹

رهنجووری ئهم بارچهی له لاواندنهوهی (زه بوونی) - سالیتمان ئاغای
 زهنگنه - نا وتوه .

- ۴ -

زایلەو شین بۆ ، زایلەو شین بۆ
 دلە با کارت زایلەو شین بۆ
 ماوات کونج غەم ، دیدەت نمین بۆ
 وەس سەودای دنیا جە لات شیرین بۆ
 زەبەن دەر ئەو گەردش دنیای ماته‌مین
 چۆن هامسەرانت یە کسەر کەرد ئاوین ؟

(۱) لێره‌دا جگه له شێخی بۆنخۆش ره‌نجووری شین و لاواندنه‌وه بۆ دوو
 شێخ ئه‌حمه‌دی دیکه ده‌نووسی که یه‌کیکیان دیاره شێخی تیماره ، که
 ره‌نگه گوندی تیماری قه‌رده‌اغ بیت ، به‌لام به‌ داخه‌وه شتیکی ئه‌وتۆی
 ده‌باره نه‌نووسیون بزانی کێ بوون و چ ده‌ورێکیان گێراوه !

له‌سه‌ر بارچه شیعره‌که‌یش نووسراوه که ئهم شیعرا‌نه‌ی له‌ سالی
 ۱۲۱۹ی کۆچیدا وتوه . واته ئه‌و پیاوانه له‌و سه‌رده‌مه‌دا کۆچی دوا‌یی‌یان
 کردوه .

يەكە يەك تۆشاشان جورعەى جام مەرگ
 ساكن بين نه خاك چەنى زام جەرگ
 جە (زەنگ زوانان) قەدىم كۆى كەمال
 مەندەبى شەخسى (بەرخيا) خەيال
 ئىشمىش (سلىمان) موهر غەم نمون
 مېھردن نامش (زەبوونى) زەبوون
 شارىع وە پاى شەرع ، سالىك طەرىق
 صاحب جەزبەو حال ، پروو نه پاى حەقىق
 شەو تا پۆ جە زام دەروون زارش بى
 دايم جوھدو جەخت پەزەى بارش بى
 قابىلەن واچوون جەى دەوردا تاق بى
 خصوص داغمدار (عبدالرزاق) ^(۱) بى
 ئەصلو ئەسەب پاك ظاهىر طىنەت بى
 پەى زەنگ زوانان ^(۲) تەمام زىنەت بى
 سىنەش پىر لولولووى كەس نەدىلە بى
 واتەش جە لای عام بەرگوزىدە بى
 دەروونش سەركەيل كان گەوھەر بى
 فەردش پەى فەردان وەش چون شەكەر بى
 ناغافل ئەجەل پەرىش نازل بى
 حەياتش نه پرووى دنيا نازل بى

-
- (۱) دەپن ئەم (عبدالرزاق) ە كىن بىن ؟ لىرمو ەىچ دەرناكەمۆىو ، ئىرەبىش
 نەپن پەردەى تارىكى رىكەى ەموو ەوئىكى بىرەو تە بەست .
 (۲) ئەوانەى بە دىيالىكتى زەنگنە ئەدون . بەلام ئەپن لەچى ەو ە (زەنگنە)
 بووترى (زەنگ زوبان) ؟ ئەمە ئىكۆلىنەمۆى ئەمۆى .

عەزىم سەراى خولد قەصر جەننەت كەرد
 پۆڭش نە كەوئەر جام شەربەت وەرد
 حەق بە فەضل وئش رەحمەت كەرو پئش
 شاد كەرو رۆڭش ئەو وە لىقاي وئش

كاتىك عەبدولپەھمان پاشاى بابان لە شارى (حىللە) بەند بوە پەنجوورى
 ئەم غەزەلەى بۆ نووسىوہ .

— ۵ —

شەمال شەنار ! شەمال شەنار !
 شەمال شەوگەرد شەمەم شەنار !
 شەن كەردەى شەكەنج گەسووى لوول یار
 شانائەت نا كەر بەرەزای موغار
 بۆ وەشتەر نە عەطر عەیران یەزەن
 بۆ ئەشەدبووان پەى وئ ئاخیزەن
 مەحرەم پەردەى پەردە نشینان
 زینەت ئەفزای دەوق خورشید جەمیان
 گوستاخ یاتاخ ، جا نە پیتواران
 پازدار ئەسەر مابەین یاران
 شادی بەخش قەلب دەردەداران گشت
 کلێل قاپی پازیار وە مشەت
 چون شای جەوانان گۆش دەر بە واتەم
 شەرحیم نويسان سەرکەیل ماتەم
 پەوانبە پاهی چون بەرق رەھوار
 مدارا مەكەر تا وە (بەغدا) شار

نه بارگه‌ی خاصان بوازه هیممهت
 پرووکه‌ر نه ماوای قه‌یس پر بهینه‌ت
 ده‌ور بده‌ر نه مولک (بابل) بی‌نه‌ندیش
 بشووه جای (حیلله) ماچان پیش
 شه‌زادی جه نه‌سل به‌گزاده‌ی (بابان)
 جه نه‌وه‌ی ئوچاغ مالیک ریق‌بابان
 والی ویلایه‌ت (گشت کوردستان) هن
 ئیسم شه‌ریفش (عه‌بدوره‌حمان) هن
 ستاره‌ی به‌ختش قیران نه‌حسه‌ن
 جه (حیلله) دنیا نه (حیلله) حه‌سه‌ن
 بشوش نه‌و خیده‌ت وینه‌ی خیرخواهان
 باوهره‌وه هم ئاداب شاهان
 جه‌ودما عه‌رض‌که‌ر ئادابان سه‌خت
 سه‌رگه‌شته‌گی حال ، به‌رگه‌شته‌گی به‌خت
 واچه : ئاغایان نه‌دیمان خاص
 خاصه‌ی غولامان قوچاغ ئیخلاص
 - دوور بو - قورعه‌ی فال نه‌رد نه‌حس شه‌ندن
 نامه‌ی نائومی‌د به‌خت تو وه‌ندن
 تکه‌ی زووخ نه‌توی پژه‌ی دل وه‌ردن
 پابؤس دامان خواجه‌ی تو که‌ردن
 چه‌ند که‌سی چون کور ئومی‌د وه‌دیده
 به‌ویر تووه بین ئاره‌می‌ده
 جه‌خوف ئاسیب طه‌عنه‌ی ئه‌غیاران
 ویشان ئاوین که‌رد نه‌گوشه‌ی شاران

ماتو سه رگهردان په رگه نده و فیرار
 بڼه صه برو نارام وینهی دهرده دار
 پوډ خالځاسان په ورودهی سه هه ند
 سه رسام بین نه جه وړ زه مانهی پر به ند^(۱)

— ۶ —

نه ووهه هار سه ننگه نه ووهه هار سه ننگه
 مه ر تو دهر وونت نه سياهه ننگه
 په چ وپرو فیکر کالای په ننگه رنه ننگه
 هيچ نه زانی خاطران ته ننگه
 خه به ردار نه يیت جه نه ندوی دلان
 نه که لهی کاوان ونارای گولان
 نه ئیسال ماتم چون تم کو به سته
 دهر وونان وه زام خه ترناک خه سته ؟
 دوودی هه ناسان وینهی کوی (گودروون)
 سه ر نیا نه پای دائيرهی گهر دوون
 په ی چیش چیش واچوو زوان برانه ن ؟
 گر گر سه رتا پام گر ان گرانه ن

(۱) به داخوه هم پارچه که نیشانهی هه سستی نه ته وایه تی و به لکه ی
 خوشه ویستی سه روکی خومالی به .. ناته و او مو رنه که نه که به ته وای
 ده ستمان بکه و تابه چهنه په رده ی له باسو خواستی میژووی گرنگ
 هه لیمالیابه به لام بلتین چی ؟! له نوسخه ی نه سلدا لیرمدا په ربه که دپاوه
 که نه یچ له گمل پاشماوه ی هم پارچمدا هیچ نه یچ دوو پارچه ی تریش بین
 فو تاین .

(قطبِ عين الحق) ولگه‌ی کوردستان
 خەلیفە‌ی طەریق حەقیق پەرسەستان
 نادیرە‌ی ئەییام نەوە‌ی ئۆجاخان
 سولطان سەرتەخت شیرین قۆجاخان
 شیخ جانوشین قەرە‌ی (ئەبدالان)
 کەششاف ئەسەرار پوموز خالان
 قووت قووەت بەختی پۆح مەدهۆشان
 تەشریف بەرد وە شار جەرگە‌ی خامۆشان
 خالی کەرد سەرای خەلوەتخانە و جا
 شی نە پرووی پیتوار شاد بی وە لیتا
 شیخزادان ناشاد ، موریدان زەلیل
 دەرویشان دل‌پیش ، صۆفی‌یان سەفیل
 پەردە پەرورەران بی‌پەردە مەندەن
 نەقش نائومی‌د پابۆشش وەندەن
 مەرسەدای پۆرۆ‌ی شەوان بی پۆ
 زایەلە و فوغان وەلوەلە‌ی بی‌شۆ
 نەووە‌هار شەمال‌ەرز نەکەرد جە لات
 بە‌ی تەورە رەشتی تەمام سەریس‌اط
 میا تویش چون من خەرقە‌ی ماتەمی
 بکەردای وە بەرگ نە رای هامەدمی
 نە رەشتای ولات ناوەردای گولان
 گولان سیابان وەک خەستە دلان
 نە تو سوپای گول بکەردای داخان
 نە سەوێل بە دەوق پەرەشتا باخان

په‌ی مهرگ مه‌ولام که‌ش و کۆ‌هو دار
 گشت سیابه‌رگ بان وینه‌ی ئاذیه‌تبار
 منیچ تا پۆ‌ی مهرگ سیا بۆ به‌رگم
 تکتک بتکیۆ زووخ‌او نه‌ جه‌رگم
 (په‌نجووری) جه‌ داخ ده‌روون بوریا‌نه‌ن
 (جوغد) ئاسا چۆل‌گه‌رد خدی‌ش گریانه‌ن^(۱)

په‌نجووری ئەم پارچه‌ی له‌ لاوانده‌وه‌ی میرزا محمەد (وه‌لی دیوانه‌) دا
 وتوه‌ :

— ۷ —

هامه‌ران ماتم ، هامه‌ران ماتم
 یه‌ خه‌یلی وخته‌ن، دل جه‌ غه‌م ماتم
 مات و په‌شی‌و حال روو نه‌ ظولماتم
 ییزار جه‌ شادی پرووی سه‌ری‌سایم
 به‌نده‌ن به‌نده‌ران دووکانچه‌ی فه‌ردم
 کۆ به‌سته‌ن چون کۆ کۆکۆ کۆی فه‌ردم
 لیتاوه‌ن سه‌راو سه‌رچه‌شمه‌ی زه‌ینم
 تاریکه‌ن ته‌مام پۆشنی عه‌ینم
 سه‌رده‌ن کووره‌ی گه‌رم ده‌روون ئاهم
 قه‌لاخه‌ن جه‌ دوود جه‌رگ سیاهم

(۱) ئەم پارچه‌ دیاره‌ شیوه‌نه‌ بۆ شاعیرێک یان مه‌ردێکی گه‌وره‌ ، به‌لام
 به‌داخه‌وه‌ پارچه‌که‌ هه‌چی له‌سه‌ر نه‌نووسراوه‌و نازانین بۆ کج و تراوه‌ ،
 ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ نووسراوه‌ که‌ له‌ ساڵی ۱۲۲۲ی لێدا و تراوه‌ . به‌لێ
 باسی (ئه‌بدالان) ی تێدایه‌ ، تو بایێ دوو جار شیوه‌نی بۆ شیخه‌که‌ی
 — شیخ ئه‌حمەدی بۆن‌خۆش — نووسییه‌ی ؟

زیاد له وه پړه ننگه — به زوړی — شاعیرانی کونی نووسیږي و که متر
 هاوچه رخانی خوی نووسیږي ، بونموونه له دیوانه کېدا چهند شاعیریک هه یه
 نامه یان به شیعر بونووسیوه ، که چی لیره دا ناوی نه نووسیون وهك ،
 (هیجرانی) شیخ حهسه نی کانی بی و ، شیخ یوسفی دالهرؤ .

نهمه یش ناوی نهو شاعیره کوردانه که په نجووری له پارچه شیعره کېدا
 ناوی هینان : مه لانه جف ، خانای قوبادی ، مه لا صالحی مورادی ، ییسارانی ،
 حاجی جاف ، عومر ئومهرمل ، عزیز دهر دین ، محمهد عیسا به گك ، حاجی
 تیله کو ، فقهی عهلی لهك ، یوسف یاسکه ، مه لا تهمر خان ، شیخ عهلی
 حریر ، مه لایه عقوب جان ، شیخ وهیس گهلالی ، عزیزوللا لور ، شیخ
 محمهد جامی ، مه لای باینر ، ئحمهد دؤلهی ، عه ییاس ثانی ، باکی ،
 سیاپوش ، دده سیوانی ، حهسین خان لور ، شاعیر جو برائیل ، جانگیر ،
 مهنصور ، میر ئیسماعیل ، ئحمهد به گك ، محمهد ئاغای زهند ، ئاخه پاوه بی ،
 نه ظه کاکه وهند ، عهلی خواکهرم ، محمهد ئاغا ، باکی یموشی ، کابه ،
 وهلی دیوانه ، خواجهی ئهرده لان ، شیخ شه هابه دین ، مه لا نورعہلی ، یوسف
 دهر دین ، شافی ، وهلی خان ، کاریزی ، ئیسماعیل داود ، به کر خال دانی ، محمهد
 زه ننگه ، نه دهر رهوانی ، مهنمود ئاغای زهند ، مه لا کامی ، قه مهرالی ،
 مه ولانا ئیلیاس ، زه بوونی ، (ذی النور) ، فقهی ئحمهد ناکام .

له لایه کی دیکه وه شاعیرمان لیره یشدا زیره کی و وریایی خوی نواندوه و
 له نووسینه که دا ئه وهی شوینی گومان بی روونی کردوه ته وه . ده یینن ناوی
 دوو شاعیر دینن که هردووکیان نازناویان (دهر دین) بوه ، هاتوه هر
 یه که وه پال نازناوه که یدا ناوه راستیه که یشی نووسیوه ، تال لایه که وه
 نه گو ترئ شاعیر به هله دا چوه و ناویکی دوو جار نووسیوه ، هروها تال
 ناوی نهو شاعیرانه یش بزاترئ و یادیان بکرته وه . بونو (باکی) شهمان کاری
 کردوه و ، روونی کردوه ته وه که دوو شاعیر بهو نازناوه شیعیان وتوه .

په‌ی چیش ؟ په‌ری مه‌رگ میرزای زه‌مانه
 مه‌نشور نه‌ عالم (وه‌لی دتوانسه)
 شوعه‌رای وه‌ش که‌لام ، نادیره‌ی ئه‌یام
 دتوانه‌ی پر عه‌قل (میرزا وه‌لی) نام
 صاحب به‌یت و فهد کامیل که‌مال بی
 نه‌ظم و که‌لام ته‌ر شیرین خه‌یال بی
 شوعه‌رای باش صه‌راف زه‌مانه‌و ده‌ور بی
 جه‌ گشت شاعیران ئه‌ی عه‌صره به‌ور بی
 نه‌ناخوان به‌زم خانو وه‌زیر بی
 فهدو به‌یت ره‌وان ، ره‌وشه‌ن‌ضه‌میر بی
 چرای (باجه‌لان) مولک (ده‌رنه) بی
 هام‌قیران ئه‌و جه‌ی قه‌رنه نه‌بی
 ئاوازش به‌رز بی نه‌گردین شاران
 بوله‌ند که‌رده بی نام نامداران
 وه‌ عه‌شهرت (گیژ) بی به‌لی وه‌ش ته‌رز بی
 نام گشت عه‌شهرت جه‌ فیه‌ضش به‌رز بی
 (زه‌ند) و (زه‌نگنه) و (جاف) و (پالانی)
 گشت خاطر شاد بین به‌و قه‌یس ثانی
 صه‌دای شوعه‌رایش جه‌ عام مه‌نشور بی
 شیعرش شیرین طه‌رز (سه‌عدی) ده‌ستور بی
 خال‌خاسان زید (بنکووره) و (زه‌هاو)
 نازداران مولک ئه‌ی ئاو تا ئه‌و ئاو
 دائیم دل‌شاد بین به‌ واته‌و فهدش
 نه‌رد عه‌شق باز بین نه‌ ته‌خته‌ی نه‌ردش

سینهش چون صهدهف گه نجینهی دوپ بی
 دهرووش جه کان مهعرفهت پر بی
 زووان پهوانان (زهنگه) هم (زهند)
 جه واته و فهدش هورمه گرتن پهنه
 حهیف حهیف ئهی چهرخ چهواشهی چهپگهرد
 میرزای نادیرهی پوی ئهییامش بهرد !
 بادهی مهوت جه دهست جانستان توش کهرد
 دنیاش ئاست وه جا ، جاش وه خاموش بهرد
 کی بو دمای ئه و ویش وه قهیس واتو ؟
 کی پهسم و قانونه مجنون بواتو ؟
 کی دهرو تهعرف بالای نهو حالان ؟
 کی پهی دلبران دل دۆ وه تالان ؟
 کی پهروانه بو پهی شهم جهمینان ؟
 کی واتو ئهناي گیسوو موشکینان ؟
 کی وه بای شهمال بلالو چون لال ؟
 کی رستهی سوهیل بارو نه خهبال ؟
 دمای مهوت و مهرگ میرزای پر مایه
 ئهی پهسم و تهوره گشت مپو زایه
 خوداوه ند به لوطف بیهخشو گوناش
 (جنه النعم باقی) کهرو جاش
 (پهنجووری) پهی مهوت میرزای (دیوانه)
 هر ئاخ ئاخشن نه پرووی زه ماه

صوفی گه ری

- ۱ -

تانهی بهدکیشان تانهی بهد کیشان
نه داروو تاقهت تانهی بهد کیشان
مپژشوون کالای کوهنهی دهرویشان
مشوون وه چۆلدا چون دهروون پیشان
نه وهر موغاران نه ئاواپی دوور
سازوون یانی بایه قوش دهستوور
هرچی خه لقی کهرد گشتش مکوو تهرک
قنیاات مکهروون چه نی زووخ جهرگ
سیاسهنگ سخته منیه و ژیر سر
سر منیه و پتوه هر شهو تا سهحر
پهی ویم منیشوو بئفیکرو ئه ندۆ
نه ئه ژنه وای بهد ، نه دین بهد گۆ
پهری ویم - یاران ! - ئه ی فیکره م کهردهن
مه لان نه چۆلدا هو گشت نه مه ردهن
ئیمه یش چون مه لان جانسه واران
مویاروون نه چۆل ئه ی عومر فانی
تا ئه و رۆ ده وای (په نجووری) م کار بو
تا ماوای نیستم پای وهر موغار بو

چراخم سالان ، چراخم سالان
 قيسمهت و نه صيب روئ جه سالان
 وه ديدمى نمناك وه دلهى سالان
 شيم وه ئاسانهى رهوضهى (خالخالان)
 ئهوسا وه رهوضهى شهريش ياوام
 جه مين چون جارووب نه رهوضهش ساوام
 تا تاوام لالام زارى و شين كهردم
 دوو دهست پهى نیاز وه بالا بهردم
 واچى رهنجوورى ئه ر صهد ديوانه
 ها دمخيل كهفتهى ئهى ئاستانه
 بويه ره جه كردار شووم مهخوولش
 ههنى جهى دما بكه ره قبولش
 ستارهش جه بهند ظولمات خهلاص كه ره
 ئه ر صهد ناخاسه ن ناخاسيش خاس كه ره
 ئينشالا رجبات جه لاي كردگار
 مهقبوولنه مهقبوول پير خاطردار
 ئهوسا (رهنجوورى) چه م نمناكتهن
 غولام يهكه رنهنگ رهوضهى پاكتهن

چراخ دهور دوون ، چراخ دهور دوون
 داد بىداد جه دهست جهفای دهور دوون

په نډ په پهي پيم دا جام زووخو هوون
 ها ييم وه هام ستهنگ پسوایي مهجنوون
 مهجنوون هره خاص بي مهکانش ييد بي
 بي پيروا جه تير ره قيب زيسد بي
 په ويش مگيلا سارا وه دلواز
 نه ژنهفت هه گيز جه به دوازان راز
 به لن من سزام خه يلى به ستن کو
 جه بي مه يلى يار ، جه واتهي به دگو
 جه تاو شست تير نه زان هه والان
 وه ختن زنده گيم بشو وه تالان
 تا زندهم واردهم زووخاوو هوونهن
 (په نجووري) په نجم هام پای مهجنوونهن

— ۴ —

چراخم ناشاد ، چراخم ناشاد
 تا که ي بيشوون چه ني غم ناشاد ؟
 ئه ر بو جه پرووي لوظف باوه ريم وه ياد
 پایه ي بزورگيت هم مېو زياد
 که ساني ژه وهر که ردي يادشان
 وه نيم نيگاي لوظف که ردي شادشان
 ئه وانه يچ چون من که فته کارى بين
 را غه له ط که رده و شه رمه ساري بين
 چونکه تو که ردي مه يل جه باره شان
 چه تر غم دوور که فته نه پرووي چاره شان

ٺهر جه گشت فيشتهر من شوومهن چارهه
 تو لوطفي زياد بکهر جه بارهه
 تاکه (په نجووري) کوتا بو دهردهش
 ساکن بو؛ سزاومه ناسه ي سهردهش

- ۵ -

چراغ دل جه غم ، چراغ دل جه غم
 دل به ي دهردهوه منالو جه غم
 مهجنوونو فهرهاد نهنگ و ناموس کم
 پيشان مواچان : ئافهرين ، ههردهم
 (مهجنوون) خو (قهيس) بي فهرزانه ي دهور بي
 هر ئهوسا زهره ي ئالوده ي جهور بي
 تاو دهرده نه بهرده جه حهوصه له ي تهنگ
 هم ویش رسوا کهردهم (لهيل) دا وه نهنگ
 نه تاوا تاوشت کوي غم کهرؤ قوش
 ويل بي وه چولدا ویش کهرده فهراموش
 (فهرهاد) جه تهصوير (شاپوور) بي خجل
 گوروفتار نه قش (شيرين) بي به دل
 وه قتي بار دهرده نه دلدا تاو دا
 طاقه تش ناوهرده شي وه (پهراو) دا
 جه ئه ندؤي دهردهان هر قولهنگ شانا
 تا قولهنگ ویش گيانش ستانا
 هم ویش کهرده هيلاك هم شيرين بهدنام
 کرده شان ئيدهن مهشهوره ن نه عام

هەر مېو شاباش دلەى من كەردەن
 بەتەر تەر جەوان گيرۆدەى دەر دەن
 هەم بار مەینەت ، هەم طەعنەى بەدكار ،
 هەم جەفای بێ شو ، هەم ماجەرەى یار
 گشتش ها نە دۆش ئەر سەد ئازارەن
 هێمای نە جاي ویش وه ئیختیارەن
 (پەنجوورى) جە داخ دل كەروووه هوون
 ماچان ئافەرىن فەرهادو مەجنوون

- ۶ -

چراخ ئەى دەر دە ، چراخ ئەى دەر دە
 دل خەیلێ خارەن جە دەس ئەى دەر دە
 جەرگەى عاشقان جەى وەر و بەر دە
 ماچان : ئافەرىن پەیشان بێ پەر دە
 نەز یە چۆنەن چیششان كەردەن
 گروى عشقان بە چ تەر بەر دەن
 كردو كارشان گشت ها دیارەن
 بەلێ پەى كەسێ دل خەبەر دارەن
 یەكیشان (قەیس) بى ویش كەرد وە (مەجنوون)
 تاو دەر دە نەبەرد وێل بى نە پای توون
 جە ئەندۆى دەر دان طاقت نەبى پیش
 شى وەحشىيان كەرد وه هامپراز ویش
 یەكێ (فەرهاد) بى سازادەى چین بى
 ئەوسا گوروفتار نەقش (شیرین) بى

پروو کەرد نە هەردەمی (پەراو) وە بێ تاو
 کۆه تاشیش مەکرد وە بێ خوردو خساو
 وەقتی جەفای عەشق تاو نمانا پیش
 سەبووریش ناو مرد کەردش قەصد ویش
 شاباش جەمی طاقت دلەمی من دارۆ
 هەر پۆیی چەند بار غەم جیش مواری
 جە بار طەغەمی پەقییان خار
 جە بەدبەختی بەخت جە بێ پەحمی یار
 زیاد ئەمی دەردە دل کەردەن وە گەرد
 ماچان ئەوان خاس (پەنجووری) بێ دەرد

— ۷ —

دلە کۆی دەردان ! دلە کۆی دەردان
 چونکە وە جەستەت کۆ بەستەن دەردان
 نیشەنیت چیشەن ، وێڵ سەرگەردان ۱۹
 قەیس ئاسای قەدیم وێڵ بەر نە هەردان
 وێنەمی ئەبدالان پۆست لۆنگ نە کۆل
 دەور دەره پەمی ویت ساراو دەشت و چۆل
 بەلێ بە شەرطن عەزیمی ئەمی پیت بو
 ئەساسەو ئەسباب دەرویشی پیت بو :
 عاسای دەستگیر ، خەرقەمی سەتر پۆش
 تاج بێ کییری ، لۆنگ خەم نە دۆش
 جام چل کلێل ، جزدانو ، جل بەند ،
 سەنگ قەناعەت ، خر خال و دەست بەند ،
 پڕشتەمی تەسلیمی ، کەلپۆست ، کەشکۆل ،
 کەمەر بەند زنجیر ، کەدووبەند نە قۆل ، ۱

جبهی پارچه دوز ، شیر قوللابه ند
سیجھی یهك هه زار ، چلیاو ، كه مه ند
مووردهی موبه تهور ، حلقهی زونار طهرز
پیلوو ، پایچ ، گیوهی مارنه گهز ،
شاخ نه فیر نه شاخ کویی مه کانسان
ماباقی نه سباب دهرویشان زانان ...
یانه گشت ته مام موهیا پیت بو
هیمهت پیران ره فیق پیت بو
پهی ویت بگیله شاران ولاتسان
بشو وه مه جلیس هیجران خه لاتسان
دهوردهره نه قلیم دهوران هه سستی
بهلكه خه لاص بای جهی خودپه رستی
فارغ بای نه جهور رای به ندبازی
شای شاهان نهوسا لیت مبو رازی
(ره نجووری !) بی نیست هه ستیت مه حاله ن
جوهد نیست كه هه ستیت خه یاله ن ^(۱)

— ۸ —

دله دلداران ! دله دلداران !
دلدهره نهو دل وینهی دلداران
هوشیار به لادی چه نی هوشیاران
بدیه وه كو شین هامه ران یاران ؟
كون نه قریاو خویش ؟ جه كون هامه ردان ؟
كون ئاشناو دوست ؟ كو شین هامه ردان ؟

(۱) لیره بشدا ره نجووری كه ره سهی دهروشیو نه بدالیمان بو تو مار ده كاو
دیمه نیکی نهو جوړه كه سه مان له به ردمدا قوت ده كا نه وه به خویو
عه ساو كه شكول و ته زیج و كه مه ندو كه مه به ندو پوزمه وانو گیوهو ...
تاد .. موه ، كه نرخه نه كار هیش لای خاوه نی خوی له کیش نایم .

نه حه يه نه ئه ي عومر مه عموره ي دروست
 به له هووبازي به ريشوت نه دهست
 شه ووړو وه هم هر بال مشانان
 مورغ پړوح نه کاخ به دهن پرانسان
 نه بورج قهله ي عومر شيرين کار
 هر نه فوس خشتي ماوه رو به وار
 ئيسته چون ته حقيق زاناي بي درو
 چون لاف تيزاو عومرت مويه رو
 پروکهر نه ئاداب واناو زانايي
 تا بگتو ئه و چنگ پاي رو شنايي
 ئاهم ئه و که سن واناو زانا بو
 نه وسا وه کردار خاس ئاشنا بو
 واتاي نازانا ناشيرين شيوه
 زاناي بي کردار دار بي ميوه
 مه ولای (بيساران) قه برش پر نوور^(۱) بو
 نه رواحت به زه وق ليقا مه سروور بو
 بديه جه عيرفان چ دو پرریش سفته ن ؟
 په ي واناو ، زاناو ، که رده ، چيش گوفته ن ؟
 « وانا په ي زانا ، زانا په ي که رده ن^(۲) »
 که رده مگيرو که ل دوماي مه رده ن «

(۱) ليرمه ده رنه که وي که (بيساراني) پيش (۱۲۲۱) ي ک - ميژوي داناني
 نه م شيمره - کوچي دوايي کرده .

(۲) ليرهدا (په نجووري) به يتيكي شاعري نه م بيساراني تيه لکيشي
 شيمره کاني خو ي کرده ، به لام جيگهي داخه که دواني بيساراني تا
 ئيسته چاوه وي هه لو دهرنه تي نه وه بي ريگهي له چاپداني بو خوش
 بکري !

لایه‌تیک‌دیکه که لیم پارچه شیعره‌دلو له دیوانی ره‌نجووری
 خۆشیدا - جینگه‌ی نرخه‌و لایه‌تیک‌ی میژووی ئەدمب‌پروون‌ده‌کاته‌وه ئەوه‌یه
 که هه‌ندێک له‌و شاعیرانه‌ی ئەو ناوی هێناون شیعریان به‌شیوه‌ی سۆرانی
 هه‌یه ، هه‌روه‌ها خۆشی ، وه‌ک له‌ دیوانه‌که‌یدا ده‌ینووسین ، به‌تایه‌تی شیعری
 (ده‌ردین) که به‌شیوه‌ سۆرانی‌یه‌کی جوان نووسیویه . جا لێره‌وه
 ده‌رده‌که‌وی بزووتنه‌وه‌ی نووسینی شیعری به‌شیوه‌ی سۆرانی ده‌مێک پێش
 (نالی) سه‌ری هه‌لداوه‌و هیشتا نه‌زانراوه‌ پرشی بۆ که‌ی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌و
 په‌نگه‌ زۆر قوول له‌ میژوودا داچووبی !

په‌نجووری و مونا‌سه‌به‌ی شیعره‌کانی

ئهم‌ه‌ی له‌ دیوانی ره‌نجووریدا - تا ئەندازێک - سه‌رنج راکێشه‌و
 دیوانه‌که‌ی له‌ دیوانی گه‌لێ له‌ شاعیرانی دیکه‌مان جیا ده‌کاته‌وه ئەوه‌یه هۆی
 وتنی به‌شێک له‌ شیعره‌کان ده‌زانرێ و به‌شیکیشیان ده‌زانرێ که‌ی گوتراون ،
 به‌لام ئهم دیوانه‌یش هه‌ر له‌ داخی نه‌زانینی هۆی شیعروتن پزگار نه‌بوه .
 پارچه‌یه‌ک شیعری هه‌یه بۆ (په‌نجووری) تو‌مار کراوه‌و له‌ کۆتاییدا نازناوی
 په‌نجووری تێدا نه‌ه‌و ناوی (ئهمه‌د) ی‌کیشی تیا به‌ که‌ گومان له‌وه‌ ده‌که‌م
 شیعری په‌نجووری یی . زیاد له‌وه‌ گومانم بۆ ئەوه‌ ده‌پوا (ئهمه‌د) بۆ
 (په‌نجووری) نووسیی .

ئهم پارچه‌ شیعره به‌ بۆنه‌ی چاوئێشه‌یه‌که‌وه‌ نووسراوه‌، که‌ ده‌یخوێنه‌وه
 سه‌رتاپا د‌لسۆزی لێ ده‌باوێ و له‌خۆبوردن بۆ هاو‌پێ لێره‌دا ده‌گاته‌
 چله‌پۆیه‌ی کاتج که‌ شاعیر به‌ هه‌مۆ هێزو د‌لێه‌وه‌ به‌ ت‌کا‌کاری له‌ چه‌ند
 پیاو‌چا‌ک و ش‌یخ و پیری کوردستانه‌وه‌ له‌ خودا ده‌پا‌ر‌ێته‌وه‌ که‌ ئەو چاوئێشه‌ له‌
 دیدم‌ی ئەو ده‌رچ‌یت و ب‌یت‌ه‌ چاوی شاعیرمان .

مه علووم بۆ جه لات دله عيرفان بۆ
 واتهي عاريفان وه ندم پهری تۆ
 وانای بی زانا زانای بی کهرده
 چون نه قش خاکه ن بای شه مال بهرده
 چونکه رای عيرفان جه لات بی ئیظهار
 زاناو زاناییت باوه ران نه کار
 (رهنجووری!) وه سه ن وهس گو قنارت بۆ
 گو قته کۆ تا کهر کرده و کارت بۆ

— ۹ —

دله دانایی! دله دانایی!
 حه رفی مو اچوون پیت جه پرووی دانایی
 ئه سه وه دابازی مه بهر هه رجا بی
 بنمانه ئاداب نه ییت پرسوایی
 به و طه ور نه رای دۆست بکیشه مه ی نه ت
 کهس پیت نه و اچۆ بی وه فاو به ی نه ت
 مه شو نه سه ودای په روانه و بولبول
 ئید و ئل و رسوا، ئه و شه یداو سه رچل
 بولبول جه هه ر کۆ مو ی نو یه که گول
 مشۆ وه بی باس منیشۆش نه چل
 ته پیل به دنامی نه پرووش مو انۆ
 عارو نامو نه نگ گشت جیش مستاتۆ

ویش پَسُوا مَبُو گول مدو وه نهنگ
ئاخر هم ميان جه هم خاترتهنگ

پهروانه صه د بار جه بولبول بهدتهر
وئل و سه رگهردان ، پَسُوا و ده ربهدهر
دايم ده ور مدو وينه ي ديوانسان
نه به زم خانان شاهان سولتانان
جه هر کو شوعله ي شه وينو وه چه م
فيکر نام و نهنگ جه لاش مبو که م
په ر مدو پهرواز مبو بن درهنگ
بن پهروا جه باس هيا و نام و نهنگ
چونکه بن بهرين جه ناموس و عار
ئاخر مسو وچو وه شه راره ي نار
ئاداب عاشق مبو په نهسان بو
چه ني په زاي دوست ویش سه رگهردان بو
وه طهرز ئادا و شیريني و نه رمي
بياوو وه وه صل دل بهر وه گهرمي
وه ختي چه ند ئه يام تن داي وه مهينهت
پهري وه صل دوست نماني بهينهت
ئه ووهل جه لاي دوست پايه دار مبي
صاحب وه فاو بهين ئيعتيبار مبي
حاصل مودده عاو کام پهوا مبي
قاييل پهري وه صل ئه وليقا مبي

ئەر سەودا بازى بەي تەورەن ئەحوال
ئەرنە (پەنجوورى) وئش كەر وە زوخال

— ۱۰ —

دلە ئىرەنى! دلە ئىرەنى!
ئەر جە مایەي نەقد دانش ئىرەنى
چون وە دانەو دام مۆبەت گیرەنى
ویرى كەر پەي ویت ئەر وە ویرەنى
گۆش وەي رازە دەر پەي تۆ وە مایەن
پەي دین و دنیات سەرمایەي وایەن:
سەودای دلداریت ئەوسا مدۆ سوود
پای راستان نەكەي وە پاگەي مەردوود
بدیە جەي وەر تەر ماجەرەي یاران
وہي پای جادەدا چ تەور و یاران ۴:
(قەيس) بی وە مەجنوون جە مەیل لەیلین
(لەیلین) ھەم پەي ئەو مەیلش کرد خەیلین
(فەرھاد) جە سەودای (شیرین) کۆ کەندەن
ھێما کۆ کەندیش وە کۆوہ مەندەن
(وامیق) پەي (عەذرە) وێل بی نە سەر کۆ
مگیلا، موات: یا ھوو یا من ھوو
(بەھرام) پەري وەصل (گولەندام) چین
چەند ماجەرەش دی نە پرووی سەرزەمین

(زلیخا) نه عشق دیدار (یوسف)
 فراوان کیشا جه فاو تهئسوف
 (سام) پهی (پهري دؤخت)، (صه نعان) پهی (ته صویر)
 (وه رهقه) پهی (گولشاه)، (فه رخه) پهی (مهم گیر)
 (سيف الملوك) نیشت چون پهري میثال
 پهی ته ماشای دین (بدیع الجمال)
 شهرح حیکایات (طلوع الشجر)
 (مهر) و (وه فا) بین پهی هم سهوداسه ر
 سهودای توشین لهب (کیسیا) بانوو
 [شه کهر!] جه (ئه صفه هان) پهی (خوسره و) غم کو
 (حافظ شیرازی) پهی شاخ نه بات
 (مولانای جامی)، (سه عدی) وهش ئه بیات
 هه نی چند که سان نه پرووی زه مانه
 نه سهودای چند کهس بین وه دیوانه
 (مه جازی) و (حقیق) هه رکهس وه تارێ
 دل دان وه قوللاب جازیهی یارێ
 ئه ر فامێ پیتنه دلای سههودایی
 بشه وه واتهم مه به هه رجایی
 چون دهرهی مه یلت هانه که للهی سه ر
 راگهی دلداران گرتنه نی نه وه ر
 باقه ولو فیعلت نه پای خودا بو
 تاکه (رهنجووری) رهنجش رهوا بو^(۱)

(۱) لیره شدا جارێکی دیکه رهنجووری ناوی کومه لێ له دلداره ناوداره کانی
 جیهان تۆمار ده کاو توانایی خۆی لهم مهیدانه دا ده نوێنی .

ساقی سەردەن سەرد ! ساقی سەردەن سەرد !
تاو کوورەى دڵ تەمام سەردەن سەرد
شەیتوان بونیاد کۆگای داخو دەرد
نەندەن بازار رووی ئالەو نەبەرد
قەرچەى گەرەى ئاە بلیسەى دوور دەو
بیرەن وە سەروەى نەسیم صوبەرەو
شەرارەى دەروون گەرمی ئاتەشییەز
نایافتەن بەو تەور نەدارۆ ئاخییەز
نازکی خەیاڵ تەبع ئاوات واز
چون تەیر بێ باڵ کەفتەن نە پەر واز
دیدەى نەخچیر دۆز حەلقەى دام وە دەست
تار بیرەن بەو تەور راش شیەن نە بەست
شیوەى لارو لەنج پۆل نەو حالان
پەى دڵ نەداران زەوق ئەوسالان
تیر غەمزەى ناز دیدە قەطاران
پەى ریش کەردەى دڵ ئەشەر نەداران
نەز یە پەى چیش ئەى هالە پروودا
دڵ چون بێ دەردان وە پراحت خوودا
ئەلبەت ئاخروەقت هەنگامەى دەردەن
جەو پێ دڵ جە دەرد بەى تەورە سەردەن
یە چۆن دڵ جە دەرد مەندەن بێ وایە
ساقی ! بۆ بەو کەس بە تۆ دان پایە

په حمی وه جه سته ناته وانم کهر
 نهر صد پیره نان هم جوانم کهر
 ریطلی جهو شهراب شیفای دل پتوه
 ئیچسان کهر وهی عهبد (په نجووری) لیوه
 تا جه فیهض زهوق نه شئی ئه و شهراب
 مہعمور بوئی ئه قلب ویران و خهراب
 ئهر نه زینده گیم ههر وه نام مہندنه
 نامہی مہوت ویش وه زینده وهندنه

— ۱۲ —

ساقی دل جام بی، ساقی دل جام بی
 مهیل تو شهراب دل پریش جام بی
 جیلوهی جام دل بهو مهی تہمام بی
 خہ یالش خاس بی نهر صد که خام بی
 نه شئی مهیل تو جه مهی زیاتر
 مہخشا مہستی وه خہلوهی خاطر
 ههر بهو شهوقه وه شادیم وه کو بی
 دیدم ئینتیظار مہیلان تو بی
 دہم دہم چون دہمہی حہد داد پر دہم
 سهودای مهیل تو پهی دل مبی جہم
 وه گاز جهذبہی موبہت وه یهک دہم
 دل مکہرد خہلاس نه دوو شاخہی غہم
 ههر تا دل جهو مهی مہستیش نه کار بی
 چ پهروام جه هال بهد یا بهد کار بی

په چهندي وختنه دل مهندهن بې مهی
 مایه دل بیهن به واوویلاو وهی
 هر کووچی مشوون کوچ غم پهی پهی
 پهی دل مهیلشن وهی وه یانهم وهی
 بهلاو پهژارهو مهنهت و ئازاو
 پهی تهخت سینهم مواران وه تاو
 ساقی بهشق ناز حاجت په واهان
 به ئاب حسرت دهر وون پر ئاهان
 نیم نیگایت بو پهی قهلب پارهم
 جهم بکه رخیال جه توون ئاوارهم
 لادی دل وه تهخت مهستی سوار که ر
 ذره ذره دل خاس ئیستیوار که ر
 مازه وه عیبرت روزگاران بوون
 چون گول گول گولی تیش خاران بوون
 (په نجووری) ده خیل نیم نیگای ساقین
 دهوای دهر دل جه لای ئه و تاقین

ناله دهرده دار بې ئاخ نه بو
 دهر وون عاشق بې داخ نه بو
 عاشق تا دهم جه فاش نه بو
 بې جه فا هر گیز صفاش نه بو

گول جە گولستان بى خار نمە بو
 بولبول جە عشقش يزار نمە بو
 ھەرکەسى عشقش رەفيق نمە بو
 واصل بە طەريق حەقيق نمە بو
 تا مەجاز نە بو حەقيق نمە بو
 بى مەجاز حەقيق تە حەقيق نمە بو
 شيوھى مەجنونى بى لەيل نمە بو
 کۆكەنى فەرھاد بى مەيل نمە بو
 ھەرکەس بە عشقش دلشاد نمە بو
 قاپى خەير پەريش گوشاد نمە بو
 حەق راگەى راسەن فەن وازى نىيەن
 حەق جە فەن بازاران ھىچ رازى نىيەن
 حەق وە حسابات پارەو پوول نىيەن
 لاش بەندەى دوو رەنگ ھىچ قەبوول نىيەن
 راگەى حەقيقەت بگيرە نە دەست
 بشو نە مەيدان بى پيالەى مەست
 نوطق نە زانیت بەرەش بە قەفس
 راز پەنھانیت مەواچە بە کەس

- ۱۴ -

ھامسەران زەنگى ھامسەران زەنگى
 ئارۋ دىم جفتى سياحەى زەنگى
 قەترانى قەتال جەنگ جۆى فەرەنگى
 سەنگى سەھمگىن عەجەب سامسەنگى

هەردوو سیاپۆش چون سەرکەف خوم
 زەنگی زەنگبار جە رای ظوڵمەت گوم
 چاپووک تەردەست چون عەرەب سوار
 هەردەم مەکردن پەیی جایی یەلفار
 ئەوسا جە کۆ دیم کۆ ماواشان بی
 پای یانەیی کەعبەیی خەلیل جاشان بی
 بەو تەور گرتەبین پای حەجەر وە دەست
 پروکن پای حەجاج کەردەبین نە بەست
 یانی تا پۆی حەشر حاجیان صاف
 ئائومید بیدان جە کەردەیی طەواف
 ئەر کەسێ بەیۆ عەزم یانەش بۆ
 ئیرادەیی طەواف حەرەمخانەش بۆ
 مۆ بویەرۆ نە توحفەیی پۆحش
 ئەر نە پەیی طەواف نی یەن فوتوو حش
 ئیسە هامەران بزنانان ضەرور
 ئەلامات حەشر ها بیدەن ظوهور
 ئەر یە نیشانەیی پۆی بەتەر نە بۆ
 ئەلامەیی ئیسلام پۆی مەحشەر نە بۆ
 کئی دینە یانەیی خودا بێ حاج بۆ ۱۹
 نە پای حەرەمدا حاجی تاراج بۆ ۱
 یاران وە تەحقیق پۆی پەستەخیزەن
 پۆی حەشر مەحشەر وادەیی ئاخیزەن

(پهنجووری) جه و پښ دهر وون ناشادون
حاجی نائومید که عیسی مورادهن^(۱)

(۱) نه م پارچه بونی نه وهی لڼ دئی که پهنجووری چوو پښ بۆ مالی خوداو چه جی
کرد پښ و ، نه گهر وایش پښ کاتی چوونه که ی شوینه که ی به دل نه بوه ،
چونکه بهو گوته په ی سیاوی نه و جیگه و ماله پښ رتیزی لڼ نه گیر او هو ، له
کاتی چه جدا مالی خودا ئاوه دان نه بوه و ، قهره بالفی و چه جکهری زوری
تیدا نه بوه .

په نجووری و نازینی به شیعره کانیدا

په نجووری دلی به شیعره کانی زور خوش بوو به جگر گوشه ی خوی
زانیون و مبهستی بوو خه لک بیا نخویننه ووو که لکیان لی وهر بگرن و به په یامی
خوی زانیون ، بویه به کول له خودا ده پارینه ووو که خوشی شیعره کانی
بخاته دلی خویننه رانه ووو به باشی بیان خویننه ووو به باشیان بزانون و نه گهر
تالی و ته لخی به کیشیان تیدا بچ خه لک ههر به شیرین تامیان لی وهر بگرن ،
وهك ده لی :

یا شا شه مهبی چه فیهی شیرین
نینم کهی پهری (په نجووری) ی چه زین
تا جهو فیهی وه حاصل بو وایهش
باجه تی شهریف شهریف کهی پایهش
واتهی (په نجووری) شیرین بوانسان
نهر ته لخی تیش بو شیرینش زانانان

له جیگه به کی دیکه دا له و پله ده ترازیت و شیعره کانی به جور تک
سهرده کات وینه یان نه بیت و ، کهس نه توانی وهك نهو شیر بلن و ، پازی نیه
تا باسی شیری نهو له گوریدا بچ کهس دوو کانی شیری خوی بکاته وه ، وهك
ده لی :

ههرتا په نجووری هانه سوزو ساز
کهس دوو کانچه ی فهرد ویش نه کهرؤ واز
تا چندتی نه ییام عاریفان خاص
صه پرافان دهور ، یاران دورناس
بوانان په ی هم فهردو که لاهم
نافهرین و اچان نه فیکرو فاهم
(په نجووری) م دوو کان دانه ی بگهرم
سوهیل ولاتان په تک کهرؤ فهرم

بەشى سۆرانى

پینج خشته کی (رهنجوری) له سهر شیمری (کاریزی) (۱)

- ۱ -

تهی غونچه له با پشتو په ناهی تو خودا بی
جاریکی بلا قهلبی سه لیت به وه فا بی
تا که ی دلی عوشاقي تو پر جه ورو جه فا بی ؟
جانا نه گهر [اړو دتوی حشر آرابی !]
[دل دکری لرویمی اوی بدر بقابی !]

نه برؤی ده په یوه سته وه کو قهوسی ده به نگی
دوو چاوی ده په شی مه ستو خومارنو [سه نگی !]

(۱) هم پارچه شیمرم له لاپه ریه کی پاشماوه ی که شکوآیی کی کونی پواوی
خوراو ودرگرت . زوری قهراخو بیجاخه کانی پواوه نیود بهیتو شتی
وای چوهو ، منیش بو شوینه چوه کانی و نهو شوینانه ییش که بوم
نه خوینراونه ته وود خالم داناوه .

ردنگه سه رده تاي پارچه که هیچی لی له ناو نه چوو بی . چونکه به
یاسای پینج خشته کی پینه کانی قافیه ی هره پینج نیود بهیته کان
(... ساین) به ، به لام لای سهرووی په رد کاغزه که چوده نووسینه که ی
که ناوی شاعیرو هندی شتی تیدا دنووسری تیدا چوده به روونی
نازانری چونه .

مه‌یدای سوژانی پاره ده‌که‌ن ئاهن و سه‌نگی
 گیسووی ده‌موتکین به‌سه‌ف و [مارو جنکی!]
 رابوون و خشین جووله ده‌که‌ن مه‌یلی [تورایی!]

سه‌د نامی خودالهم قه‌دو بالایی درازی
 لهم شهرم و حه‌یاو ئه‌ده‌ب [زاره!] رازی
 سه‌ق‌ل و د‌له‌ دینم به‌فیدای نیسه‌ی بازی
 جازو جه‌سه‌دم ... دیده‌ی بی‌بازی
 رازیم [کوله‌ ما ...] وشه‌ رایی

سمو‌ال به‌شیوم و به‌هم غه‌م له‌ فیراقت
 دنگین بو‌ه‌ سه‌باب و ده‌به‌رگم له‌ فیراقت
 ئاه‌ر بو‌ه‌ نیشانه‌ی سه‌رگم له‌ فیراقت
 و د‌لا‌هی و ده‌ها سه‌وتاوه‌ جه‌رگم له‌ فیراقت
 چه‌ند جار له‌ سه‌روونم ده‌ییم بۆی کسه‌ سه‌بابی

ئه‌ز خانه‌خه‌را به‌م له‌ غه‌می سه‌شقی جه‌وانان
 د‌نگ د‌نگ بو‌ه‌ ده‌نگم و ده‌کو ره‌نگی ده‌خ‌زانان
 د‌ل پر بو‌ه‌ له‌ هه‌جرو ئه‌له‌می جه‌وری نه‌زانان
 عومرم هه‌مو و سه‌ه‌رف بو‌ه‌ له‌ فیراقتی غه‌می جانان

بې پوره ده مادم به هه موو جي و مه كانان
 هه رده له ته مه ناي ويصالي روخي جانان
 شه و تا به سه حر هر كو مه جنوون
 ده كيشم غم و
 باوهر مه كه قه ط ئابي حه ياتم به شيفا بې

وه لآهي ودها نه قشه له له وحى دل و سنگم
 [درديك]
 گهر خو من ته رساو گهر گه برو فېره نگم
 گهر عاقل و هو شيارو گهر مه ستو ده به نگم

ئه ي دولبه ري نازك به دهنى
 غه يره ز تو كه سى ديكه نيه پشت و په نا هم
 هر چه ند كه وا من صاحبي ته قصيرو گونا هم
 ياره ب نه بېرى تا به نه به د حه سره ت و ئا هم
 فه ر ياد و فوغانم شيو هنم شام و مه سا بې

پو وچه ، له عه به ت هينده ده كه م فيكرو خه يالى
 مومكين نيه جار يك و بينم كو جه مالى

بڻ ڦاڻيڊه تا ڪهي هه وهسي ذهوقي ويصالي ۱۹
 چوو به عه بهٺ گهر دلي (رهنجووري) ده نالي
 (ڪاريڙي) اله (پهروانه) ده ڪهي راوي (عوقاب) ۲

— ۱۲ —

ته خميسي مه لا عومهری رهنجووري له سهر غزه لي حافظ

— ۲ —

لهم به ختي پهرشان به چ له ويكي نه ڪم داد ؟
 هه رتا ڪه جهوان بووم و قهوي طاليعو دلشاد
 نه صلا هه وهسي وه صلي ڪه سيڪم خو نه بوو ياد
 (پيرانه سرم عشق جواني بسر افتاد)
 (اين راز ڪه در دل بنهفتم بدر افتاد)

* ● *

ئهي يارو برا بو دلي ييچاره چ ته دبسير
 بو وه صلي جوواني ڪه بريندارم به صه تير
 ته قصيرو خه طاي من نه بوو ليڪن وه بوو ته قدير
 (از راه نظر مرغ دلم گشت هوا گير)
 (اي ديده نگاه کن ڪه بدام ڪه در افتاد ؟)

* ● *

(۲) به ياساي پينج خسته ڪي ده بوو نازناوي رهنجووري له خستي سي همددا
 بو ايه ، به لام ڪه له خستي چوار همدابه گومان بو نه وه ده چي ڪه همدوو
 شاعر به به ڪه وه دانستن و شيعره ڪانسان گوتبي .

تهی شیخی شهره فمه نصه بی کامیل به که مالآت
 وهی صوفی بی دل صافی هه موو دهم به عیادات
 قهط طه عنه مه دهن ئیدی له ره ندانی خه رابات
 (بس تجربه کردیم درین دیر مکافات)
 (با دردکشان هر که در افتاد بر افتاد)

قهط نابی ره هی سه عی به یهك باره بی سه د
 (ارنه زازل هرچی بوو، نیکو گر بد)
 مومکین نیسه ته قدیر به ته دیر بی ره د
 (گر جان بدهد سنگ سیاه لعل نگرده)
 (با طینت اصلی چه کند بد گهر افتاد)

عیشقه سه به بی حاصلی هه ره مه تله بو مه قسوود
 بی تابشی عشقت نه بوه زهر پرده بی مه وجود
 (ره نجووری) ! مه به دوور له عشق ئه ره ده ته وی سوود
 (حافظ) که سر زلف بتان دست کشش بود
 (بس طرفه حریفیت کش اکنون بر افتاد)

موخه ممه سی ره نجووری

— ۳ —

گوله نداما ! وهره سا بهس [بلالایم !] له نالینی
 بووم عاجز نه وه ند هه ردهم له چاوان ده رده کهم خوینی

بلا کۆتا بکەم جانا دوچاوانم له گرینی
دهزانم خۆ نییه میلت له سووره تخانه یی چینی
بووم شهیدا له سهودایهت وه کو فهرهاد بۆ شیرینی

به بن تۆ میخهت و هيجران ده کهن دایم له من باقی
دهزانم ده مکوژن بیللا ، خه لاص نابم ئه من تا قی
به لێ چون نادیره ی عه صری چرانگی جومله ئافاقی
ده کهم دایم دوعایی من له بۆ تۆ ههر به موشتاقی :
زیاد بن عومرو حوسنی تۆ وه کو یوسف [له ته خینی !]

دو زولفی حهلقه ئاو یزت مه که په خشان به پرووی بهیدا
بلا بهس یینه جۆلانی وه کو لاولاو به سهر نهیدا
نیه حاجهت به خال و خهت له بۆ حوسنی تۆ بن پهیدا
به ههر رهنگی که بتبینم له بۆت ئه ز ههر ده بهم شهیدا
په ریزا په یکه ری جانا ! تۆ رهشکی ماهو پهروینی

ئه گهر شهو بن ئه گهر رۆژ بن نییه ساتن له بۆم راحت
به ههر وهقتی که بنوینی روخ و زولف و قه دو قامهت
ده که ی عه قل و دل و دینم وه کو بن مروه تان غارهت
ده بهم دیوانه وو شهیدا وه کو مه جنوونی کهم تا قهت
دوچاوم ئه سری هوناوین ده مادهم ئه و [له !] بارینی

هه موو عالم دهزانن خۆ ئەمن هەر بووم گرفتارت
 ئەگەر سه دجار بکهی حاشا ، بلیی : ئەز نابمه یارت
 نی به کهس پیتم بکا باوه پر قه سه م به و چاوی خوممارت!
 بلا با تۆش نه بی ئیدی له مه عشووقی ئەمن عارت
 وه کو له یلایی بو مه جنوون له حهرفی کهس نه گازی نی

هه رتا کهی ئەز له عه شقی تو بيم طالیب به زو نئاری ؟
 وه ره بهس خۆت بکه غافل ! له من بیی تو گو فئاری
 پرا تا قهت ئەوه ند هه رده م بکه م ئەفغان و هاواری
 نه ئاخر تۆش موسولمانی ! ده بی په حمی بکهی جاری
 موسولمان ! کهی موسولمانان به ناحق ئەو ده په نجینی ؟

ده خۆم سویندی به خالانت به صوورەت وهك گولی سووری
 نه جینی بی و نه ئینسانی ! فریشتە ی یا پهری و حووری ؟
 له سه رتا پا به فەضلی حق سه راسه ر رشتە یی نووری
 نیه عارم ئەگەر چی من له بو تو بووم به (په نجووری)
 ده که م ئەرجوو جه فاو جه وری غولامی خۆت وه بیر یینی^(۱)

(۱) ئەم پارچه و پارچه ی پیشوو لهو شیعرانه ن که له بهرگی به کهمی
 (که شکۆلی که له پووری ئەدهبی کوردی) دا بلاو کراونه ته وه .

فەرھەنگۆك

(۱)

هەستا	:	ئاخېز كەرد
مشار ، دەنگى مشار .	:	ئەرە
ئارام گرتوو	:	ئارمىدە
ئەمىرۆ	:	ئارۆ
عەزاب ، سزا	:	ئازاو
زىيان ، ئازار	:	ئاسىب
وەك ئاش	:	ئاسپاۋئاسا
ھىلانە	:	ئاشيان
خۆر ، ھەتاو	:	ئاقتاب
عالم	:	ئالەم
ھاتوچۆى	:	ئاماولوۋى
نېشانە	:	ئاماج
ھاتنى	:	ئاماي
ھات	:	ئاما
ون ، گوم ، نوقم	:	ئاوين
ھاورد	:	ئاوۋەرد
ئاسك	:	ئاھوو
ئاگر	:	ئاھىر
مەبەست جویرە ئىلە	:	اخی
نەگبەتتە	:	ئەدبارىتەن
ئەرواح ، گىيان	:	ئەروا
بىستنى	:	ئەژنەۋاى
گىياھەكە بۆ دۆغاۋ چاۋەزار ئەيسوۋتېنن	:	ئەسپەر
بەرداى	:	فرمىسك
بگىلتۆن	:	خەفەتى ، داخى

به‌دهر	:	ئه‌وده‌ر
عه‌ودالان ، ناوی گوندیکی شیخه دئی به ، شیخ ئه‌حمه‌دی	:	ئه‌ودالان
بۆنخۆشی شیخی ره‌نجووری خه‌لکی ئه‌و گونده‌یه .	:	ئیس‌تیخوان
ئیسقان	:	ئیس‌تیوار
مه‌حکه‌م ، پته‌و	:	ئیش‌تیا
ئیش‌تیا به ، گومان	:	ئینه
ئه‌مه	:	ئید
ئه‌م	:	ئیده‌ن
ئه‌مه‌یه	:	ئیار
ئیاره	:	

(ب)

با	:	باد
به‌ینه	:	باره‌ش
باره‌یان ، بیان‌ینه	:	باره‌شان
فیل‌باز ، یاری‌چی	:	بازی‌کار
بازی‌که	:	بازی‌وه‌ن
سه‌رده‌سته	:	باشقه
کچ	:	باکیره
سهرین	:	بالین
بینی	:	باوه‌ری
به‌هینیت . به‌نین	:	باوه‌ریم
پشتا‌وپشت	:	باوه‌لباو
به‌ئاگر	:	بایر
به‌خشنده ، شت‌به‌خش	:	به‌خش
بی‌یکئ ، بسم	:	بی‌یکو
بت‌کینه	:	بت‌کنو
بینه	:	بدیه
گه‌وره‌یت	:	بزورگیت
بسپیره ، بسپیره	:	بسپاره‌ش
بسووتی	:	بسو‌و‌چۆ
بوه‌شین	:	بشان
بمردا‌یه‌یت	:	ئه‌سرین
بگه‌رین	:	ئه‌ندووی

رهنجووری و دلدارۍ

لایه ټیګۍ دیکه له دیوانی زور له شاعرانماندا هیه که هندی جار بنوسو بخوینی دیوان له عاستیدا نهوستی و پرسیار نه کاو ، گهلې جارېش پرسپاره که بی وهلامی دروست ده میتته وه . نهو لایه نه یش لایه نی شیعی دلدارۍ — یان روالهت دلدارۍ یه ، گهلې له شاعران هرچی یان دهر باره ی دلدارۍ و پیاوه لدانی جوانان وتوه وایان بو له قهلم ددرې که بابه تی صوفی گه ری یه و بو شیخانان وتوه و دلدارو مه به ستیان هر شیخه کانیان .

بو (رهنجووری) ش که موریدی شیخیک بوه و گهلې پارچې پروونو ناشکرای پر به سوزی بو شیخه که ی گوتوه . . ده گونجې نه م باسه ی بو بیتته ناروه ، به لام که دیوانه کیشی به وردی نه خوینینه وه گهلې شیعی و امان پیش چاو ده که ویت باسی دلدارۍ یان تیادا زور زه قه و نه وه یان زیاتر لی ده وه شپته وه که بو دلداریک و دل به ریک گوترا بن نه ک شیخیک . بو نمونه :

چون قه مەر نه بورج سهر کیشا نه و دهر
شبه فحق دا نه دهور دایره ی نه نومر
پهنجه ی حنایی دراز کمر د، وه دوو
کلیل کمرده وه نه توی درز قوو
گجیش هه و دا بن خه و فو نه ندیش
خه یلې کمر د سهران سه طح سینه ی ویش
نه تهخت سینه ش دو قوبه ی نوورین
دوو ماه، دوو قه ندیل، دوو زوهره ی شیرین
دوو دوگمه ی بی خه وش سیم سپی صاف
شه فافتهر خه یلې نه کافوور صاف

هروه ها له گهلې پارچې دیکه شدا وه ک پارچې (چوار پهری) و چهندي دیکه . به لام ثایا نه م شیعرانه که زهق رواله تی دلدارۍ یان کراوه

بَلَّيسَ	:	بَلَّيسَ
بِيساوی ، بيمالّی	:	بِماتّوش
پیشان بدهی ، بنوینی	:	بِنمانی
بنووسن	:	بنوسان
دانیشم	:	بنیشوون
بَلّین	:	بواچان
بخوینیتته وه	:	بوانهش
بناغه	:	بونیا
بَین	:	بوورین
بمخواردایه	:	بوهردام
بهخشه ، ببوره	:	بویه
بیت ، بیی ، بۆن .	:	بۆ
بیتنت	:	بۆت
به دتر ، خراپتر	:	به ته رته ر
به حرّیکه ، ده ریابه که	:	به حرّین
به دگویان	:	به دواچان
به دوستان	:	به دوازان
به دگۆ	:	به دویتّر
بیبه	:	به ر
ده رها تن . ده رها توه	:	به رامان
دهرچیت	:	به ربشۆ
دهرچم	:	به رشووم
دهرچوویت ، تیپه رت کرد	:	به رشیت
دهرچوو	:	به رشی
هه لّسام	:	به رشیم
هه لّزارده	:	به رگوزیده
به رئه بن ، لائه دهن ، له دهس ئه دهن .	:	به رمشان
هه لّئه ستی	:	به رمیۆ
بیا	:	به رۆ
بیهی	:	به ری
به عه شق	:	به شق
مه به ست جۆره تفه نگیکه ، دیاره له کاتی خویدا ناوو	:	به کناشی
شۆره تیکی بوه .	:	
دلدا نه وه	:	به نده وازی
به یه کان ، مه به ست مه مکو له یه	:	به یان

پتوهندی ، بهین	:	بهینهت
بئ	:	بهیو
بیم ، بیتهلام	:	بهیوم
بگات	:	بیاوؤ
بیت ، بگهی	:	بیاوی
دابهزی ، پیاده بو	:	بی بیا
بیتزینئ .	:	بیزؤ
بئ نه ندازه	:	بئ شو
بئ هتیزیم ، بئ تمواناییم	:	بئ تاییم
بی ، داری بی ، دهشت و چؤل	:	بئد
ترس	:	بیم
بئ شوین	:	بئ ماوا
بئوژن	:	بئوه
بیت .	:	بیؤ

(پ)

پئ ماچکهر ، پئ ماچکردن	:	پابؤس
لهت	:	پاره
وا	:	پاسه
پئینی کو ، دامینئ شاخو کیو ، بو جوریکیش له	:	پاکؤ
دروپنهو گیادوورینهوه ده بئ .	:	
دامینئ ، لای خوارووی	:	پای
پئین ، خوارو ، دامین	:	پایین
پهخشه ، بلاوه	:	پشتانهن
بهله پیتکهی تفهنگ	:	پله
پارچه به کی ره شی گه وره به قه د مشکئ ده بئ ئافرهت	:	پووشین
به سه ریوه ده پئچن .	:	
بهر بوو ، بهری	:	پهزان بی
ناوی کیو یکه له کوردستانی ئیران	:	پهراو
باله فره . فرین	:	پهرواز
کو ، کومه له ئه ستیره به که بهو ناوه	:	پهروین
پاریز	:	په رهتیز
بوت	:	په ریت
بو	:	په ی

په يک	:	فروستاده ، نامه بهر ، ته تهر
په وکه	:	بؤ
پوسه	:	وا
پيا	:	پياده
پيوار	:	نادياري ، شهو
پيچانت	:	پيچاوتنه
پيره نان	:	پيره
پيش	:	پيشي
پيشاني	:	ناوچاو
پيشهوا	:	پيشنويز ، نيمام

(ت)

تاته	:	تالغ ، بهخت
تاوشت	:	تاو ، تسين
تاويا	:	توايه وه
تاراج	:	تالان
تاره م	:	تاريکه م
تاوام	:	توانيم
تهر پيچ	:	بؤ پرچيک دهوترئ که به تهري لول کرابي و پيچرابي .
تهرکesh	:	تيردان
تهشويه	:	برژاندين
تهرلان	:	ئوهي جي به خوي ناگري ، شاباز .
تهلميت	:	بارو بارگه
تهند	:	تهن ، لهش .
تهومن تاو	:	بهرد تاوينه وه
توبه سته م	:	قه تماغه به ستووم ، تويز به ستووم .
تور	:	سل .
توول	:	خهلفي دار .

(ث)

نوعبان	:	مار
--------	---	-----

(ج)

جا	:	جتيکه
جارووب	:	گسک
جاستانه ي	:	جه ناستانه ي ، له مالي .

جام	:	ئاوينە
جامە	:	جىگەم ، مەبەست جۆرە بەرگىو پۆشاكىكە
جورعه	:	قوم
جونبوش	:	جوولانەو
جۆ	:	جۆگە
جۆق جۆق	:	كۆمەل كۆمەل
جە	:	لە
جەمىن گۆل	:	پوو وەك گۆل ، گۆل پوو
جەھەم	:	لە يەك
جەوساوه	:	لەو كاتەو
جياتى	:	لە باتى
جىت وارۆ	:	لىت بيارى
جىش	:	لىتى

(چ)

چا	:	چال
چاپووك خىز	:	گورچو گۆل ، زوو ھەلساو
چليپا	:	چاخ ، صەلىب
چۆ	:	چۆك ، ئەزىز ، دار
چۆپ	:	دار ، لىس
چۆيان	:	شوان
چەفت	:	لار
چەم	:	چاو
چەم	:	لار ، چەماو
چەمەرام	:	چاوه رىم
چەناخ	:	خىشلى ئافرەتانه ، پەنگە ژىر چەنە بى
چەنبەر	:	شىن و شەپۆر (چەمەر)
چىششان	:	چىيان
چىش بى	:	جى بو
چىوش	:	شىتى

(ح)

حاذيق	:	ورىا ، ۆرنىك
-------	---	--------------

خه ناوی ، خه نهیی	:	خه ناایی
تهرزه	:	خوباب

(خ)

دړك	:	خار
خووم ، پېشه م	:	خديم
ناوی شوینیکه	:	خوانسار
هیشووچن ، گول چن	:	خوشه چین
خراپ ، ویران	:	خهراو
دیوه خان	:	خه رگا
پایز	:	خهزان
لووت	:	خه شم
نه خوینده وار ، بی سهواد	:	خه طنه وند
چهماوه	:	خه میبه
لار بو وه م	:	خه میده م
هه لسا	:	خیزا

(د)

همیشه له گراندا بن ، بگری .	:	دائیم گران کهی
بلاو	:	داخان
دهرمان ، همه	:	داروو
رهنگه مه بهستی زیتیه ته له بن .	:	داسه
دای	:	داس
داو	:	دام
داویکی	:	دامیش
په بیکه ریکی په رۆبینه له سمر شەتل و تۆوو دانه ویتله	:	داهوول
داده نری بۆ ترساندنې چۆله که و گیانله بهری زیانه خوړۆ .	:	
دریژ	:	دراز
دوای	:	دمای
دل مردووان	:	دل مورده گان
دووکهل	:	دوخان
خه لته ی بنی شیشه ی شراب ، یان کوپه ی شراب	:	دورد
دوور کهوت	:	دوور کهفت
دووچله	:	دووشاخه

دۆش	:	كۆل ، شان
دوۋاوازان	:	دوۋا خوازان
دوم	:	كلك
دەربەست	:	دەرگا داخراو ، پتوھ دراو
دەرلاد	:	كوتوپر
دەمزەنى	:	دەمكوتان
دەمە	:	ھەوانە ، كۈورە دەمەى ئاسنگەر
دەومدەن	:	پائەكەن
دەوردەرە	:	چەرخە بىكە خول بخۆ .
دەبجوور	:	شەوئىكى تارىكى بەھارە .
دىك	:	مەنجەل
دىن	:	بىنىن
دیوان خانە	:	دیوہ خان

(د)

پازدار	:	پازوئىژ ، قسەكەر
پازنا	:	پازانەوہ
پاگە	:	پىگە
پاوگە	:	شوتىنى پاو
پاھىبەر	:	پابى بە ، بکەوہرئ
پوباب	:	ئامپىرىكى مۆسقىابە
پو	:	پوژ
پەخت	:	جلو بەرگ
پەژىدە	:	پىژراو
پەستاخىت	:	قىامەت
پەند	:	سەلت ، بىتوہپىاو
پەنجىت	:	پەنجائىت ، زویر بووى
پەوئىل	:	پەوہ ، كۆمەل
پەھاكەرد	:	بەردا
پىضوان	:	بەھەشت
پىكاب	:	ورزەنگى

(ز)

زامن	:	نىشتمان
زامەتان	:	زەحمەتەكان

زانوو	:	ئەژنۆ
زایله	:	گریان
زشت	:	بەد
زله	:	دەنگ و هەرا
زەدە	:	لێدراو ، تووش بو
زەرباف	:	بەزێتی چنراو
زەردەبووم	:	(زەردبام) رەنگ زەرد
زەل	:	جۆرە قامیشیکی باریکە ، قەپەم
زەنگ	:	مەبەستی تیرە ی زەنگنە
زەهراب	:	ئاوی زەهر ، ژاراو .
زێبا	:	جوان
زێد	:	شوین ، ماوا
زیرو بەم	:	مەبەستی دەنگ و ئاوازی بای پایزە .
زیندەبانهوه	:	زیندو ، بینهوه

(ژ)

ژاروەردە	:	زەهر خواردوو ، دەرمان خواردوو
----------	---	-------------------------------

(س)

ساپەرۆەر	:	پەرۆەر دە ی سیبەر
ساتۆر	:	چەقۆ
ساگەردیت	:	چۆلگەریت
ساردەن	:	ساردە
ستبێزە	:	دەمە دەم
سفتەن	:	دارێشتو ، هەلێشتو
سلەمنا	:	سل کردوو ، سلەمیاو
سمکۆ	:	سمکۆل
سوخن دان	:	قەزەن
سورخاب	:	ئاوی سوور
سووزام	:	سووتام
سۆم	:	سووتاویم ، سووتانم
سورمە	:	کل
سۆما	:	بینایی
سۆنگ	:	پاشماو ، شوینەوار
سەرپەم	:	سەر قەتار

سەر و خوار	:	سەراویز
سەر بە ست	:	سەر بە ند
تەز بیج	:	سە بیجە
کوتان ، پلیشانە وە	:	سە حق
تر سناکە	:	سە همگین
بەرد وایە	:	سە ندەن
سویند	:	سە وگە ند
لا فاو	:	سە یلان
پەشە بەرد ، بەردی پەش	:	سیاسە نگ
شوینیکە لە ئاسمان	:	سێلرە
پەش ، پە یوە ستە	:	سێو هە نگ
زیو	:	سیم
سێو	:	سێف

(قش)

شاخا	:	هه‌شاخا ، پيداگزا ، پياسهر كهوت
شانا	:	وه‌شان
شانان	:	ته‌ندن
شست‌وشو	:	كول‌و كاني ، خو شتن
شكاوا	:	سمى
شكاوان	:	قليشاوان
شكه‌نج	:	پرچ و زولف ، نازار
شوڤ	:	شوڤين ، جىگه
شه‌دۆز	:	به شوڤين شه‌ردا گه‌ر شه‌راني ، شه‌ره‌ت
شه‌ست	:	جوړه ئه‌موس تيله‌يه كه له ئيسقان و شاخ و شتى وادروست ئه‌كرى و ئه‌كرى ته‌ په‌نجه‌وه ، اله‌كاتى تيره‌ندازيدا ژيى كه‌وانى پى ئه‌گرى .
شه‌شده‌ر	:	شه‌ش ده‌رگا
شه‌فافته‌ر	:	ته‌نكتر
شه‌ند	:	پژاندى
شه‌ندم	:	وه‌شاندم ، پژاندم
شه‌وبه‌ند	:	شه‌وبه‌ست
شه‌وبۆ	:	جوړه گوايكه به شه‌و بۆنى دى .
شه‌وگه‌رد	:	شه‌وگه‌ر
شه‌هر	:	شار

شېم :
شېويان :

(ص)

صوب خېژ : به يانی هه لکردو
صه با : به يانی
صه رعی : شیت ، په رکه ماوی
صه لایه : به ردی ده ستار
صه ندهل : کورسی

(ظ)

ظهریف : جوان

(ع)

عورووس : بوک

(غ)

غه بغه ب : گه ردن و مل
غه نیچ : ناز
غو لئو : ده نگ و زه نا

(ف)

فاقه : دوو پهل، دوو لك، مه به ست دوو فاقه ی كلکی تیره .
فیتنه جو : بو فیتنه گه ر ، که سنج خه ریکی دوو زمانی بیت .
فېشته ر : زیاتر
فیلی : جو ره په نگیکه
فه راموش : بیر چوونه وه
فه زه ند : کور
فه ندی : فیلی

(ق)

قنیات : قه ناعه ت ، دا که وتن
قوو قووم : بانگه بانگم و بانگ کردنم بو باز ، یان وه ک مریشك خویندنم
قه دیم یانگه ی : بو نه وه ی باز بیت .
قهرن : کونه ماله که ی ، جیگه پیتشوه که ی
چهرخ ، سه ده :

قەتتال	:	بكوژ ، كوشنده
قەترانى	:	رەش
قەلاخى	:	رەش
قەعرش	:	بنى

(ك)

كاپۇل	:	تەپلى سەر
كاخ	:	كۆشك ، تەلار
كاشتەم	:	وہ شاندم
كاو	:	كاوى شاخ ، ھەندىك چالى و نشىوى كە لە قەد شاخو كىواندايە .
كاوان	:	ھەلقراچان ، كولان
كردهشان	:	كردهوہيان
كەتوون	:	وہ سفىكى پرچو زولفى ئافرەتە ، نازانم بە تەواوى مەبەستى چىيە
كەشكۆل	:	كۆلى كەش ، كۆلى كەژ ، دوايى بوہ بە ناو بۆ ئەو دەفرەي شتو مەكى سەفرەي كەژى تىج دەكرى ، دوايى بۆ ھەرشتى - شتى ھەمە جۆرى تىج بكرى يا تىبا بنووسرى
كەشىدەم	:	كىشەم
كەفەل	:	سمت و كولۆك
كەل	:	كەلك ، سوود
كەلچەرەند	:	وہك كەل لەوہران
كەلپۆس	:	پىستى كەل ، بەرگى ئەو كەسانەي گوى بە دنيا نادەن .
كەلف	:	كلافە ، لوول
كەمەربەند	:	پشتوئىن
كەيل	:	پىر
كو	:	كوى
كو	:	كىو
كۆكۆ	:	كۆمەل كۆمەل
كوودە	:	مندال
كۆمە	:	كۆمەلە
كۆن	:	لەكۆين
كياست	:	نارد

به به ردا هەر لهو بابە ته دان که شاعیر ویستی یی له هه موو پروانگه یه که وه شیعر
 بلیت و خۆی له بواری شیعی دلداریشدا تاقی کردیته وه ؟ یان شیعی بۆ
 دلبه ریکی تاییه تی وتی و ، گرفتاری ئه وینی شوخی بووی و ، ئه وینداره که ی
 لای لی نه کردیته وه به هه زار عیشوه و نازو له نهجه و لار دلی هه لقرچاندی و
 له ئه نجامیشدا به مهرامی خۆی گه یشتی یان نه ؟؟

ئه مانه و چه ند پرسیاری دیکه یش بی وه لام ده مینه وه ، به لام کاتی له
 هه ندی پارچه دا خۆی ده با ته سه رووی (فه رهاد) و (مه جنوون) وه وه ئه وان
 به خۆ نه گرو ناته وان داده نی که ده لی :

(مه جنوون) خۆ (قه یس) بی فه رزانه ی ده وری
 هه ر ئه وسه زه ری ئالوده ی جه وری بی
 تاو ده رد نه به رد ، جه هه وسه ته ی ته نگ :
 هه م ویش رسوا که رد ، هه م له یل دا وه نه نگ
 نه تاوا تاوشیت کوی غبه م که رو نو ش
 ویل بی وه چۆلدا ، ویش که رد فه رامۆش
 (فه رهاد) جه ته صویر (شاپوور) بی خه جل
 گورفتار نه قش (شیرین) بی به دل
 وه قتی بار ده رد نه دلدا تاو دا
 طاقه تش ناوهرد شی وه (په راو) دا
 جه ئه ندووی ده ردان هه ر قۆله نگ شانا
 تا قۆله نگ ویش گیانش سستانا
 هه م ویش که رد هیلاکه هه م (شیرین) به دنام
 کرده شان یی ده ن مه شه ووره ن نه عام
 هه ر مپۆ شابه اش دله ی من که ره دن
 به ته رته ر جه وان گیرۆده ی ده رده ن
 هه م بار مه ی نه ت ، هه م ته عنه ی به دکار
 هه م جه فای بی شو ، هه م ماجرای یار
 گشتی هه نه دۆش ئه ر سه د نازار من

(گ)

قسه و باس	:	تازنده
گا	:	تاو
كراس	:	گجی
گشت ، هموو	:	گردین
کومهل	:	گرو
بچ وچانی و نه سره و تن له گهل ئازارو گل ټيکه لېوون .	:	گلاراو
بکه وئ	:	گنو
خولادان . هه لانونو	:	گوریزان
گوزه بچ	:	گوزی
بچ شهرم ، رووه له مالکراو	:	گوستاخ
کراوه	:	گوشاد
گهرمیان ، شوینی گهرم	:	گهرمه سبیر
گیانه لا ، سره مهرگ	:	گیانه هلاو
گیری خواردوه	:	گیر و مردمن
جوره کلاشیکی په روینه، گوايه له (گيو) پالھوانی	:	گیوه
ناودارم وه داهاتوه .	:	

(ل)

خشلېکي ئافره تانه	:	لاسمر
لای	:	لاش
خشلېکي ئافره تانه	:	لاگیره
پارامه وه	:	لام
لیوی وهك له عمل	:	له بلال
خشلېکي ئافره تانه	:	له رزانه
له غاو	:	لوجام
روښتن	:	لووان
جوره پوښاکیکي به کپارچه به له پشتوینه بهر و خوار	:	لونگ
داده پوښ و هك پشتمان .	:	
شیت	:	لیوه

(م)

دینن	:	مارو
له لماس	:	ماس

ماجھراجۆ	:	به شوين يا بور دو داگهري ، كه سچ بۆ شتى كۆن بگهري ،
مالا	:	ئاڭاوه چى
ماوه رووت	:	مالى ، ساوى
ماوه رۆ	:	ئەھيىنم بۆت . ئەتەيىنم
ماهى	:	دەينى
مبان	:	ماسى
مبىزا	:	ئەبوون . ئەبى
مپەرسۆ	:	ئەبىزى
مپۆشوو	:	ئەپرسى
مئاوۆ	:	لەبەرئەكەم
مئاواى	:	ئەتوئىتەوھ . ئەتوانى
مچۆشۆ	:	ئەتوانى
مخوۆشۆ	:	تاوئەسىنى
مدران	:	ئەخورۆشى
مىۆ	:	وھەستاوھ
مىزىزا	:	ئەدا
مىزا	:	ئەريشت
مازوون	:	سەوز بوو
مستانۆ	:	دروست ئەكەم
مشانۆشەوھ	:	ئەسىنىتەوھ
مشكاوۆ	:	ئەيشە كىنىتەوھ
مشنەوان	:	كۆن ئەكا ، ئەسمى
مشوون	:	ئەبىسن
مشى	:	ئەپۆم
(مقنەھ)	:	ئەپۆى ، ئەچى
مكووتەرك	:	سەرپۆش
مكىشا	:	تەرك ئەكەم
مگنۆ	:	ئەمكىشا
مگىلا	:	دەيت ، ئەكەوئى
ملەما	:	ئەگەرا
ممانا	:	چەوركەر ، نەرم كەر
منای	:	ئەمىنى
منالووم	:	منەى ، پىشكىنى ، بۆگەرانى
منالۆ	:	ئەنالينم
	:	ئەنالينى

منیهو	:	ئەخەمە ، ئەنیمە
مېش	:	مەي
مواتی	:	ئەتوت
موارۆ	:	ئەبارئ
موانۆ	:	ئەخوینتەو
مواچان	:	ئەلین
مواچۆ	:	ئەلئی ، وائەزانی ، ئەلئی
موانام	:	خویندم
مۆبەت	:	مەحەبەت ، خۆشەویستی
مویهپرا	:	دوور ، بەری
موردهمەردەبان	:	مردوویان مرئ
مورغ	:	میشک ، بالدار
مووشکاف	:	موو قلیشین . وردەکار
موغاران	:	ئەشکەوتان
موغاک	:	خۆل
موغیلان	:	داریکی دیکاو یە
منیشۆش	:	ئەنیشیتەو
مویاروون	:	رائەبویرم
موینان	:	بینن
مونۆ	:	بینن
موەردم	:	خواردم
موستەجا	:	موستەجاب ، گیرا بو
مەتاعی	:	کووتالئی ، کەل و پەلئی
مەجەمر	:	ئاگردان ، مقەلی
مەر	:	مەگەر
مەردوم	:	گلینە ی چاو
مەزار	:	گۆرستان
مەششاپە	:	شانەکەر
مەشنە	:	مەیکە ، مەپێژە ، مەپوەشینە
مەنەمن	:	ماو
مەندەبۆم	:	ما بیتەم
مەنمانای	:	نەبنواند ، پیشانی نەدا
مەهرووان	:	مانگ یووان ، ئەوانە ی یوویان وەل مانگ جوانە .
میان	:	هاتن
مبیر	:	میهر ، خۆشەویستی

مېټوېن :

ميوه يه که

(ن)

که شتيوان	:	ناخودا
نه ناسياو	:	ناشنه خت
ناوړک	:	ناف
نه هاتوه	:	نامان
نه هاتوه	:	ناماوه
مه به ست جوړه ئيله	:	(ناموس اکبر)
نامه يه کت	:	نامېت
به دی ، چاره پره شی ، به د به ختی	:	نحوه سته
نوړژ	:	نماز
نايه لږ	:	نمازو
نواند	:	نمانا
ته پرکرد	:	نمدا
نازانم	:	نمهز
خوئ	:	نمهک
ده ستي ناکه وئ	:	نمه گنوش
نايم	:	نمهيوم
ته پر	:	نمين
بنی ، نوئ ، تازه	:	نؤ
نه بېن	:	نه پؤ
نه ييات	:	نه بهرؤش
نه يتواني	:	نه تاوا
نيه تي	:	نه دارؤ
پې پيلکه ، قادرمه	:	نمرده بان
نه پژئ ، نه پژئ	:	نه پژؤ
نه شاره زايې	:	نه زان حاله يې
بې ټاگيان	:	نه زان هموالان
نه بيس ، که پر	:	نه ژنهوا
نه سره وت	:	نه سره فته وه
نه ناسئ	:	نه شناسؤ
نه بيس ، که پر (نه ژنهوا)	:	نه شنهوا
له بيرت نه چي	:	نه شوټ نه وير
نه شيوئ ، تېک نه چي	:	نه شېو

نه فحه	:	بين
نه گوريزو	:	دهر نه چي
نه بوت	:	نه تبې
نه مانو	:	نه مينې
نه وانان	:	نه خوينته موه
نه حالان	:	نه و هالان ، تازه پيگه بشتووان
نهو خيژ	:	تازه هه لچوو
نهو سوه يل	:	سوه يلى تازه هه لهاتوو
نه ونه خچې	:	تازه راو کړاو
نه ي	:	قاميش
نيا	:	ته ماشا کړدن
نياش	:	ته ماشاى ، روانينى
نيان	:	نا
نيش	:	نووک ، چزوو
نيك ناميت	:	ناو چا کيت

(و)

واتش	:	وتى
واچه	:	بلې
واچو	:	بلې
واران	:	باران
وارد هم	:	خواردنم
وارو	:	بباري
وازا	:	خواست
وامه نده ي	:	پاشماوه ي
وانا	:	خوينده وار
وانا	:	خويندې موه
وانه كرده	:	كه س نه كړدو موه ، نه كړاوه
وايو (وه ناير)	:	به ناگر
وايه	:	نامانچ
وايه	:	شوین ، جيگه
وست	:	خستى
وسته ن	:	خستوويه
ولگه	:	جيگه

ونارای	:	گر تی
وهتۆمه‌ن	:	به تۆمه ، له‌گه‌ل تۆمه
وه‌رد	:	خواردی ، به‌رد
وه‌رکردی	:	له‌به‌رت کرد ، له‌به‌ر کردی
وه‌رجه‌گشت	:	پیش هه‌موو
وه‌رکه‌ندی	:	هه‌لکه‌ندی
وه‌رووم	:	بیه‌م
وه‌زه‌ند	:	به‌وه ده‌لێن که مار ئه‌یه‌وێ بدا به شتی که‌وه
وه‌قتێن	:	وه‌ختیکه ، کاتی که
وه‌لگ	:	گه‌لا
وه‌لهد	:	به‌چه
وه‌ن‌دار	:	داره‌به‌ن ، داری قه‌زوان
وانام	:	خویندم
وه‌ندی	:	خویندته‌وه
وه‌نه‌ت	:	لێت
وه‌نه‌ش	:	لێتی ، بۆی
ویری	:	بیری
وه‌رده‌ن	:	ده‌رچه‌وه ، تیپه‌ریوه ، به‌سه‌رچه‌وه
وینۆ	:	ببینی
وێت	:	خۆت
وێت‌ده‌ر	:	خۆت بده
وێش	:	خۆی
وینۆش	:	ببینی

(ه)

هامراز	:	هاوده‌م ، هاوقسه
هام‌سه‌نگ	:	هاوکیش
هاوان	:	هاوه‌ن که کل و ده‌رمان و شتی وای تیدا ده‌کوێن
هوه‌ینا	:	ئاشکرا
هوون	:	خوین
هۆر‌بگیله‌وه	:	بگه‌ریه‌وه
هۆرداره	:	لاده
هۆردار	:	هه‌لگه‌ره
هۆر‌گیروون	:	هه‌لگرم

هۆرکه ندۆ	:	هه لکه نده وه
هۆرکه نۆ	:	هه لکه نۆ
هۆر مگرتن	:	هه ل نه گرتن
هه ریه ند	:	هه ر نه وه نده
هه رد	:	هاری
هه لته	:	گردو ته پۆلکه و به رزی
هه نی	:	نه وه نده
هه ممه توازی	:	داوای هه مه ت
هه مای	:	هه شتا

(ی)

یاتاخ	:	جیگه
یاگه	:	جیگه
یانه	:	مال
یاوی	:	بۆی
یه	:	نه مه
یه لفار	:	غارو را کردن
یه ند	:	نه وه نده
یۆرت	:	جیگه ، شوین

پیزانین و به سه رگرتنه وه

خۆشبه ختانه هه لسه نگانانی ئەم دیوانه به کاکه حه مه سپیرا . ئەمیش وهك
پیشهی دلسۆزی هه میشه یی خۆی به وه وه نه وه ستا که خه بیرکی وشك و
رووت بچو ؛ بێت دیوانه که بخوینته وه بلیت : چاکه ، یا خراپه و ، بۆ چاپ
ئەشی یا ناشی ، به تکو هاتوه دیوانه که ی به وردی له گهل ده سخه تی ئەسلی
دیوانه که دا به راورد کردوه و ، به شینه یی به کاره که ی مندا چوه ته وه ، به م شیه
که لی جیگه هه به وه که من بۆم ساخ نه کراوه ته وه کاکه حه مه ساخی کردوه ته وه و ،
هه ندی جیگه ی دیکه هه به وه من تیایدا به هه له دا چووم ئەو راستی کردوه ته وه و ،
چهند سه رنچو تییینی به که تکیشی له سه ر کاره که م هه بوو پیشانی دامو منیش
چی به جیم کردن .

بۆ به ده توانم بلیم : دوا ی ئەوه ی من ئەم دیوانه م ناماده کردوه کاکه
حه مه پێیدا چوه ته وه .

وه هه ندیک له تییینی به کانی کاکه حه مه ده رباره ی ئەو رینووسه بوو که من
دیوانه که م پینووسیوه ته وه ، هه وتم داوه که تییینی به کانی چی به چی بکه م – با
هه ندیکیان پێچه وانە ی رای خویشم بووبن – به لام له م کاره دا که لی جیگه م
له بیر چوه و ، له کاتی هه له گیری چاپیشدا له ترسی که وتنه هه له ی گه وره تره وه
چاوم له وانە نووقاند ، جا ئەگەر جیاوازی به ک له رینووسدا به دی کرا ئەوه
هه له ی چاپ نییه و له م کاره ی ئیره وه سه ری هه لداوه .

ئەو جیاوازی یانه ییش به زۆری له م خالانه دا به دی ده کراین :

۱ – (ر) که له سه ره نای وشموه بچ من حه وتم له ژیره وه دانه نابوو خه بیر
لای وابوو پێوسته بچ .

۲ – (نیه) ، (چی) و . . . وینه یان ، من به یه که وه واته (نیه) یا (نییه) م
ده نووسی و خه بیر به و شیه که یان ده نووسی .

۳ – کاکه حه مه ده لی : شیه ی زهنگنه – که شاعیرمان له وانە – نالین (تو) و
ده لین (تو) ، ئەمیش له هه ندی قافی به دا باش ناروا .

۴ – هه روه ها (زوخال) و (زووخال) و . . . له وانە له جیاوازی رینووسی
نێوان من و کاکه حه مه وه سه ریان هه لداوه .

خوينه‌ری ئازيز !

زۆرم ههول دا ئهم كتيبت بئ ههله بيتته بهردهست ، بهلام وا دياره ئهم ئاوانه كهه دپته دى! داواي ئهوهي كه لاي من بئ ههله بووه له مونتاج ده‌رچوهو له سه‌رم نووسيوه بۆ چاپ له چاك‌کردنى يه‌ك دوو جىگه‌دا - وه‌ك ده‌لێن : - (چاكى مه‌كه با خراپ نه‌بئ !) - هه‌له رووي داوه . نه‌وانه له ل (٣٩) دپري دوممدا (ميعراج نامه) بوه به (ميعراج مامه) و ، يه‌ك دوو هه‌له‌ي ديكه كه رووباري خوينه‌ري ئازيزيان ده‌كه‌مه‌وه .

له‌كو‌تايدا :

وه‌ك له سه‌رده‌تاوه گوتم ئه‌مه‌ي ليره‌دا بلاوده‌كرپته‌وه ته‌واوي شيعره‌كاني ره‌نجووري ني‌يه‌و ، ره‌نگه‌ گه‌لئ شيعري ديكه‌ي له‌م‌لاوله‌ولا مابيت - نه‌گه‌ر زۆريشي له‌ناونه‌چووبيت - بۆ ئهم مه‌به‌سته‌يش گه‌لئ تيكوشام كه به گوپره‌ي توانا چيم بئ بكريت دريفي نه‌كه‌م .

يه‌كيك له‌و شوپناهي كه به رووني ده‌مزاني شيعري ره‌نجووري لي‌يه‌ كه‌شكو‌لي بيلال هپروبي به ، به‌م بۆنه‌وه داواي يارمه‌تيم له‌ كاك ئه‌حمه‌د پشده‌ربي كرد ، به‌لام نه‌مانتواني هپچ ده‌رده‌ست‌بكه‌ين .

له‌م روژانه‌يشدا كاتيك ري‌كخستن و ليداني ديوانه‌كه ته‌واو بووبوو كارله‌كارتر ازابوو به‌ بۆنه‌ي چه‌ژنه‌وه چوومه ديدنه‌ي مامۆستا عه‌لادين سه‌جادي، له‌ كاتيكدا له‌وئ دانپشتبووين پياويكي خه‌لكي سليماني به‌ياضيكي شيعري كو‌ني پيشكه‌ش به‌ مامۆستاي سه‌جادي كرد ، پاش ئه‌وه‌ي كه مامۆستا چاويكي پيداگيتر ، منيش ليم‌وه‌رگرتو به‌سه‌رپتوه ته‌ماشايه‌كم كرد ، كه‌چر ، بينيم چه‌ند بارچه شيعرو پينچ‌خسته‌كي ره‌نجووري تيدايه ! به‌لام كاته‌كه ده‌رفه‌تي هپچي نه‌بوو ، به‌لكو له‌ داها‌توودا سه‌ريكي لي‌بده‌مه‌وه .

لي‌ره‌دا داواي يارمه‌تي له‌ هه‌موو شيعردۆستان ده‌كه‌م به‌لكو ئه‌وه‌ي ليره‌دا له‌كيس‌چوه له‌ داها‌توودا به‌سه‌ربگيرپته‌وه .

ناوه روک

لایحه	بابهت
۳	پیشه کی
۵	ناسینی رهنجووری له ریگه ی دیوانه که به وه
۱۲	گه شتیک به دیوانی شاعیر دا .
۱۵	رهنجووری و بابته میژووی
۱۷	رهنجووری و رهنکی گول و میوه .
۱۹	رهنجووری و بابته نه ته وایه تی
۲۰	رهنجووری و شاعیرانی کوردستان
۲۲	رهنجووری و مونسه به ی شیعره کانی .
۲۳	رهنجووری و نازینی به شیعره کانیدا .
۲۴	رهنجووری و دلدار ی
۲۶	رهنجووری به چهند شیوه شیعی گوته ؟
۲۷	پله ی شاعیریتی رهنجووری .
۳۲	رهنجووری و وه لی دیوانه .
۳۶	بابته کانی شیعی رهنجووری .
۳۶	شیعره کانی ئەم دیوانه م چۆن ریکخست .
۳۷	سه رچاوه ی ئەم دیوانه .
۳۸	به شی ئایینی - میعراج نامه .
۵۶	موناجاتی رهنجووری .
۶۹	میژوو .
۸۱	دلدار ی .
۱۴۶	نامه ی هاوه لان .
۱۴۶	رهنجووری بۆ لای میرزا نه جف عه لی نووسیوه .
۱۴۷	وه لای میرزا نه جف بۆ رهنجووری .
۱۵۲	رهنجووری له وه لای هيجرانیدا .
۱۵۴	نامه ی هيجرانی بۆ رهنجووری .
۱۵۶	رهنجووری به م شیوه وه لای یوسف ده داته وه .
۱۵۷	شیخ یوسفی خه لکی داله رۆ ئەم غه زده لی بۆ رهنجووری نووسیوه .

ههيمای نه جای ویش وه ئیختیارمن
(رهنجووری) جهی داخ دل کەروو وه هوون
ماچان ئافهرین فهرهسانو مهجنوون

ههروهها له چینگهیهکی دیکهیشدا ههمان مه بهست دووپات دهکاته وه •
دهبج ئهم بارانه باری چ دلداری یهك ییت؟ دهبج ئه وهیش بلیم که (رهنجووری)
جاریکی دیکه لهم ریبازه لاده داو حالی وای لی دیت گهلی له مهجنوون
خراپتر ده ییت وهك ، پاش ئه وهی که باسی ئه وه دهکات درکی عه شق
چهقیوته دلی و هیچ چاری نییه ، ده لیت :

هه نی چهند کهسان هه ره بهی خاره وه
تهك دان وه تهکیه ی سای مهزاره وه
نه بی بهی عیلاج ئه ی دهرده چاره
دهرده بیه دهرمان ئالوده ی ژاره
ئیسته ها نه توی جهرگ من سه ر دان
من که رده ن به تمر نه (قهیس) هه ر دان
هه ره وه قته ن جه ئیش سزای ئه ی خاره
خار بی دهرمان کوی جهرگ بی پاره
مپوشوون که لپوست ، هورگهروون که شکۆلی
چون ته نه ها عه بدال روو کهروون نه چۆل

رهنجووری به چهند شیوه شیعی گوتوه ؟

(رهنجووری) جگه له وهی به شیوهی هه ورامی و سۆرانی شیعی
وتوه ، ئه وهیش پروونه که شیعی به (فارسی) ش وتوه که شکۆلی (مهلا
ره سوولی توور به یی) دوو نمونه ی ئهم بابته ی بۆ هه لگرتوین •
به لام ئه و که شکۆله ی مامۆستا دیوانی رهنجووری لی وه رگرتوه
— وادیاره — بایهخی ته نه ها به شیوهی هه ورامی داوه لایه نی سۆرانی و

لاڀمره	بابهت
۱۶۰	نامه‌ی رهنجووری بۆ وه‌لی دټوانه .
۱۶۱	وه‌لامی وه‌لی دټوانه بۆ رهنجووری .
۱۶۳	رهنجووری له وه‌لامی (شه‌وقی) دا نووسیویه .
۱۶۵	نامه‌ی شه‌وقی بۆ رهنجووری .
۱۶۶	رهنجووری بۆ حه‌مه‌ئاغای مه‌صره‌فی نووسیوه .
۱۶۸	رهنجووری ئه‌م پارچه‌ی بۆ زه‌بوونی نووسیوه .
۱۶۹	رهنجووری به‌م شټیوه وه‌لامی مه‌لا حه‌یده‌ری داوه‌ته‌وه .
۱۷۱	مه‌لا حه‌یده‌ری دزله‌یی بۆ رهنجووری نووسیوه .
۱۷۶	فۆلکلۆر .
۱۸۷	ره‌نگی گۆل و میوه .
۱۹۵	پیاه‌ل‌دان و شین و لاواندنه‌وه .
۱۹۷	له ستایشی شټیخ ئه‌حمه‌دی بۆنخۆشدا .
۲۰۰	له لاواندنه‌وه‌ی شټیخ ئه‌حمه‌دی بۆنخۆشدا .
۲۰۳	له لاواندنه‌وه‌ی زه‌بوونیدا .
۲۰۵	نامه‌ی رهنجووری بۆ عه‌بدوره‌حمان‌باشای بابان .
۲۰۹	له لاواندنه‌وه‌ی وه‌لی دټوانه‌دا .
۲۱۲	صۆفی‌گه‌ری .
۲۳۱	به‌شی سۆرائی . پټنچ‌خسته‌کی (رهنجووری) له‌سه‌ر شیعره‌ی کارټزی .
۲۳۴	ته‌خمیسی مه‌لا عومه‌ری رهنجووری له‌سه‌ر غه‌زه‌لی حافظ .
۲۳۵	موخه‌مه‌سی رهنجووری .
۲۳۸	فه‌ره‌ه‌نگۆك .

له کتیبخانه‌ی نیشتمانیدا
ژماره (۱۰۷۴) ی سالی (۱۹۸۲) ی دراوه‌تی

نرخى (۱۲۵۰) فلسه

فارسی لاخستوه ، چونکه شیعه کانی بهشی هه ورامی — زهنگه — شیعی زۆربهی بهشه کانی ژیاانی رهنجووری تا دواوایی ژیاانی تیدایه و هیچ باسیک لهو بابتهانی دیکه نییه ، به دووری ناگرم رهنجووری شیعی عه ره بی و — بگره تورکیشی — بووبی بهلام ژیاو بووژاندنه وه له چاره یان نه نوو سراجی •

پرسیاریکی دیکهش لیره دا ده کری که : ئایا (رهنجووری) که به (مهلا عومهری رهنجووری) ناوبانگی دهر کردوه ، ده بی چون مهلا یه که بوویت و بیجگه له شیعر کتیب و شتی دیکه داننا بی ؟ پله به رزی و زانیاری شاعیر بی گومانه ، بهلام وهلامی پرسیاره که مان گومانی تیدایه و رهنگه هه ره بی وهلام بمییتته وه •

پلهی شاعیریتهی رهنجووری

له گولگهشت و گولژێریدا له عاستی چهند پارچه شیعیکی (رهنجووری) دا وهستاین و په نجه مان بو هندی بابته راکیشا که رهنگه رهنجووری دهس پیشکهری له شاعیرانی دیکه کرد بی و گرهو ی بردیته وه • ده مییتته وه ئه وه بزانی رهنجووری چون شاعیریک بو وه پلهی شیعی له چ راده یه کدا بو • که جاریکی دیکه به چاوی موشتهری به دیوانه که دا ده گه ریینه وه تووشی سه رییشه نابین بو ئه وهی پارچه یه که شیعی جوان یان ههستیکی ناسک بدۆزینه وه گه ران ماندوو مان ناکات تا ئه گهینه دیمه تیکی شیعی دلرفین •

به ئی من نالیم رهنجووری له هه ر لایه کدا شیعی گوتی و ده می بو هه ر بابته تی بردی سه راسه ر به دیمه نی شاکار بابته که ی رازاندوه ته وه ، چونکه گه لی جار بابته تی وای وتوه رز کردنی هه ندی ناوو ، دۆزینه وهی چهند

مه بهست زال بوون به سهر ديمه نه شيعرى يه كه داو . پتويستى بابه ته كه
 وای كردوه لايه نى هست و بيرى دهر وونى بوه ته قوربانى مه بهستى سهره كى
 له پارچه شيعره كه دا . به لام : نه مه ماناى وا نى به شاعير خاوه نى دهنگ و
 شيوهى تاييه تى خوى نى به و ، نه يتوانيوه جوغزو مهيدائيك بو خوى ديارى
 بكات و ريبازيكى ديارى هيت ، به لكو جگه له وه كه دهنگى خوش ئاوازي
 بلندى خوى هيه تا به جوانى نه چينه ناو شيعره كانيه وه و گه لى كات له گه ل
 هست و بيرى شاعيردا نه زين نازائين كه ره نجوورى و هاوچه رخانه ماموستاى
 شاعيرى نه مرى وه كو (مهولهوى) نو نازائين مهولهوى گه لى بابه تى نايابى
 جوانى هيه كه گه لى جار وا دهرانى خوى دايهينساون . كه چى دهينين
 ره نجوورى زور پيش نه و خوى له و بابه تانه داوه و ديسه نى شيعرى زور جوانى
 تيدا وتوون . كه واته ناتوانين بليين ره نجوورى تاكه ماموستايه ، وه كو بو
 (مهولهوى) ناچيته سهر ، به لام نه گهر ورده ورده ميژووى نه دهسان رووناك
 بيته وه و ليكولينه وهى پسوران درن به تاريكى چهن ساله ي ته مه نو ژيان و
 به سهره تى شاعيران بدا نه وسا رهنگه بتوانين گه لى راستى تازه بدوزينه وه و
 مافى خوراو بو زور شاعيرمان بگيرينه وه .

كاتى پارچه شيعره كه ي (مهولهوى) دهخوينينه وه كه ده لى :

خاتو خاتوتهن ، كه م واچه خاتو
 خاتو دهم وه بان خالانت مالتو
 شمريت بو من جه داخ خاتو خاتوى تو
 وييم كهروو وه كور چوارده ساله ي نو(۱)

دوايش موناسه به كه ي دهخوينينه وه ده ليين نه مه ههر بيرى مهولهوى
 خويه تى نه م (خال) و (خاتو) رز ده كا ، كه چى كه ديينه لاي (ره نجوورى

(۱) پروانه دبوانى مهولهوى، ماموستا مهلا عبدالكرىمى مدرّس ، پارچه ي (۱۱)
 تيبى (خ) .

دەیین پوواله تیکی نریك بهم پوواله ته پیش مهوله وی گوتراوه — هەرچه ند
 ده گونجی مهوله وی ئەو پوواله ته ی پیش خۆی نه دیبێ و له عاستی خۆیه وه
 ئەمه ی بۆ هاتبێ و له بابته تی (توارد الخواطر) بیت — که ئەم دوو دیسه نه
 پروو به پروو ده که ین بابته که بێ گومان دەرناچی • جا با شیعره کانی
 (په نجووری) ش بخوینینه وه :

من لێوه ی دهر دین ، زامزه ده ی خاصان
 ئەو خاله هم کرد فامم هه راسان
 ممانا بهو خال له یلی نممانا
 عه قل و هوش و فام جه قه یس ستانا
 بهو خال ماوی ئەو عه بهر بۆوه
 سه ودای مه جنوونیم بهرز بی جه نۆوه
 ئە ی نۆ بهر نه مام ، ئە ی سپی لاته
 ئیسته په ی سه ودای ئەو خال چون لالان
 هه ر خال خاتمه ن وه شای خاتخالان
 یا شای خاتخالان ئە ی شیرین خاله

ئەمه له یه کچوونه له رواله تدا ، خۆ گه لی بابته تی دیکه ، وهك بانگکردنی
 یهك له دوا ی یهك بۆ ئەو که سه ی نامه ی بۆ ده تیژی لای په نجووری زۆره و
 دینه وه لای مهوله ویش هه مان ده ستووره ، ههروه ها به کاره یێانی به شه کانی
 به لاغه له شیعر دا • لێره دا له باس دوور که وتینه وه نامه وی به راورد بکه م
 له تیوان دوو دیواندا ، ته نها وستم سه رنج بۆ ئەم مه به سته رابکیشم ،
 که سیک یه وی تاسوقی خۆی بشکینێ با هه ردوو دیوانه که بخوینیتته وه •

له خویندنه وه ی دیوانی (په نجووری) هوه — وهك وتم — دهرده که وی
 که ده نگ ی زولالی به رزی خۆی هه یه و ، له گه لی بابته تدا گره وی بر دوه ته وه ،
 ئە گه ر نه ئیم خاوه نی قوتا بخانه یه کی تاییه تی خۆیه تی • جا با هه ندی به
 دیوانه که دا بگه یین و چه ند نموونه یهك بگوینینه وه ئیره •

پیشه‌کی

میژووی ئه‌ده‌بی کوردی چه‌نده‌ی هه‌ول بۆ دراوه‌و هه‌ولی بۆ ده‌دری و ، ره‌نگه‌ له‌مه‌ولایش زیاتر په‌ره‌بستینی ، هیشتا ناگاته‌ ئه‌و پاده‌ی که‌ پیوسته‌ بۆ ئه‌و ئه‌ده‌به‌ بکری و ، هه‌رچی بکری هیشتا گه‌لێ کون و که‌لین ده‌میننه‌وه‌ که‌ تیشکی پشکنین نه‌یان گه‌یوه‌تی و تروسکه‌ی به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن درنی به‌ تاریکی و تارمایی ریگه‌یان نه‌داوه‌ .

کیمان هه‌یه‌ هه‌ندیک خۆی ماندوو کردبێ و له‌ئه‌نجامدا مه‌به‌ستیکێ وای نه‌دیسته‌وه‌ که‌ فره‌ تازه‌و گه‌لێ جیگه‌ی نرخ بێ ؟ خۆ باسی شاعیران و دیوانیان ئه‌وه‌ هه‌ر با بویسی ! ده‌یان شاعیرمان هه‌یه‌ له‌ چه‌رخێ خۆیاندا ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و ورشه‌داری ئاسمانی ئه‌ده‌بی کوردی بوون ، که‌چی کاتی سووک کشاون و ئاوا بوون ئه‌و ریگه‌یش ئه‌وان پۆشانیان کردوه‌ته‌وه‌و ئه‌و خه‌ته‌یش ئه‌وان بۆ نه‌وه‌ی دواپۆزیان کیشاوه‌ زۆری نه‌خایاندوه‌ کووژاوه‌ته‌وه‌و کوێر بوه‌ته‌وه‌ .

هۆیه‌کی سه‌ره‌کیش — جگه‌ له‌ که‌مه‌ترخه‌می و خه‌منه‌خواردن — ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وانه‌ی خه‌میان خورابی و هه‌ولیان بۆ درابج هه‌وله‌که‌ له‌ کاتیکدا نه‌بوه‌ سوودی ته‌واوی خۆی بیه‌خشێ و ، زۆر له‌ شاعیرانمان پاش ده‌یان سالیش بیر له‌ به‌سه‌ره‌ات و ژانیان نه‌کراوه‌ته‌وه‌و شیعو باسو و رازیان له‌ سنگی گه‌لێ که‌سدا بوه‌ نه‌ ئه‌و که‌سانه‌ بیران له‌وه‌ کردوه‌ته‌وه‌ بیان نووسن و ، نه‌ که‌سیکی وایش هه‌بوه‌ خه‌میک بخواو شتیک له‌وانه‌ کو‌بکاته‌وه‌ ، تا له‌ گه‌ل

رهنجووری پاش ئه وهی باسی ئه وه ئه کات که (نهوسوهیل) چۆن
 رهنگ پهژی گولانو نه مامانو بهری دارانی کردو کاری خوی گه یانده
 چله پویه ، له ناکادا وهیشوومهی سهخت وهک دز له کهله وه سهرددینن
 بهر ئه بیته رهنجی نهوسوهیل ، جا ههر مه گهر رهنجووری بهو شیوه جوانه وا
 پرو بر بۆمان بگپیتتهوه :

ناگاه وهیشوومهی شیت هال نهزان
 سه رکیشا نه کهل چون سه رامیان
 نهوسوهیل پروو کهرد جه رای یه مهن شار
 بارگهو بارخانهش گشت مهن نه ههوار
 ههوا ی توف توند ، وهیشوومهی شهردۆز
 رهنگ پهژی سوهیل به کسه کهرد ئاتۆز
 زلهی (زیرو بهم) خیزا نه کاوان
 شیوهن ئاخیز کهرد نه پای خیاوان
 کالاو والا شان ته مام کهرد عوریاوان
 وهیشووم نه مامان گشت وست وه گریان
 توف باد سه هرد بهو طهوره تاو دا
 رهنگ پهژی سوهیل گشت دا وه ئاودا

یان که رهنجووری دهسه ودامینی بای شه مال ئه بچ و ئه بیتر بۆ لای
 شوخه گوله ندامه کهی ، بزاین چۆن باسی دل بهر کهی بۆ بای شه مال
 ده کاتو ، چۆن پپی بۆ داده نی که بچیتته خزمه تی و زیرو زویری نه کا ، وا
 کاتی بۆ دیاری ده کا له نیوه شه واو له شیرین خهوا بگاته بهر وه ، جا با
 پیکه وه گوئی بگرین :

دما ی نیمه شه و داخل بهر وه جاش
 بچ داواو دهنگ بهر تا مشی وه لاش
 نهوسا مونی ها نه شیرین خا

نه ته ختهی سینهش [جی کهردهن ولاو !]
 طورهی زوئف دیز لوول بهستنه چون هه
 پهستانه نه دهوور سینهو خالو بهی
 بهیان زهردهش چون نو بن بهستنه
 لیمو تار یهقهی خو وه لا وستنه
 به وینهی حوباب نه سینهی کافوور
 کهیلنه جه بادهی (شهرآبهن طههور)
 جهو دهمدای زوئفان سیای سهرده لوول
 بشان وه ههمدای وینهی تایی مهفتوول
 دهم دهم بای شهمال ! ویت دهر وه ههیدا
 تا ههی ناویر بو وه بان بهیدا
 وهختی جه سهردیت بهی کالان بین سهرده
 نه خاو شیرین - شیرین ناخیز کهرده
 دمای عهرض حال ئهر نهبی بی رام
 دهست راست کیشا پهری زوئف خام
 تایی جهو کهتوون کهئف پر گرنج
 هورکهندهو نم دا وه ئاو چای زنج
 وه لهبان لال ئهفسوون گهری کهرده
 وه گهرده خالان خاص پهروهی کهرده

یان جاریک - وا دیاره داوای کردوه - نوسخهیی دهرمان بو حهماغای
 مهصرف دهنووسی ، جا بزانه چۆن نوسخهوه دهرمانیکی بو دهنویتی !

نوسخهیی پهی دهفع دهرده دل ئیشان
 بوچوون پهریت ، زهین بدهر پیشان :
 بیخ بهنهفشهی ئهبروی خهمیده ،
 چهنی مهغز صاف بادام دیده ،
 بهرهزای تایی زوئف سهرتوونای گوئناز
 تیپ سونبولان ، موژهی دل یی خار ،
 جهوز بینووار ، عونناب دوو لهب ،

نارنج گۆی زنج ، ترنج غه بغب ،
 قهند گهرن طهرز ، سهردوگمهی لیمۆ ،
 عهرق نه مابهین لیمۆی عهنبه ربۆ
 ئهی دهرمانانه ههر یهك دوو دیرهم
 باوه ران وه هم بئ زیادو گهم
 بئ سه لایه ی سه حق ، بئ ته شوپیه ی نار
 نه شیشه ی دلدای بگيران قهرار
 نهوسا دل حاضر حوضوور یار بو
 گهرم و نه رم شهوق شه مع روخسار بو
 دل جه گهرمی مهیل جۆش مدۆ دهروون
 میوت نهو قیوام مبو وه مه عجوون
 دیره مه میش په ی دهفع دهرد دل وه سهن
 دل بئ ئهی دهوا رهنجش عه به سهن
 (رهنجووری) په ی دل ئید عیلاج زانا
 ها داش نه دهفته ره رهیت کیانا

لیره دا بهم نه ندازه دهس هه لده گرم و بخوینی نازیز روبه پرووی
 دیوانه که ده که مه وه ، به لام نه وه ی که لای من له (دیوانی رهنجووری) دا له
 گهلئ شتی دیکه گرنگتره نهو بیره بلاوه ی شاعیره که خوی بو زور بابته
 کوتاوه و گهلئ شتی نوئ و نه مری بو تو مار کردووین و به دوو سئ بابته ی
 شیعی دهسبه ردار نه بوه • بهم کاره یش - به رای خۆم - پله ی شیعی
 له ژوور پله ی شیعی گهلئ له شاعیرانمانه وه یه •

رهنجووری و وه لی دیوانه

رهنجووری وه کوو شاعیریکی ناسراوی سه رده می خوی و وه کوو
 دلسۆزیکي شاعیرانو نه دیبانی کورد له گهل شاعیرانی زور ناوچه ی
 کوردستاندا پیوه ندی دۆستانه ی بووه - بئ بوونی یه کیه تی نووسه ران -

خۆی به هاوەلی هەموو نووسەرێکی کورد زانیوە ، نامەی بۆ گەلیکیان
ناردووە . ئەوانیش وەلامیان داوەتەو ، یان ئەوان نامەیان بۆ ئەم ناردووە
ئەم وەلامی داوەتەو ، ئەم پێوەندییە رەنجووری لە مەرزو سنووری
ولایت نەگەراوەتەو لە شاعیرانی کوردستانی ئێرانیشەو نامەی بۆ هاتووە
وەلامی داوەتەو .

نەك تەنها ئەمە بەلكو جاری وا بوە شاعیری نەدیووە تەنها لە ڕێگەی
شێعرەکانیەو ناسیویە ، کەچی هاتووە نامەی بۆ ناردووە ستایشی کردووە .
ئەم کارە لە گەل (وەلی دیوانە) دا زۆر ڕوونە ئەوەتا وەلی دیوانە لە
وەلامی (رەنجووری) دا دەلی :

هەر چەند وە خدمەت تۆ ناشنا نیم
بەتێ جە فیکرت لادی غافل نیم
دل پەروانەوار جە شەو تا وە ڕۆ
هەر هانە خەیاڵ وە صلّ و دین تۆ
من کە هام تەریب عومرم نام تۆن
نیشاط زەینم کۆی کەلام تۆن
نادیدە حووبت جا گرتەن نە دل
هەرگیز جە سەودات دل نیەن غافل

بریا ئەم نامانەی رەنجووری زیاتر بوايەن تا زیاتر لە بارو دۆخی
دۆستایەتی و هاوێڵایەتی ئەو شاعیرە دەروون پاکانە شارەزا بوايەن و زیاتر
نەینیمان بۆ ڕوون بوايەتەو . لێرەدا یەک دوو خال هەیە دەربارەی وەلی
دیوانە بە پێویستی دەزانم بەسەریان نا نەڕۆم :

١ - تا ئێستە سێ چوار جار دیوانی وەلی دیوانە چاپ کراوە لە
سەری نووسراوە ، دەیان وتار لەسەر وەلی نووسراوە ، بەلام کەس بۆی

دەرنەكەوتوۋە ناۋى راستى شاعىر چىيە • لە ديوانى رەنجووریدا لەسەر
پارچە شىعەرىك نووسراۋە كە رەنجوورى بۆ (مىرزا محەمەد ۋەلى دىۋانە) ى
نووسىۋە • ۋاتە ۋەلى ناۋى راستى شاعىر نىيە ۋە شاعىر ناۋى (محەمەد) ە •
۲ - تا ئىستە ۋا باۋە ۋا نووسراۋە سەپاۋە كە ۋەلى دىۋانە
(كەمالەبىي) ى ە لە عىلى جافى (مورادى) •

بەلام رەنجوورى پەردە ى لە روۋى ئەم باسەش لاداۋە تىرە ۋ
عەشرەتى ۋەلى بۆ دەسنیشان كەردوۋىن ، ديارە كاك عوسمان ھەورامى ئەو
شتە ى بە سەردا تىپەريۋە نەيزانىۋە ئەو شىعەر بە راستى بخويىتتەۋە ئەو
ھەلە ى لە كىس چۈە كە ۋەلى بىاتەۋە سەر بىرەتى خۆ ى • رەنجوورى لە
شىۋەن ۋا لواندەنەۋە كە ى (ۋەلى دىۋانە) دا لە تاكىك شىعەردا ئەم مەبەستە
روۋن دەكاتەۋە ، بەلام تاكە كە لای كاك عوسمان كەمىك ئالۆزاۋە مەبەستى
دۆراندۋە •

تاكە كە لە ديوانى رەنجووریدا ئاۋايە :

ۋە عەشرەت (گىژ) بى بەلى (۵) ۋەش تەرز بى
نام گشت عەشرەت جە فەيىش بەرز بى
ھەر ئەم تاكە شىعەر لای كاك عوسمان ئاۋا نووسراۋە :

ۋە عەشرەت گىژ بى ، ۋەلى ۋەش تەرز بى
نام عەشرەت ش بە فەيىش بەرز بى

ديارە لىرەدا (عشرت = عەشرەت) كراۋە بە (عەشرەت) ۋ (گىژ) ۋ
(گىژ) ىش نىكەن لە يەكەۋە گۆران روۋى داۋە ، بەلام گۆرانەكە زۆرى

(۵) ئەگەر لەباتى ئەم (بەلى) ، (ۋەلى) بى ۋەك ديۋانەكە ى (ۋەلى دىۋانە)
شىۋەكە لەبازترو ماناكە جوانتر دەبى ۋ ، لە ژىر پەردەيشە ۋە
ئىشارە ى بۆ ناۋى (ۋەلى) تىدا دەبى •

گۆریوه : که به (عوشرهت) گیتج و حۆل بی چۆن خوش تهرز نه بی ؟ یان
 چۆن سهری عهشرهتی پی بهرز نهیتهوه ؟ شاعیر ناسکی و وردی یه کی به کار
 هیتاوه . ده لی : له عهشرهتی (گیتژ) بو به لام نه م (گیتژ) نه بوو خوش
 رهفتارو خوش تهرز بوو سهری عهشرهته گیتژه کیشی بهرز کردبوهوه .
 ده مینیتتهوه نهوه که بزاین عهشرهتی گیتژ ئیسته له ناوچهی گهرمیاندا
 داده نیشن و له لای گوئی چه می (نارین) له ئیوان (قهرهتپه) و (کفری) دا
 نیسته جی بوون .

دوای نه مانه پارچه شیعره کانی رهنجووری و وهلی دیوانه هه ندی
 جیاوازی که میان هه یه ته نها یه ک جیاوازی دیاری هه یه که له دیوانه کی
 (وهلی) دا له نامه کی مه لاعومه ری رهنجووری بو (وهلی دیوانه) دا دوو
 بهیت هه یه که له دیوانه که دا شوینیان جیاوازه . نه مه یش دوو بهیتسه که
 به گویره ی دیوانه کی (وهلی دیوانه) :

وهختی فیکر تو ئاوهردم وه ههم
 عهمرم یاوا بی (!) وه په نجا په نچ کهم
 جه سه نه ی هه زار دوو سه دو نو دا
 نامهت وهی ته وه ره لای بهنده روو دا

له (دیوانی رهنجووری) دا نه م دوو بهیته وان له دوادوایی میعراج
 نامه که وهو بهم شیوه ی خواره وه نووسراون که جیاوازی یان له گهل ئیره دا
 زۆره .

نهو سال که نه ی فیکر ئاوهردم وه ههم
 عومرم یاوا بی وه په نجاه په نچ کهم
 جه سه نه ی هه زار دوو سه دو نو دا
 نه ی میعراج نامه جه لای من روودا

هه ندى جياوازي ديكه هه يه كه له ديوانه كه ي رهنجووريدا راستر
ديارنو من ليره دا نايان نووسم . چونكه جيگه يان ديوانى (وهلى ديوانه) يه و
بهلكو له چاپى داهاتوودا لايان لى بكرتته وه .

بابه ته كانى شيعرى رهنجوورى

وه كو ولسان رهنجوورى مهيدانى شيعرى له بهر ههست و بىرى
خويدا تهسك نه كردوه ته وه و . باالى بىرى بو گه لى بابته رويستوه و له م
بارميه وه خوى له گه لى له شاعيران جيا كردوه ته وه . دهتوانين به كورتى
بابه ته كانى شيعرى رهنجوورى له م به شانەى خواره وه دا كو بكه ينه وه :

۱ — دلدارى . ئەم لايەنە له گه لى بابەتيان زۆرتره !

۲ — نامەى هاوه لالان و دۆستان .

۳ — كۆمه لايەتى و فۆلكلۆر .

۴ — صوفى گه رى . (التصوف) .

۵ — نيشتسانى .

۶ — ئايىنى .

۷ — ميژوو .

۸ — گۆل و رهنگ و بهار و پياهلدان .

۹ — شين و لاوانده وه .

شيعره كانى ئەم ديوانەم چۆن ريكخست ؟

ئەو كه سهى ديوانىكى شيوه ي هه ورامى بخويستته وه دوايى بى به وئ
چه ند شيعرىك له پارچه شيعرىكدا بدۆزيتته وه رهنكه ناچار بى هه موو
ديوانه كه بيشكنى تا مه به ستى خوى چنگ ده كه وىت . به لام له ديوانى
شاعيرانى ديكه ي وهك : نالى و ، مه حوى و ، كوردى و ، وه فاي و ، سالم . دا

کار جیاوه بخوین که قافیه یه که بهیتی زانی گورج پارچه شیعره که ده دۆزیتته وه ، هۆی ئەمەیش ئەوه یه که شیعی شیوهی هه ورامی له سه رانسهری پارچه شیعره کاندایه پیره و یه که قافیه ناکرێ تیا یانداو هه به یتیک و قافیه ی خۆی هه یه .

مامۆستا مه لاه بدولکه ریمی موده ریس له دیوانی (مه وله و ی) دایه پیره و ی ئەوه ی کردوه هه ر پارچه یه که سه ره تاکه ی به تیپی ئەلف ده ست پێ بکات هه موو ی به رودا کو کردوه نه ته وه و ، دوا یی تیپی بێ و و تاد . واته دیوانه که ی به گوێره ی پیتی هیجا ریکخستوه ، به لام ئەم کاره ته نگ و چه له مه به بهر ناکاو هه موو گرێ یه که ناکاته وه ، چونکه بخوین کانی وا هه یه ئاگای له سه ره تای پارچه که نی یه ، یان پارچه که لای ئەو به پیتی تر ده ست پێ ده کات وه که بۆ نموونه له جیاتنی (های شه مال) بنووسرێ (ئای شه مال) دیاره بخوین سه ری ده زوه که ی له ده ست به رده بێ و ناگاته ئەنجام .

بۆیه لێره دا من په پیره و ی ئەم ریا زهم نه کردو هاتم شیوه ی بابه تم به کاره ی نا که تاهه ندازی که له ریا زنی پێشو و با شتر بێ و جه مه سه ری پارچه کان زیاتر به یه که وه به سه تی و بخوین به ئاسانی مه به سه تی خۆی بدۆزیتته وه . هاتم دیوانه که م به گوێره ی مه به سه تی شیعی ریکخست ، واته هه رچی بابه تی دل داری هه یه به جیا و ، بابه تی صوفیه تی به جیا و ، بابه تی ئایینی و مونا جات به جیا و . . . جاری وایش هه یه پارچه یه که بۆ دوو لا ده ست ده دات زیاتر به کامیان بگونیجێ له وێم دانا وه . دوا ییش له نا و بابه ته کاندایه پیره و ی هیجای سه ره تاکانم فه رامۆش نه کردوه .

سه رچاوه ی ئەم دیوانه

له پێشه کی به رگی یه که می (که شکۆلی که له پووری ئەده بی کوردی) دا نووسیم : « ره نگه شتیکی سه یر نه بێ ئەگه ر بلییم : په رنجووری به هۆی

خۆی و دیوان و شیعو به سه رهاتیه وه به قهه دوو پارچه شیعی — که بۆ وهلی دیوانه ی وتوون — نه ناسراوه •

به لێ سه یر نی به به لام جیگه ی داخه شاعیرێک و زاناو پیاوێکی وه کوو په نجووری به و شیوه له بیر چوو بیتته وه و پشت گوێ خرابی ، که دیوانه که ی به وردی بخوینیه وه و بیرێک له و بابته تانه بکهینه وه که ئه و بۆیان چوه و خۆی لێ داوون ده زانین چ زانایه کو شاعیرێکه ، به لام — دیسان داخ — که نازانین چون ژیاوه و له کوێ ژیاوه و شیعه کانی چی یان به سه رهاتوه •

بێ گومان ئه وه ی له بهرده ستاندا یه ته واوی دیوانی شاعیر نی به و په نگه به شیکێ که می بیت ، چونکه تائسته دیوانی شاعیر خۆی دیار نی به و زۆر نزیکه که له ناو چوو بێ و له وانه ی شه — بێجگه له مه ی بهرده ستان — چه ند بابته تی به زخی تیدا بوو بێ و له ناو چوو بێ •

سه رگوزه شته ی ئه مه ی بهرده ستیشمان چۆنه ؟ به شی زۆری ئه م دیوانه له ده سه خه تیکێ مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس وه رگیراوه که سالی ۱۹۷۲ له بهر ده سه خه تیکێ کو نی شر نووسیویه تیه وه و نه مان توانی جارێکی دیکه ده رده ستی بکهینه وه و به راوردی بکهینه وه • مامۆستایش که دیوانه که ی روو نووس کردوه هه مووی به باشی بۆ نه خوێنراوه ته وه و هه ندێ جیگه ی به گومان وه ماوه ته وه و منیش ئه و شوێنا نه م به گومان وه نووسیوه و له ناو که وانه ی ئاوادا [!] دامناون •

به شه کانی دیکه ی له دوو سه ده سه خه تی لای خۆم وه رگیراون که به کیکیان (ده سه خه تی مو فتی) یه که له پێشه کی به رگی یه که می (که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردی) دا با سم کردوه • یه کیکی دیکه یان که شکۆلی (تور به بی) یه که له پێشه کی (دیوانی وه فایی) دا با سم کردوه •

به شی ئایینی

میعراج مامه‌ی حه‌زره‌ت - د -

بسم الله الرحمن الرحيم

جه (ليله القدر) جه (ليله القدر)
شه‌وئ شه‌رېفته‌ر جه (ليله القدر)
به‌راتئ جه‌و شه‌و سه‌د شه‌و وئنه‌ی به‌در
(قه‌در)و(به‌در) ئەو شه‌و یاوان وه رووی سه‌در
ئەو شه‌و دئیاچه‌ی سه‌عاده‌ت دۆز بی
شه‌وق دین ئەو چراغ ئەفرۆز بی
ئەو شه‌و شه‌و شه‌وئ بی رېضوان جه‌ننه‌ت
جه‌ننه‌ت رازنا وه هه‌زار زینه‌ت
ئەو شه‌و مالیک به‌ست قاپی نه‌ رووی چار
به‌و ته‌ور که دوودیش هه‌م نه‌بی ئیظه‌ار
ئەو شه‌و جه‌ ئاسمان شادی هه‌رزان بی
نوورواران چون سه‌یل وه رووی هه‌رزان بی
ئەو شه‌و گورگ‌و می‌ش بی خۆف بین جه‌ هه‌م
یه‌ک جه‌ یه‌ک ئەمین خالی بین جه‌ غه‌م
ئەو شه‌و ته‌یرو وه‌حش ساکن بین جه‌ خه‌و
پراحت چه‌نی هه‌م بی سه‌داو بی ده‌و
ئەو شه‌و غول‌و که‌فت نه‌ ئاسمانان
(سبحان الذی اسـرى) موانان
غول‌وله‌و مه‌ذاق قودسیان پاک
ئەو شه‌و نیشت نه‌ رووی تو تاق ئەفلاک

خویان بردوویانه ته ژیر خاڅو پهردهی هه میشه یی یان به سهردا دراوه ! بگره
 ئەم دهرده کوشنده تا ئیسته یش ههر بهرده وامه و ، پاش ئەوهی مه زیکمان
 ئەمرئ و ماوه یه که به سهر کوچی دوایدا دهر و ئەوسا هۆش ئەکهینه وه و
 کێومال به شوین شوینه واریدا ده کهین .

بۆ نموونه ئیسته یش گه له کس ماون - له رۆشنیرانی - ده ماوده م
 گه له باسو قسهی خوش و شیعری شیخ پره زیان له گه له مونسه باته کانیدا
 بیستوه و ئاگایان لیه تی ، ناکه نه هیچ نه بی له دهفته ری بیره وه ری و یادگاردا
 تۆماریان بکه نه تا له گه له خویانا ئەسپهردهی خاڅ نه کهین !

یه کیڤک له و شاعیرانه مان که خه می نه خوراوه و شیعو به سهرهاتی به ڕیکی
 کۆنه کراوه ته وه (مه لا عومهری رهنجووری) یه ، ئەم ههستیاره مه زنه ی گه له
 کورد - وه که له مه ولا بۆت دهرده که وئ - یه کیکه له که له پیاوه کانی
 - ئەگه نه ئین جیهان - گه له کورد و میژووی ئەده بی کوردی و پاش
 دهیان سال پاشماوه کانی شایه تی مه زنی بۆ ده ده نو ، شوینه واره کانی -
 هه رچه نه که می ده ست ئیمه که وتوه - به لگه ی بلیمه تی و لیته اتووی و زانایی و
 دلسۆزی و دهر وون پاکی ئەو شاعیره گهره نه ، که به داخه وه ئەگه ر زوو
 مشووری بخورایه له وانه بو گه نه جینه یه کی گه له به بایه خ له شوینه واری
 کۆبکرایه ته وه و ، چرایه کی رووناکی ئیسته و دواړۆ به رووناکی له و زانا
 پایه به رزه وه ده ستاو ده ست به نه وه کانی گه له که مان بگه یشتایه .

ئایا جیگه ی داخ نه شاعیریکی وا - نووسراو و یسراو - شتیکی وای
 دهر باره نه زانرئ که فیئکی به دل بگه یه نی و ، پهرده ی رهش له سهر زیانو
 به سهرهاتی لایاو شتیکی وا بی شیاوی پله ی ئەو بی ؟ !

له م دهر فته دا ده مه وئ ئەوه ی چنگم که وتوه له دیوانی ئەم شاعیره
 مه زنه پێشکهشی خوینده وارانێ گه له کوردی بکه م و ، به شتیکی که م له

ئەو شەو كە رەسوول زووش نە ميعراج بى
 جە گردين شەوان ئەو شەو سەرتاج بى
 نە سيش نە فحەى بەھەشت ميسزا
 ھەواش نوور ئەفشان ھەم نوور مريزا
 نە سەرد بى نە گەرم ، نە سەداو دەنگ بى
 شيۆەى ئيعجازش سەد ھەزار رەنگ بى
 بەى تەور مەشھورەن جە مەردان دين
 راويان راست وە (علم اليقين)
 ئەو شەو كە رەسوول ميعراج تەلەب بى
 بيس تەو ھەفتەم شەو ماہ رەجەب بى
 سالت تەئريخش بىو تەورە جەم بى
 جە پەنجاو دوو سالت سى چار ماہ كەم بى
 ئەو شەو چوون وادەى كامەرانى بى
 سەيىد نە حوجرەى (ام ھانى) بى
 چەم نە شەكەر خاوە دلت بيدار بى
 ئيتتيزار ئەمر شای كەرەمدار بى
 ئەو شەو بە ھەرمان پادشای داوەر
 جە (سیدرە) خيزا (نامووس اكبر)
 ئاما وە سیرعت ، ھيچ نە كەرد مدار
 تا ياوا وە لای مەھسوود موختار
 ديش كە ھا نە خاوە كەرەمەت ئەنگيز
 ئەدەب كەرد واچۆ . جە خەو كەر ئاخيز
 جە رووى ئيحتيرام نەوانا نامش
 وە نەرمى مالا پەر نە ئەندامش

دیدەش کردەووە ، دیدەیی دنیاو دین
 واتش : مەرحەبا (یا روح الامین)
 خەیر بۆ جەیی شەودا ئامای بێوادی ؟
 جییریل بە نەرمی لەب کەرد گوێشادە
 وات : (یا مصطفی) گیانم فیدات بۆ !
 سەرم وە سەرگەرد شەرت و وەفات بۆ
 بەشارەت پێمەن وە (عین الیقین) :
 تەلەبکارتەن (رب العالمین)
 زومەری مەلایک جوملەیی خاص و عام
 ئیتتیظارتن وە سەد ئیختیرام
 بەو تەوڕ ئەمرش کەرد پادشای موطەلق
 ئیشەو بیایۆی تۆ وە لقای حەق
 سەیرکەر ئەیوان تۆ طاق ئەخضەر
 شەریف بۆ جە پات سەماوات یەکسەر

رەسوول ئێد ئەژنەفت ئاخیزا وە ذەوق
 کەمەر بەندیش کەرد بە سەد شادی و شەوق
 جە شادی ئەیی باس چون عەنبەر بۆ دا
 دەست شوکرانەش ئاوەرد وە پروودا
 مەدەد تەلەب کەرد نە بینای بێ چوون
 نە حوجرەیی شەریف ئاما وە بیروون
 دیش کە بوراقی چون بەرق رەهوار
 مدران نەو جادا موکەمەل تەیار

وه توندى چون باد . وه پهران چون بهرق
 نيمه مهيدائيش جه غهرب تا شهرق
 وه گوش چون قهلهم ، يال چون زولف حوور
 پيشانيش چون صوبح پير جه شوعلهى نوور
 شان و پشت يه كسان ، كهفهل وينهى كو
 دهست و پا تهيار دايم نه سسكو
 بهو طهور شيرين بى جه دوم تا وه دم
 موات صورته كيشيان وه قهلهم
 به صورته چون تهسپ ، به سيرته نادر
 كه مئ كه متهر بى جهستهش نه قاطر
 زين و سه رزين پاك موره صصع تهنه بى
 لوجام و ريكاب جه واهير بهند بى
 جوهره ئيل واتش : سهيد سالار
 يه پهي تو ئامان وه نهش بى سوار
 سهيد خهراما دهست دا نه لوجام
 بوراق جونبوش كهرد وه نهش نه بى رام
 جوهره ئيل پيش وات : مهر نه دباريتهن
 يه چ بى رامى و بى قهراريتهن ؟
 يه فخر عالم (ختم الرسول) هن
 يه سالار دين حاجته قه بوولهن
 چون فامى دارى مهر بى فامهنى ؟
 چونهن جهى دهمدا بى ئارامهنى ؟
 بوراق جه شادى عه رقه پيزان كهرد
 گه ساكن ، گه رهم ، گه گوريزان كهرد

وات : یا جو بره ئیل نیازی داروون
 جهو پی ویم وه دهست ره سوول مه سپاروون
 حاجه تم ئیدهن : ره سوول سهروهه
 وه من سوار بو نه سارای مه حشهر
 ره سوول وات : شهرط بو ئهر بهخت بو یار
 جه عرصه ی مه حشهر وه تو بوون سوار
 بوراق ته سلیم بی جهو دهمدا بهو طهور
 سوار بی ره سوول وه بی جه فاو جه ور
 ئهو دهم که سه یید سالار پوی دین
 پانه ریکاب بی شی نه خانه ی زین
 صه دای (صلی الله علی محمد)
 بهرز بی نه سوککان سه رای تو گونبه د

به عزئی راوی یان صاحب یعتیار
 بهو طهور ره قهم دا نه حرفه خبر :
 وه تره جه ره سوول ره هنوما ی نومست
 په ی گونا هکاران شافی شه فاعت
 کس نه یهن سوار بهو ئه سپو زینه
 غهیر جه (ختم الرسل) مه کان مه دینه
 راوی نه ی جادا که ردهن ئیشیتیا :
 هه ردوو سوار بین ، یا ئه حمده ته نها ؟
 بوراق وینه ی بهرق جونبوش دا ئه وسه
 قه دهم دا نه پای (مسجد الاقصی)

جبه قاپی ئەقصاصهید بی پیا
 جه و حهلقه و جه و میخ جهی وەر ئەنیا
 بوراق مبهستن ههم بوراق بهستن
 (اخی) بهست یا ئەو جه بهستن پهستن
 جه و ده مدا به ئەمر قه یوم قادر
 ئەنیا و رسول یه کهر بین حازر
 صف بهستن ته مام بی ناز و نیاز
 (خیر البشر) بی وه پیشوای نومار
 پیشه وایش کهر دوو په کعت ته مام
 دۆعا وازان گشت جه دانای عهلام
 پهی سه لای ئەحهده به حر نوور جۆشا
 ههر کهر سه لاتی نوورانی پۆشا
 ههسته وایش کهرد په سوول به رحه
 پروو نیانه را رای چه رخ موطلهق

ئیختیلافی ههن ههم جه راوی یان :
 بوراق سووار بی یا وه نه رده بان ؟
 وه بی ئیختیلاف په سوول ئەفضه
 وه سیرعت یا وا وهی چه رخ ئەووه
 جویره ئیل چون باد قاپی کهرد گوشاد
 موژده و به شارعت به قودسی یان داد
 ئالای نوورانی کیشان بهستن صف
 ته بهق ته بهق نوور گرتن نه پرووی کهر
 سه دای ده لالان وینهی بووق کووس
 زه په فشان کریا جه و چه رخ طاووس

پاش نیا ره سوول نهو سه مای نه خضهر
 خهرمان بهست دهرلاد نه دهورش قه مهر
 نیگاش که رد ره سوول دیش ئاده م نیشتهن
 نه طرافش ته مام زومره ی فریشتهن
 وات پیش : مهرحه با (یا ابا البشر)
 وات : صه د مهرحه با (یا نور البصر)
 ئاماش وه پیشواز دؤعا که رد پهریش
 ره سوول راهی بی پا نیا نه پیش

وه چهرخ ئانی دهرلاد بی وارید
 عطای پرنزان که رد پهری عطارید
 ساکنان مولک دائیره ی ئسانی
 رازنان پهریش ئالای نوورانی
 دیش یه حیا و عیسا هردوو جه نوور غرق
 مهرحه باشان وات گوزهر که رد چون بهرق

پروو که رد نه سه مای سیهم وه ته عجیل
 قاپی که رده وه دهرلاد جوبهره ئیل
 چون جه سیهم چهرخ ره سوول پا نیا
 ته پل نهو وه نام نه حمه دی ژنیا
 (زوهره) دامانش قائیم که رد چون گورد
 نه پای ره سوولدا چۆپی وازان که رد
 دیاش پرووی یوسف جهو سه ما وه زهوق
 نه حوسنو جه مال چون نوور مدا شهوق

وات پیش : مهرحه با یا شیرین جه مال
 وات : صهده مهرحه با (یا بدر الکمال)
 پروو نیا نه چهرخ چارهه به سیرعت
 جارچی جارش دا وه صهده بهشارت
 ئافتاب پهریش بی وه ئافتاوه
 دهست و پاش پاک ششت جهی خاڤو ئاوه
 بهرز بی صهدهای زیکر (تکبیر) و (تقدیس)
 دیش که نهو جادا ههزرت (ئیدریس)
 مهرحه با پیش وات گوزده کهرده بی غهه
 داخل بی وه مولک دائیره ی پینجهه

(مریخ) ستاره ی نحووسهت کار بی
 جه ته شریف ئه وه سه عادهت بار بی
 دیاش دی نهو جا جه ناب (هارون)
 مهرحه با پیش وات سهید به قانون

پروو نیا نه چهرخ شه شهه به دلشاد
 رهوان قاپی چهرخ کهرده جیش گوشاد
 (موشته ری) ئه وسا گه وه ره باران کهرده
 نهقد ویش شاباش شای سواران کهرده
 (کلیم الله) دی نه شه شهه موقیم
 وات پیش : مهرحه با یا موسای که لیم
 وات : صهده مهرحه با یا بولنه دهمهت
 وه صیهت بو جه لات دؤعا په ی ئومهت

دوۋعا جیش وازا حەیب ئەکرەم
پا نیا نه خەط دائیرەى حەفتەم

(زوحەل) موشکولات قەدیمش حەل بى
چون طەوافچى پاى (ختم الرسل) بى
(اطرخوا) دوور باش (كرّوبى) خىزا
نوور ئاما نوورش نوور نوور مېزا
دیش كە ئىبراهیم (خلیل الرحمن)
جەدد كە بیرش نە هەفت ئاسمان
دیده و سەر بۆسان چون بابە و فەرزه ند
هیمەت وازا جیش فەرزه ند دلبە ند

نەهەفتم سەما چون كەردش عوروج
مايل بى وه مولك (منطق البروج)
چەرخ ئەطلەس كەرد ئەطلەس پایە نداز
(ثوابت) مالان روو نە پاش وه ناز
ئەر (نصر واقع) ئەگەر طائیر بى
پەروانە ئاسا دەورش دائىر بى
جوبەرە ئیل وات پېش : یا فەخر عالم
نەزەر كەر وهى دار وهى جاگەى خورەم
بە دار (سیدرەى موتتەها) جامەن
ئەى یۆرتو مەنزل پەى من مەقامەن
هەنى نە داروون پەى ئامان طاقت
(الله معك) شو وه سەلامەت

جهو دهمدا خيزا ئيسرافيل وه زهوق
 رهفرفعي ئاوهرد پهريش به صد شهوق
 رهفرف سوجادهي سهير چار كه نار
 نيشت نه پرووي رهفرف موصطهفای موختار
 چار نه فھر مه لك پرفرف زوو بهردن
 موصطهفا وه عرش ئعظم سپردن
 ئه دهب كهرد په سول پا تو نه پرووي عرش
 نيدا ئاما ليش : عرشم پهریت فشر
 قه دم نه نه عرش تا شهرفناك بو
 عرش و فزش پهریت كه متھر نه خاك بو
 رهفرف مه ند نه عرش، عرش مه ند چھنی وهرد
 ئه وسا وه ماواي (بي ماوا) جا بهرد
 ياوا وه جايي خالي بي نه جا
 نه جا بي نه كهون نه مه كان نه را
 نه شهو بي نه رو نه شھش جيھت بي
 ته نها زات پاك والا شهو كهت بي
 هرچھند ده هشت گير شاي (ذو الجلال) بي
 (نيدا) ليش (أدن) (تعال ، تعال) بي
 ئنهفتش كهلام قه يوم قادر
 بي حور و وف و صھوت هر مبي ظاهير
 زات بي چوون دي به دوو ديدهي سھر
 وه بي چھندو چوون (هكذا خبر)
 زهنگ حدوئات به شھري جیش شوست
 چون زاتش نوور بي همم وه نوور په يوه ست

(په نجووری) په جای دهمزه نی نیرنه
 په بهرین چهند کس یتیدا غرق بیرنه
 په سپرین عظیم قه عرش ناپنه یدان
 عظیمی ئه ی سپر نه عام هویدان
 عقل و فهم و دهرک نه ی جادا لاله
 لال بی زووان واتش به تالان
 بیدنگی نه ی جا خاصتره نه گشت
 (والله اعلم) چو بی و چو گوزه شت
 چونکه رحمت بی پهری عالمین
 وه رحمت یاوا وه یاگهی یه قین

جه پرووی رحمت کورد رجا په ی نوممت
 هرچی طه لب کورد پیش دا وه خلممت
 پنج نماز ئاورد په ی نیشانه ی دین
 په ی عبادان خاص وه صیدق و یه قین
 چهند نازو نیاز جه مابهین ویرد
 هیچ کس بهو سپر په ئه صلا را نه برد
 ئیدنش طه لب کورد جه دانای عهلام
 موراجعت کورد شای (خیر الانام)
 وه یه ک دهم یاوا هم وه یاگهی ویش
 وات به یاوهران هرچی یاوا پیش

هر کس تصدیق کورد نامش بی صیدق
 هر کس شه ک ئاورد وانان وه زیندق

ئەركى سەرشانى ئەوئى ئەمىرۆ بەرەبەر بە چراو دەساگىرسىنى ئەو پىاوانە
بەجىنىنم كە دەيان سال لەمەوبەر رچەيان بۆ شكاندووين و رىگەى پىرۆزى
ئەدەبى كوردىيان پىشانداوين .

ناسىنى رەنجوورى لە رىگەى دىوانەكەيەو

بەداخەو ئەم شاعىرە بلىمەتەمان كە زۆر كارەساتى مېژووبى بۆ تۆمار
كردووين و ، شىوئى بۆ گەلچ لە شاعىران كردوئە ، لە لاواندەوئەياندا
جواترەين شىعەى بە گەرمترەين هەست نووسىوئە ، دوايش سالى كۆچى دوايى
هەندىكىانى ديارى كردوئە . مېژووبەزەي پىدا نەهاتوئەوئە كە لايەكى لى
بكاتوئەوئە شىكى دەربارە بنووسى . شاعىرانىش ، كە ئەم فرە بەتەنگىانەوئە
هاتوئە لەسەرى نووسىون ، — ئەوئى مەن بزائەم — كەسيان شىكىان بۆ ئەم
تۆمار نەكردوئە چەمەرو شىوئەيان بۆ نەكردوئە كۆچى دوايىيان بۆ ديارى
نەكردووين . بۆيە ژيانى ئەم شاعىرەيشمان ناديارىيەو رىگە بۆ دۆزىنەوئە
بەسەرەياتى گەلچ تارىكەو چراوكىش هەلكەين و كوناوكون بگەپەين
شىكىوامان چەنگ لى گىر ناپى كفتوكۆ بىرەينى ، ناچار بە ماندووبى بەرەو
دىوانەكەى دەگەپەينەوئە دىراو دىراو پارچە بە پارچە بە شىعەرەكانىدا
دەچىن ، بەلكو لە دەمى خۆيەوئە شىكى ئەوتۆمان دەست بەكوئى پەردە لە
رووى هەندى لايەنى ژيانى هەلبالى .

وئەك دەلەين (ئەللا بەرەكەت ها) شاعىرمان وئەك بۆ خەلك ژىر بوئەو
پىرى لە مېژووبەزەوئە . بۆ خۆيشى هەر باش بوئە زانىوئە خۆى خەمى
خۆى نەخوات لەوانە نىيە كەس ئەوئەندە دلسۆز بى بە تەنگ ئەوئەوئەيتت ،
بۆيە هاتوئە باسى خۆى بۆ كردووين و — با كەمىش بى — باسەكەى گەلچ
جىگەى بايەخەو نرخی هەر تەواو ناپى ، بەتايەتەى كە سالى لەدايكبوونيمان
بۆ روون دەكاتوئە كە لە ميعراجنامەكەيدا دەلچ :

نه عام مه شهوور بی گرد کەردن قەبوول
 یاوا وه میعراج وه ته حقیق ره سوول
 یا ره سووله للاً کان کوگای نوور !
 عه رضه داشته شهن (ره نجووری) ره نجوور
 مه قصوودم ئێدهن چونکه بی چاره م
 جه کردار خاص سه د توون ئاواره م
 وه سیله نه بی بگیرووش به ده ست
 په نا پیت ئاوه رد جه گشت خاس و که ست (۱)
 واتم : ئه ی میعراج وه سیله سازوون
 به ی وه سیله وه حاجه ت جیت وازوون

ئه و سال که ئه ی فکر ئاوه رد م وه هم
 عومرم یاوا بی وه په نجاه په نچ که م
 جه سه نه ی هه زار دووسه دو نو دا
 ئه ی (میعراج نامه) جه لای من پروودا
 نیازم ئێدهن ره سوول موختار !
 په ی گشت عاصیان جای هاناو هاوار !
 بوازی جه لای (قاضی الحاجات)
 حاجات ره وان په ری ئیجابات
 ئه ووه ل جه ی دنیای پر علامه تدا
 جه ی (ئاخر الوقت) رو ی قیامه تدا
 حیفظم جه ئافات دونیاو دین که رو
 رحمان هر ئه وهن ره محمی یتیم ده رو

دهست قودره تش پهریم حه صار بۆ
 تا (فارغ البال) سه لامهت کار بۆ
 تا ئه ورپۆ نه فەس جیا بۆ جه لام
 ته و فیکش یار بۆ پادشای عه للام
 هم به فەضل ویش نه زعم راحت بۆ
 پۆح وه بێ جه فاو دین سه لامهت بۆ
 جه تاریکی قه بر ، جه تهنگی مه زار
 په حمی پیم کهرۆ (ذو البطش الجبار)
 فراوان کهرۆ هم پۆشن گۆرم
 راست کهرۆ زووان له نگ و لال تۆرم
 ئه وسا کوورهی نار دۆزه خ مجۆشۆ
 مه خلوقات جه تاو به کسه ر مغرۆشۆ
 جه و ده مددا به لوظف په حمهت بێ شومار
 باوه رۆم نه سیک طائفه ی ئه خیار
 هیچ ماجه راین نارۆ ئه وسهرم
 بیهخشۆ عیسیان جه هه د ئه وده رم
 ئه ر سه د به دی من کۆکۆ بۆ چون کۆ
 چ نامی دارۆ جه لای لوظف تۆ ؟
 بێ خه وفو ئه ندیش بێ ترسو بێ یم
 پیم ده رۆ سه رای (جنات النعیم)

یا په سووله لالا بێ ده سه ته لاتم
 سه رتا پای ئه ندام عیسیان خه لاتم
 خاصیم هه ر نی به ن هه ر به دی دارام

جه خوف پړوی حشر وه بڼه مدارام
 تو دارای دهولت من جه دهولت دوو
 من کور ظولمات ، تو سهرمایه ی نور
 چونکه ویم دهخیل میعراج تو که رد
 په نای بڼه که سیم وه لای تو ئاوه رد
 جه لای خوداوه ند مهقبولنه کسارت
 لوظف حق دایم هر هانه بارت
 نهی مهطله بانه عرض که رددم یه کسر
 طه لب که جه حق پهری سایه ی سر
 حق په واش که رو پهری په ضای تو
 نه رجووم هه وه تو چون تووی جای نه رجو
 ئامین هر که سی بواچو ئامین
 گوناش بهخشو (رب العالمین)
 هر که س حاضر نه جه یاران دین
 پهری قه بوولش بواچان ئامین
 نه وسه نهی میعراج نه ظمش وه کو بی
 نه ئریخش هزار دووصه دو تو بی

* ● *

- ۲ -

دهیجوورنه ئیمشه و ، دهیجوورنه ئیمشه و
 یاران پهی بهختم دهیجوورنه ئیمشه و
 سومای دوو دیده م بڼه نوورنه ئیمشه و
 په نجووریم ، جه سته م په نجوورنه ئیمشه و

زمانم ته مام پر ژانه ئيمشه و
 هيجرانم بڼ حه د گرانه ئيمشه و
 هه ناسم دوو دى دوخانه ئيمشه و
 سه رتاپا جه ستم گرانه ئيمشه و
 گرهم وينه ي تاو ته نوورنه ئيمشه و
 ره نجووريم ، جه ستم ره نجوورنه ئيمشه و

زام توبه ستم کولياوه ئيمشه و
 چون چه م گل که ران هيجاو ه ئيمشه و
 تاسه هر گيلام وه پاوه ئيمشه و
 چ خه ير بى ده ليل ناماوه ئيمشه و ؟
 ديدم ئيتيظار راى دوورنه ئيمشه و
 ره نجووريم ، جه ستم ره نجوورنه ئيمشه و

کو به ستن کوکو جه لام تهم ئيمشه و
 موبه تم گهرمه ن چهنى غهم ئيمشه و
 راحت جه لای من که رده ن ره م ئيمشه و
 نه سر خون گرته ن په رده ي چه م ئيمشه و
 نالم چون ناله ي طه نبوورنه ئيمشه و
 ره نجووريم ، جه ستم ره نجوورنه ئيمشه و

مه جنوون چوانگه رد بڼ خام ئيمشه و
 فه رهاد کوکه ن په راوم ئيمشه و

پهړی جهرگو دڼ زووخاوم ئیښه و
 زووخ توش جه زامان پرتاوم ئیښه و
 دنیا وه دیده خاپوورهن ئیښه و
 په نجووریم جه ستم په نجوورهن ئیښه و

قامت چغتو چه چن دالم ئیښه و
 شهیداو رسوا بار نه ودالم ئیښه و
 هه ی هوار - یاران ا - وه مالم ئیښه و
 زیاده گشت شه به دالم ئیښه و
 زایلهم نه عام مه نشوورهن ئیښه و
 په نجووریم ، جه ستم په نجوورهن ئیښه و

ئیښه و شه وی بی عه جې سخت ئیښه و
 داوام بی تا پو چنی بهخت ئیښه و
 تاو ئاگر داش په ی من جهخت ئیښه و
 شیونا جه هم بهخت و تهخت ئیښه و
 مهرگ ټاره زوومه ن ، ئاخ دوورهن ئیښه و
 په نجووریم ، جه ستم په نجوورهن ئیښه و

دڼ بی په ی دهر دان وه ئاماج ئیښه و
 بازار مهرگم گرت په واج ئیښه و
 شای شادیم غم بهرد وه تاراج ئیښه و
 یاران په ی به ختم یه ک عیلاج ئیښه و

طهيب جه دهر دان نفورهن ئيمشه و
ره نجووريم ، جه ستهم ره نجوورهن ئيمشه و

تا رۆ پيچم وهرد چون مه فتول ئيمشه و
جه كردو كارم بيم مه لولول ئيمشه و
يا ره سووله لالا شاي ره سوول ئيمشه و
ياوي وه دادى ئه ي جه هوول ئيمشه و
موساي دل نه بورج كوي طورهن ئيمشه و
ره نجووريم ، جه ستهم ره نجوورهن ئيمشه و

يا حه ي جه لاي كه س نيهن رووم ئيمشه و
هر وه زات توو هه ن ئه رجووم ئيمشه و
ئه ر سه د كه شه و بى په ريم شووم ئيمشه و
كه لب كه فته ي خاك قاپي تووم ئيمشه و
په ناهم وه زات غه فوورهن ئيمشه و
ره نجووريم جه ستهم ره نجوورهن ئيمشه و

يا شاه شاهان ! يا غه فوور ئيمشه و
يا (ستار العيب) يا سه بوور ئيمشه و
باجه تي ره سوول مايه ي نوور ئيمشه و
بيه خش (ره نجوورى) دل ره نجوور ئيمشه و
دل وه فه يضى توو مه موورهن ئيمشه و
ره نجووريم جه ستهم ره نجوورهن ئيمشه و

موناجاتی په نجووری

(کریم الذات) ی (کریم الذات) ی
یا حه ی توو حه کیم (عظیم الذات) ی
فهرد بئ شہریک ئه علا صیفاتی
طه راح تو ئه رض تو سه ماواتی
تاک بئ ئه ندیش پاک بئ یم
به خشنده ی عیسیان خه طای عظیمی
پوژی ده هنده ی وحوشو طویوور
خه به ردار جه حال هر مارو هر موور
یینای بئ وه زیر رووی په رده ی غه یی
په ی گوته کاران پویشنده ی غه یی
زات توو به حرین پر جه مهوچر مه
موبه پران جه مثل ئه زهل تا ئه به
وه صف زات توو نمه یو وه دم
غهرقن غه وواصان جه و به حر ئه عظم

ئیسټه باجه تی^(۱) زات قه دیمت
به ئه سماءوللای حوسنای عظیمت
به نور مه ستوور جه لامه کانت
به په رده ی ئه سرار سپر په نه انت

(۱) باجه تی : سوو کراوی (به حاجه تی) به .

بهو په يك مه خفي نامشه ن په فرف
 به دين مه محبوب ویت كهر د موشه پرف
 به عرش و كورسی به له وح و قلم
 وه مه لایكان زومردی موكه پرف
 بهو فرشته كان نه ده ور عرشت
 بهو كه پروو بیان سر نه پای فرشت
 بهو مه لایكان جه خهلق په نهان
 بهو زومردی ظوهور جهو هفت سهوانه
 وه جا موقیمان هفت ئاسمانان
 ئیسم ذات تو دائیم موانان
 به (حهمل) به (ثور) ، (جهوزا) و (سهرطان)
 به (ئسهده) به (قهوس) ، (سونبوله) و (میزان)
 به (عقره ب) به (جهدی) به (دهلو) به (حوت)
 به ماواو مه كان ته کی هی مهله کووت
 به نهحسی (میرپرخ) وه توندی (زوحل)
 به سهعدی (زوهره) و (سهماك) ئه فضهل
 باجه تی بازار (موشته ری) ئه یوان
 هم به (عطارید) ، (به هرام) و (كه یوان)
 به قوطب جاگیر جفته هی فهرقه دهین
 به سؤمای سوهیل پرشته ی پهنك زهین
 به (بنات النعش) سهبعه ی سهیاره
 به زینت ئارای گردین ستاره
 به قایی ئه قصای (بیت المعمور) ت
 به قودس خلیل كهعبه ی پر نوورت

باجه تی تهورات زه بوورو ئینجیل
 به صوحوف پر نوور عه طییه ی خلیل
 به شه رافه تی ئیعبجاز فورقان
 (حجة الاسلام ، ارجح البرهان)
 به سووره ی ئه لحه مد سه به ی مه ثانی
 به ئایه ی شه ریف وه ی ره بیسانی
 به پینچ و بیست و چه هارده ی ئاخر
 باجه تی سی جزم جه عالم ظاهر
 به شه صت و شه صه د شه ش هه زار و شه ش
 ئایه ی قورئانی ریشه ی دلان کesh
 به بای (بسم الله) هه رف نوورانی
 به تۆزده حورووف سپر سوبحانی
 به و چار عونصور عالمه ن به و شاد :
 ئابه ن ، ئاته شه ن ، خاکه ن ، چه نی باد ،
 به ده ریچه ی شه مس مه نزلان دوور
 به بورج قه مه ر چار فصل مه عموور
 به گه رمی هامین ساردی زمستان
 به رشته ی خه زان ده ستان به ده ستان
 به چه تر پر نه قش کالای نه و به هار
 به قه تره ی شه ونم گولان کۆسار
 به سۆز ناله ی بولبولان سه هه ر
 به تاب پرتاب په روانه و شه ره ر
 به هۆهۆی دوورپاج نه پای خیاوان
 به په رواز بال سۆنه ی سه راوان

به ئاواز دهنگ مهلو مووران گشت
 شهو ساکن نه کوړو وېل نه پرووی دهشت

به خاك ئادهم صهفي دل صافت
 به كهليمه ي ففضل ذېكر ئه لطافت
 باجه تي نوح و ئيلياس و ئه ييوب
 به شيث و ئيدريس يوسف و به عقوب
 به ئاهو ئاله ي (به عقوب) كه نعان
 به حوزن (يوسف) نه قه عز زيندان
 به صبر (ئه ييوب) چنه ي زامه تان
 به زه جر (جهرجيس) ئه و نه دامه تان
 به ضرب ئه پره ي (زه كه راي) زاكير
 به ئاله ي (به حيا) جگر كوي ئاير
 به شق (ئيراهيم) خليل و پرهمان
 ئايرت پهرش كهر د وه گولستان
 باجه تي (ئيسحاق) به مه قام (لوط)
 باجه تي (يونس) مهنده ي به طن حوت
 به شق (ئيسماعيل) به (ذو الكفل) و (هوود)
 باجه تي (شوعيب) به نه غمه ي (داود)
 به موهر حكمت (سولهيمان) صاف
 په وان بي حوكمش جه قاف تا به قاف
 به (موساي عيران) نه پای طوور گوستاخ
 هه واري ئه يمه ن ئاما په ي چرخ

ئەو ساللار كە ئەي فېكر ئاومردم وه هەم
عومرم ساوا بى وه پەنجرا ، پەنج كەم

واتە تەمەنى (٤٥) سال بوە كە ئەو ميعراج نامەى نووسيوە ، دوايش
سالى نووسينى ميعراج نامە كە ديارى دەكاو دەلئى :

جە سەنەى ھەزار دووسەدو نۆدا
نەى ميعراج نامە جە لای من پروودا

بەم پەي پەنجوورى لە سالى ١١٦٤ى كۆچيدا ھاتوئە تە دىنا .

بەلام بۆ سالى كۆچى دوايى — كە ديارە خۆى لە توانيدا نەبوە بۆمان
بنووسى — رېگەمان ئەچىتە بەست و ھىچ تروسكايى نەك نە پرووى تى بىكەين .
بەلئى ئەوئەندە ھەيە مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس ئەفەرموئى :
« بىستوومە لە سالى (١٢٢٢) دا لە جىھان دەرچوہ » بەلام لە ديوانە كەدا
پارچە شيعر ھەيە كە مېژووى دواى ئەم سالەى لەسەر نووسراوہ ، واتە
ھەر رېگەمان نەدۆزىيەوہ شوئيتىك نە پەناى بۆ بەرىن تا بە پروونى سالى
كۆچى دوايى شاعىرمان بدات بە دەستەوہ .

ئەوئەندە ھەيە لە ديوانى شاعىر خۆيەوہ بۆنى بەلگەيەكى دىكە دەكرئى
— كە ئەگەر بە تەواوى مېژووى كۆچى دوايىمان بۆ ديارى نەكا — لە
مېژووى كۆچى دوايى شاعىرمان نەك دەكاتەوہ . بەلگەكەيش لەوئەدايە شاعىر
بە پارچەيەك شيعر باسى نەخۆشىيەكى خۆى دەكا كە لەوكاتەدا تەمەنى
شەصت سال بوە ، نەخۆشىيەكەيشى زۆر سەخت بوە ، دواى ئەوئەيش ئيتىر
مېژووى شيعرى ترمان دەست ناكەوئەت لەو مېژوہ بەدواوہ گوترايئت ، ھەر
لە پارچە شيعرە كەدا مېژووى نەخۆشىيەكەى بە سالى (١٢٢٤) ى ك ديارى
دەكات وەك دەلئى :

ئەوسا ئەو ئازار پەرىم بابەست بى
تارىخ عومرم نە سەنەى شەصت بى

باجه تي (هاروون) به (خضر) زينده
 دهگير دلسوز خهلق دهرمه نده
 به شه رافه تي (عيسا) بن ميريهم
 به عه صاي (مووسا) ي قودره تي نه كره م
 به سان و سوپاو حوكم (نهسكه ندهر)
 به و فله سووفان پهريش بين ره بهر
 به عيلم لوقمان هكيم حال زان
 ویت نامت واتهن نه ئايه ي قورئان
 به بن هوشي خاو (عوزه ير) يه كصده سال
 باجه تي (حونه ين) هم به (دانيال)
 باجه تي ليواي سولطان سه رمه د
 (خاتم الرسل محمد احمد)

باجه تي (بووبه كبر عومهر و عثمان)
 به زور صه مصام (علي) شاي مهردان
 به ئال و نه ولاد نه صحابان ته مصام
 به بارگه ي پر نوور هر دوازده ئيمام
 به سه رمه زه بان دين محمه د
 (شافيعي و نوعمان ماليك و نه حمده)
 به ره موضه ي (ئوه يس) شاي هيته تداران
 به بارگه ي (بالوول) ديوانه ي شاران
 به (موساي كاظم) چراخ ئيسلام
 به شاي شه هيدان نه (مه شهد) مه قام
 باجه تي (مهر ووف) به مه تصور دار
 به نه وليايان بورج به غدا شار

باجه تي ئيخلاص (شيخ گه يلاني)
 مهظهر فەيضو لوظف ره بيباني
 باجه تي سهوداي (شيخ سه نغاني)
 به عشق عوشاق جه عشقا فاني
 به سپ ئه و مير (بانه) ماواشنه
 به (قاضي به ني) جه (سهركو) جاشنه
 به (سهيد صادق) جانه (شه ره زوور)
 به (پيرميكائيل) نه عالم مه شهوور
 باجه تي ئه و پير (پيرۆت) ش نامه
 به (عومر گه دروون) مه نشوور نه عامه
 به يومن بارگه ي (شيخ ئه بدالان)
 به طه يار غه يب ، وه شيخ (په هله وان)
 به شق بارگه ي بهرز شاي (عومر مه ندان)
 به دهرويش (غولام) سهردار په ندان
 به (شيخ باه زيد به سطامي) مه كان
 وه (شيخ به دره دين كامل الايمان)
 به شق (خالخالان) وه شيخ (ئه رزاني)
 به شيخ (جوبرائيل) جه رگه ي شيخاني
 به (سهيد علي) ماوا (هه مه دان)
 به زيكره ته وحيد مه ولای قه صيران
 به پيران پاك مه علوومو په نه مان
 باجه تي خاصان زه مين و زه مان
 به ئاه و زاري يه تيم بي فـهـرد
 به گريه ي دهردين بيمار په نگ زهرد

به ئاب حەسرەت غەریب شاران
 به یاھوو یاھووی طەریقەتداران
 به عەساو کەشکۆل لۆنگ دەرویشان
 به جەستەى زەلیل پۆل دڵپیشان
 به کزەى دەروون عاشقان پاک
 به هەناسەى سەرد عەبدان غەمناک
 وە سى رۆژەى سەوم ، وە شەشەى شەووال
 بە چار نوقطەى (رەمل) ، بە شازدە ئەشکال
 بە دوو لەیل عید ، بە قەدرو ، عاشوور
 بە لەببەیک لەببەیک حاجیان دوور
 بە جومعەو جەمات پێنج فەرض دايم
 بە شەو یێداران نە رای دین قایم
 باجەتێ ئەو خاص دۆعا موسستەجان
 جە قاپی موراڤ (مقبول الرجا) ن !
 ئێدەن نیاز پادشای غەفوور
 ببەخشى بە لوطف (رەنجوورى) رەنجوور
 رەنجوورى غەرقەن نە بەحر عیسیان
 راگەى ئەمر تۆش خاس کەردەن نیسیان
 جە خاسى موفلیس جە عیسیان داران
 بێرەن وە سەرژان رۆی رۆزگاران
 ئەوەند بەدفعیلش جە حەد وەرەدن
 یاها ئیلتیجاش وە خاسان بەردەن
 یا شائەى خاسان نامشان بەردم
 وە قاپی نیاز عەرضشان کەردم

تۆ خۆ جای ئومید وایه دارانی
منه ت نه هه ندهی رجا کارانی
ئهوان رجاچی ئهمن خه تاکار
جه لای که ریمچ چون تۆ که ره مدار
ئومیدم ئیدهن به قاپی مورد
وه رجا ی خاسان بکه ریم ئازاد
که م ویریم که ردهن وینهی که م ویران
به لئی خۆ خاسان رجا شان گیران
ئومیدم ئیدهن پیم دهی ئازادی :
جه دنیا مورد ، جه مه حشر شادی
یا شا (ره نجووری) دل هه راسانهن
ئه رجووش وه رجا ی رجا خاسانهن (۲)

— ۴ —

هامسه ران (ئه ندهن) هامسه ران (ئه ندهن)
واده ی ئاخروقت هه زارو (ئه ند) هن
دنیا زۆر جه دهست صاحب دین سه ندهن
دین نه رووی دنیا هه ر نامش سه ندهن

(۲) جگه له وهی که ئه م پارچه شیعره مونا جاتیکی ئایینی بهو شاعیر به سۆزو
کۆلیکی گهرمه وه له خودا ئه پارێته وهو دوا ی لیخۆشبوون بۆ گونا هانی
ده گا . . ئه م پارچه شیعره ئاوێنه یه کی روونی تواناو شارمزاری جۆراو
جۆری شاعیرمانه ، ده بینین له گه لێ بابته ی جۆراو جۆردا پهل ده کوتی و
له هه موو لایه کدا مه له وانیککی به توانایه و به و په ری شارمزاری به وه ده دوت ،
هه ر له بابته ی گهردوون و ئه ستیره ناسی به وه ، تا ده گاته بابته ی میژوو
مرو ناسی و شارمزاری له ناوو شوین و شۆره تی ناودارانی جیهان . . .
به جۆرێک که ئه م پارچه شیعره ده کړی گه لێ لقو پۆبی لێ بکریته وهو
گه لێ باسی الهه ر بنووسری .

ئه‌ساسه‌ی ئیسلام شیویان یه‌کسه‌ر
 که‌س نه‌ رای حه‌قیق نه‌دارۆ خه‌به‌ر
 قاپی شیرعه‌ی شه‌رع مه‌سدووده‌ن ته‌مام
 راگه‌ی نامه‌شرووع واز بیه‌ن نه‌ عام
 فه‌توا (حسب الخوان) ! به‌هه‌وای چه‌فتی
 (یجوز ، لا یجوز) ها وه‌ چنگ موفتی
 نه‌ئه‌مر سوبحان ، نه‌ واته‌ی ره‌سوول
 نه‌ فه‌توای مه‌ذه‌ب مه‌سه‌له‌ی قه‌بوول
 نییه‌ن جه‌ مابه‌ین غه‌یر جه‌ ده‌عوای مال
 بئ مال گشت ده‌عواش به‌تالنه‌ن به‌تال
 طه‌ریقه‌ت ئه‌رزان بئ قه‌درو قیمه‌ت
 بئ طه‌ورو ئاداب ئالووده‌ی عیله‌ت
 مه‌ردان کامل دانایان خاس
 هه‌ر یه‌ك نه‌ کونجی نیشه‌ن وه‌ بئ باس
 هه‌ر تاو رسته‌ی مه‌طه‌رق بازییه‌ن
 پاسه‌ مزانان یه‌ دین‌سازییه‌ن
 نه‌ نام و نشان نه‌ ئیجازه‌و ناو
 گوم جه‌ لای خه‌لق چون (سه‌نگ ژیر ئاو)
 نه‌مه‌نده‌ن ئاداب رای شه‌رم و حیجاب
 بئ شه‌رمی دابه‌ن په‌ری شیخ و شاب
 بئ به‌صیره‌تان جه‌ دین بئ خه‌به‌ره‌ر
 که‌فته‌ن نه‌ بازار هه‌وای ده‌ردی سه‌ر
 گا زه‌مه‌مه‌ی ده‌ف ، گا شه‌قه‌ی مه‌طه‌رق
 جه‌ مه‌طه‌رق بازی ئامانه‌ن یا حه‌ق !

وه صيه تم ئيدن : په فiqان دين
 شاريق بان وه شرع قائمي مه تين
 بوازان دوعاي صوب سه هرگاهي
 جه لاي خوداوه ند سپي و سياهي
 ئيدن ئيلتيجاي (په نجووري) په نجوور
 محفوظ بان جه شهر دنياي پر شروور

— ۵ —

ياران نه مه ندن ، ياران نه مه ندن
 نه شئي شوق نه پروي عالم نه مه ندن
 ساي ستم سؤماي سرووري سه ندن
 تاقى نيشانهي زهمانهي هه ندن
 شاهان بى شكوه ، ميران كه م كه رهم
 مالداران مه لولول ، موفليسان ماته م
 عاليمان بى وه عظم شيخان بى باطين
 دهرويش دلريش گشت وه جه ستهي من
 علامات عالم نه عالم ته ندن
 نيشانهي راستي زهمانهي هه ندن
 نه مه ندن ئاداب پهردهي ئابپرو
 كه م بيهن ئفراد بهين كونه و نوو
 كه س نه پهرسو نه راگه و ئركان
 هر كه س سه ربه وئيش بيهن وه لوقمان

نه حق شناسی مه ندهن وه ئیخلاص
 نه صاحب دلان خالین نه وه سواس
 نه شهرطو ئیقرار نه صیدق و صفا
 نه مهیل مؤبته نه بهین و وه فسا
 نه شهوق و نه ذهوق پهری خاص و عام
 نه ټیکي و ئاداب ، بهحث نهنگ و نام
 خانه قاه خالی ، مه دره سان بڼی پهنگ
 مه کته بان و ټیران بڼی صه داو بڼی دهنگ
 ناله ی عاشقان نه دارو ئه شهر
 شیوه ی مه عشو و قان خه یلڼ جهو به تره
 گپره ی کووره ی گهرم دهر دینان دهر د
 بڼی نه وه سروه ی نه سیم صوب سه رد
 ناز نازداران له یلڼ میثالان
 ئی عجاز نه داران په ی قه یس خه یالان
 زه مانه به و طه ور چه واشه و چه و تنه
 جای حاتم وه ده ست نامه ردان که و تنه
 ته کیه و ناز بالشت ، ئاصه ف کرداران
 ها که فتنه وه چنگ شه یطه نه ت کاران
 خه لوه تی په رده ی مه شوه ره و ته دبیر
 که یلنه جه غولام ساده ی دل په ذیر
 کورسی پړوسته می قاره مان سامان
 بڼی نه وه یاتاغ ساده غولامان
 جای جهنگ (برزو) جه ولانگه ی (کوکهش)
 ئیسته ها وه ده ست ساده ی صه فابه خش

جياتی (ساتور) تیزه‌ی جان ستان
 مگیران وه دهست (ئاوینه) و (کلدان)
 غیرهت کوچ کهردهن ، نامووس به‌رشی‌یهن
 جهی وهرته‌ر شاهان مهر بهی طهور بی‌یهن !
 مواچی کس حه‌رف مه‌ردی نه‌وه‌ندهن
 تا‌قی‌عه‌لامات زه‌مانه‌ی هه‌ندهن
 زالم‌ان دند‌ان ته‌مه‌ع تیژ کهردهن
 ناله‌ی مه‌زلوومان نه‌چهرخ ویه‌ردهن
 مه‌خلووقات سه‌رسام ویل و په‌رگه‌ندهن
 یه‌گشت‌عه‌لامات زه‌مانه‌ی هه‌ندهن
 کسه‌ی ویل نه‌کو ، کسه‌ی نه‌دامان
 ویل ویل مگیلان وینه‌ی بی‌فامان
 چون راحت نه‌رووی رۆژگار شی‌یهن
 هیچ کس نه‌هیچ جا سه‌بووریش نی‌یهن
 په‌شیوی بهی طهور کم کس ژنه‌فته‌ن
 چه‌پی واز بی‌یهن ، راستی چه‌فته‌ن
 سه‌خی‌بان خه‌سیس ، نانداران بی‌نان
 هر نامی مه‌ندهن نه‌عه‌رصه‌ی ده‌وران
 میران بی‌ته‌رتیب ، نوک‌هر بی‌ده‌ست‌وور
 که‌مه‌رزه‌پینان نه‌رای ئه‌ده‌ب دوور
 گشت وه هه‌وای به‌رگ‌زه‌ردو سووره‌وه
 به‌ئیس‌تیغ‌ناو کی‌یر رای غورووره‌وه
 یه‌ند‌ع‌وج‌ب و غوروور وه خه‌لق من‌انان
 ویش‌ان نه‌شیخان خاسته‌ر مزانان

عيلم شهيطهنت شووشان كهردهن
 پاسه مزانان گرهوشان بهردهن
 عه رب تا عه جهم ماتو مهلولهن
 تاقي ئاخو هه ند واتهي په سسولهن
 قهرنمان ياوان وه (يوم البتر)^(۱)
 به لي په ستاخيز ، به لي دهر د سهر
 قاعيده و قانون قه ديم بي بهن په
 به لي واوهيلا ، به لي پوژ بهد
 به لي ماجه راي كهس چار نه بهرده
 به لي سياست جه هه ويهرده
 ئهي سياست تان كهس نه ديهن وه چه
 عالم مات بي بهن نه سه چه شمه ي غه
 عالمان شيخان عارفان صاف
 بلا وه هه رفم نه و اچان خيلاف
 بهيان وه دهر گاي داوهر بلالان
 هم دوور شون ئه و په ننگ جه ي وهر تر سالان
 ئه رنه زينده گي به تالهن به ي طهور
 مه خلوق پامال بين چه ني جه فاو جه و
 تائه و پو ئه ييام مه هدي ظوهور بو
 (په نجووري) جه داخ دنيا په نجوور بو

(۱) (يوم البتر) ده گونج مه بهستي (يوم البتر) بي . نهك (يوم البتر)
 كه (بهتر) به مانا برينه .

میژوو

- ۱ -

دلّه دامه‌نی ! دلّه دامه‌نی !
عهجائب پابه‌ست دانهو دامه‌نی
سه‌سام دنیای بی‌ئارامه‌نی
شیّت غه‌له‌تکار که‌متهر فامه‌نی
جاری نیا که‌ر وهی هه‌ردوونه‌دا
وهی پر ژه‌نگ مه‌وج ده‌ریای هوونه‌دا
هه‌ر جه‌رۆی ئه‌ووو له‌ تاوه‌ ئاخ‌ر ده‌ور
شاهان سازادان به‌گلهران به‌ور
زۆرداران زۆر ، حوکومەت وه‌ مشت
مه‌عرفه‌ت‌داران هه‌رچی ئیک‌و زشت
کئ‌ی جه‌ دام به‌ند ئه‌و بی‌یه‌ن خه‌لاص ؟
کئ‌ی نه‌ سای گه‌ردوون نیشه‌ن وه‌ بی‌ باس ؟
سه‌رداران وه‌ زۆر سه‌رداری به‌ستن
که‌س جه‌ دام سه‌خت دنیا نه‌په‌ستن
بشو وه‌ فامدا وینه‌ی خه‌روازان
باوه‌ران وه‌ یاد نوکته‌په‌ردازان
زومره‌ی دل‌داران باوه‌ر نه‌ ده‌فته‌ر
چیشان خه‌یاڵ بی‌ ؟ کیشان به‌رد وه‌ سه‌ر ؟
با پیّتعه‌رض که‌روو نام نامداران
کوگای گه‌نج فه‌رد ته‌وار ئه‌طواران :

سەنەو سالو ۋەقت ھىجرەت موختار ھەزارو دوۋسەد چەنى بىست و چار

ۋاتە دەبى شاعىر ئەگەر لەو سالەشدا نەمردىن لەو دەورووبەرەدا بۆ
يەكجارى سەرى نايىتە ۋە •

لەم ئەندازە بەولاولە دەربارەى ژيان ۋە سەرھات ۋە خويندەن ۋە مامۆستا ۋە
ئىجازە ۋە ەرگرتن ۋە دەرس ۋە تەنە ۋە شوپىن ۋە ھۆى ۋە تىنى گەلەن لە شىعرەكان ۋە
چەند شتى دىكە ••• كە ھەمويان زىاد لە نرخیان بۆ زانىنى ژيانى شاعىر ،
بۆ لىكۆلىنە ۋە شىعرەكانىشى دەورىكى بالايان ھەيە •• شتىكى ئەوتۆيان
دەربارە نازارنى !

دەبى ئەۋە لەبىر نەكەم كە گومانم لە شتىك ھەيە — بەلام ھەر گومانە ۋە
بەلگەى پروونم نىرە — ئەۋىش ئەۋەيە كە پەنجوورى بە خويندەن يان بە
دەرس ۋە تەنە ۋە ماۋەيەكى لە ناۋچەى موكرىاندا بەسەربردىن • ئەم گومانەيش
بە پۆرە بەلگەيەك پتە ۋە دەكەم : ئەۋەى پروونە ۋە لە شىعرەكانىە ۋە دىارە
ئەۋەيە كە پەنجوورى خەلكى ناۋچەى (زەنگنە) ۋە لە تىرەى (زەنگنە) ۋە ،
شىۋەى گفتوگۆى زەنگنەيش — بەتايىبەتى لە كۆندا — زۆر لە ھەورامى ۋە ۋە
زىكە ۋە پەنجووريش شىعرى بە ۋە شىۋە ۋە تۋە ۋە زۆربەى شىعرەكانى بە ۋە
شىۋەن • بەلام شاعىرىك خەلكى ئەۋ ناۋچە بووبىن ۋە ، ۋەك لە شىعرەكانىشى ۋە
دىارە ، لە كەركووكدا ژياپىن ۋە شىعرى بە شىۋەى زەنگنە گوتىن ئەگەر لە ۋە
شىۋە لايدا ئەبىن بە شىۋەى قسە كردنى خەلكى كەركووك شىعر بلىن ، يان
ھىچ نەبىن لە شىۋەى قسە كردنى سلىمانى ۋە ئەۋ ناۋچانە ۋە نرىك بىن ، كەچى
پەنجوورى كاتىن لە شىۋەى خۆى لائەدا ۋە شىعرى سۆرانى دەلەن زۆر بە
شىۋەى موكرى ھۆگرە ۋە گەلەن ۋە شەى موكرى لى شىعرەكانىدا دەلەن
— بەتايىبەتى ئەۋ پارچە شىعرەى كە پارچەكەى (كارىزى) ى پىن كرد ۋە بە

فیردهوسی و ، سه‌عدی و ، طوسی و ، نظامی
 خوسره‌وو ، ده‌له‌و ، مه‌ولانای جامی
 ئه‌نوه‌ری و ، طالب ، حافیظ شیراز ،
 فوضوولی و ، عورفی و ، شه‌مس شه‌که‌ر راز ،
 نه‌سیم‌ی و ، صائب ، هیلالی و ، جانی
 مه‌ولانای رۆمی و ، مه‌لای ئه‌فغانی ،
 شه‌وکه‌ت و ، عیصه‌ت ، مه‌غریبی و ، فه‌یاض ،
 خاقانی و ، ظه‌هیر ، سه‌نائی مومتاز ،
 کاتبی و ، هاشم ، هاتیفی و ، ئه‌هلی ،
 مه‌ولای ئامولی ، نایی و ، سه‌وه‌یلی ،
 عاریف رۆمی ، نه‌ققاش وه‌ش حیفظ
 عونصوری و ، (خواجۆ) طه‌رز شیرین ته‌رز
 وه‌حشی و ، به‌ره‌مه‌ن ، مانی پر هیمه‌ت
 عیراقی و ، که‌لیم ، هم سه‌یید نیعمه‌ت
 ظه‌هووری و ، فه‌یضی ، عه‌ططار نادیر
 هه‌نی ماباقی هه‌ر یه‌ک جه‌ یه‌ک عه‌صر
 ئه‌هل که‌مالان عه‌ره‌ب تا عه‌جه‌م
 نه‌یۆ نه‌ ضه‌بط به‌ واته‌و قه‌له‌م

شوعه‌رای کوردستان گۆینه‌دان خاص
 هه‌رچی مه‌شه‌ووره‌ن په‌ریت که‌روو باس :
 مه‌لا نه‌جه‌ف نام ، خانای قوبادی
 یه‌ک مه‌لا صالح جه‌رگی مورادی

مهلا مصطه فای یساران مه نزل
 مهلا حاجی جاف ، عومهر ئومهر مل
 عهزیز دهر دین ، محهمه عیسا به گ
 حاجی تیله کو ، فهقی عهلی لهک
 یوسف یاسکه ، مهلا ته مهرخان
 شیخ عهلی هریر ، مهلا یه عقوب جان ،
 شیخ وهیس گه لالی ، عهزیزوللا لور ،
 شیخ محمد جامی ، مهلا باینسدر ،
 نهحمه دۆلهیی ، عه بیاس ثانی ،
 باکی و ، سیاپوش ، دده سیوانی ،
 حهین خان لور ، شاعیر جوبرائیل
 جانگیرو ، مهنصور ، هم میر ئیسماعیل
 نهحمه د به گ ، چه نی محهمه د ئاغای زهند
 ئاخه پاوهیی ، نهظر کاکه وهند
 عهلی خودا که رهم ، محهمه د ئاغای نام
 باکی (یتموشی) ، کابهی فام ته مام
 وهلی دیوانه ، خواجهی ئهرده لآن
 شیخ شه هابه دین^(۱) شاقه لا ئه یوان
 مهلا نوور عهلی ، یوسف دهر دین
 شافی و ، وهلی خان ، کاریزی حهزین

(۱) ده بئ مه بهستی لهم شیخ شه هابه دینه شیخ شه هابی کاکو زه کهربا بئ که
 له بهرگی به کهمی که شکۆلی که له پووری نه ده بی کوردیدا شیعیریم
 بلاو کردوه تهوه .

ئىسماعىل داود ، به كىر خا لدانى
 محمەد زەنگىنەو ، نەدەر پەوانى
 محمۇد ئاغاي زەند ، مەلا كامى نام
 قەمەرالى نام ، پەوانى مەقام
 مەولانا ئىلياس ، زەبوونى ، دىننور
 يەك فەقى ئەحمەد وە ناكام مەشھور
 مەنى ماباقى شوعەراي كوردستان
 دلداران خاص پۆل سەرمەستان
 يانە ھەر يەككى جە يەك ديارى
 ەللامەي دەور بىن جە رۆزگارى
 صاحب كەيفو دىواخانە بىن
 ھەركەس پەي كەسى وىران يانە بىن
 ھەككەك و غەوواص كان گەوھەر بىن
 صاحب فەردو بەيت سەودانەسەر بىن
 ئەي دىيائى بى شەرت چون دار شەطرەنج
 يەك يەك نمانا پيشان يانەي رەنج
 ھەر يەك وە پەنگى وەندشان جە پا
 خەلتانسان كەرد نە خاك سىيا
 ئىستە نەمەندەن غەير جە نامشان
 غەير جە واتەي فەرد نە كەلامشان
 ھەر ئىد مزانى چەرخ پەر خەتەر
 موەزۆت نە دام جە وان بەتەرەر
 وەر جە پۆي مەرگت فەردى كەر ئىجاد
 ياران دماي مەرگ باوهران وە ياد

هامه‌ران هەر رۆ جه پرووی ضه‌رووری
 بواچان : ئاخ ئاخ په‌ری (په‌نجووری)
 (په‌نجووری) ده‌روون په‌ر نیش خارهن
 په‌ی واده‌ی مه‌رگش وه ئینتظارهن

په‌نجووری ئەم چهند شیعه‌ی له کاتی ناساگی خۆیدا له میژووی
 هه‌زارو دووصه‌دو بیستدا وتوه .

— ۲ —

شیخم ! ئوستادم ! شیخم ! ئوستادم !
 مورشیدم ! پیرم ! شیخم ! ئوستادم !
 مه‌قصوودو مه‌طلب وایه‌و مورادم
 خه‌یاڵم هەر تۆی دایم تۆی یادم
 نه‌واچی تۆ شیت نه‌په‌رده‌ی پیتوار
 دڵ مه‌یل دۆ وه‌ کهس وه‌ کهس واچۆ یار
 قه‌سم به‌و دیدهم ! وه‌ شای زیباو زشت !
 وه‌ سپر سینه‌ی ئەولیا یان گشت !
 تاجه‌ی ده‌روون دوون پیتم ما تۆ نه‌فه‌س
 تا نه‌فه‌س یاوۆ وه‌ هه‌ناسه‌ی په‌س
 دڵ په‌روانه‌وار سۆزانه‌ن په‌ی تۆ
 ئاره‌زووش هەر تۆن ئه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ر رۆ
 (په‌نجووری) وه‌ مه‌یل لوظف تۆ شاده‌ن
 تا یادی دارۆ هەر تۆش نه‌یاده‌ن

قېلەم بېي خاۋ بۆ ، قېلەم بېي خاۋ بۆ !
 تاكەي جە دووریت دیدەم بېي خاۋ بۆ ؟
 ئەسرىن دیدەم تاكەي بە تاۋ بۆ ؟
 تاكەي دەروونم ھوونو زووخاۋ بۆ ؟
 تاكەي چون خەزان زایفو زەرد بۆ ؟
 شەۋان تا سەھەر ئالەم نەبەرد بۆ
 تاكەي چون مەجنوون بېزار نە دەیر بۆ ؟
 خەمبارو خەمناك بېي صەفاۋ سەیر بۆ
 تاكەي چون فەرھاد نە كۆی ییستوون ؟
 ویم كەروون خەلتان چەنی خاك و خوون
 چیشەن جە لای تۆ بەدبەختیم بەختەن
 روبەرۆ سزای زامانم سەختەن ؟
 ئەلبەت خەمدەتم باخلاص^(۱) نەكەردەن
 ئیسە سەر وە شۆن گونای ویم بەردەن
 پەوكە گیرم دان من بەی دەردەوہ
 بەی ئالەي نەبەرد ئاھ سەردەوہ

قەییوم قەھھار ! قەییوم قەھھار !
 قادر بە قودرەت قەییوم قەھھار !

(۱) (باخلاص) سووکراوی (بە ئیخلاص) ە لە بەر کیشی بەیتە :
 کراوہ .

باس باس (کەرکوک) ئابادی ئەو بی
 عەزیمیت عەظیم حیکمەت بێ شومار
 (شدید العقاب • ذو البطش الجبار)
 والی زەبەردەست ، پەر زۆر دانا !
 تەوانایی بەخش هەر ناتەوانا !
 فەرد بێ شەریک ، واقیف بە هەر حال !
 گەڕاندەوی دەور پۆژو مەو ساڵ !
 وەسفت بەحرێوەن ئاپەیاو بێ پەیی
 بە واتە و قەلەم هیچ نەبۆ طەیی
 لوطفت بێ حیساب رەحمەتت بێ شۆن
 مەخلوق گشت ئەرجووش وە کەریسی تۆن
 هەرتا کە فەیزان لوطفت نە دەو بی
 بێ شیبهو مانەند حوکومەت ئیظهار
 خەبەردار جە حال مەخفی و ئاشکار
 (ئێران) تا (تووران) (شام) تا وە (شیراز)
 هیچ شەهرێ نەبی بەی طەرزە دڵواز
 پەنا پەیی فەقیر جای بێ جاران بی
 نەعمەتش پەیی خەلق وێنەیی باران بی
 پەر نازو نەعمەت زەوقش تەمام بی
 شیرینی شاران جە ئەو سەرسام بی
 گوشتوگۆی شاران ئەر سەد وە یاد بی
 هەوای فەرەح بەخش کەرکوک زیاد بی
 کەمتەر تەجەللای قەھرت نمانا
 زەوق مەعنووریت وە هەوا شانان

خهلق کهر کووکت یه کسه ر فیر ر — ر
 هه بیه تی بهی خهلق نسانای بی چوون
 موانان نامش به (ودهاو طاعوون)
 چینی چون سوپای شکست ئاوه رده
 کس نه ظه ر وه حال هیچکس نه که رده
 هرکس به طهر حی کوچ به ندی که ردن
 جا وه سار او چۆل پای جه به ل به ردن
 هر نه ندوی غه مبار دهر وون پر نه ترس
 به وینهی رۆی حشر کس جه کس نه پرس
 ئاییری بهی طهور نه قودرهت گپریا
 چند نازو ناخوون گشت جه هم بریا
 چند یانه دهر بهست . چند مال خه راب بی
 چند دهر وون داخ داخ . چند دل که باب بی
 راگهی ئاموشوی فهدو قهوم کهم بی
 دهر دینان سه رکهیل سیلاب غم بی
 به ردهنگی رشتی ردهنگی پهی فیرار
 باوه جه فهر زه ند نه بی خه به ردار
 دامیش تهنده وه شه یطان ئیلیس
 به یه که موات : یه پاکه ن یه پیس
 هیچ باس کردهی حهق نمه وانان
 مهرگ حهق پهی خهلق وه عار مزانان
 گپه و گهر می باد ، لوولهی گینجه لوول
 مشانا جه هم کوگای زولف لوول

نازك ئەندامان سەھەند پەرۋەردە
 ئەزاكەت داران خودا خاس كەردە
 وئىل بىن نە پاي ھەرد چۆل ۋە يۆرت كەردن
 پەنا ۋە ساي سەنگ پاي جەبەل بەردن
 چەند كەس كە والا ۋە بالاش بار بى
 دەستش ھام گرۆى خاشاك و خار بى
 چەند كەس كە جاشان پەردە ۋە پەنا بى
 پۆشىدەى پەردەى شەرم و حەيا بى
 نىشتن نە پرووى دەشت بى پەروا ۋە بى شەرم
 ەرق مېزان جە پرووى دەشت گەرم
 جە صوب تا ئىوار خۆر مدۆ لىشان
 مېشن غەمناك وئىنەى دلریشان
 تەبارەكەللا زات عەظىمەن
 جە زەرەى قەھرت عالم پىر بىمەن
 يا حەى تۆ عەللام عالم ۋە زاتى
 باخەبەر جە حال گشت مەخلوقاتى
 پەحمى كەر ۋە حال خەلق ئەى شەھرە
 با ھەم جە لوطفت بوينان بەھەرە
 ۋەس وئىل نە ھەردان پاي جەبەل گرد بان
 ۋەس سەرعى و سەرسام ئەى ھەردا ۋە ھەرد بان
 صەفحەى دەروونان خالى جە غەم كەر
 پەرگەندە ئىشان جە تۆۋە جەم كەر
 باجەنى پەنج كەس شەشەم جوبرا ئىل :
 محەمد ئەمىن پەى ئوممەت دەلىل ،

عهلی بووطالیب ، فاطیمه ی ره سول ،
 حه سە نو ، حه سین ، شه هید مه قنول ،
 مه خلوقات جه ی دام ظولمه ت ئازاد کەر
 باجه تی ئه ی شەش شه شەدر گوشاد کەر
 باران فه ضلت باوهر وه هوجووم
 بماتو خاشاک ئه ی هائیله ی شووم
 تو صاحب ئه لطاف ئیمه خه تاکار
 به خشنده ی بیه خش ئیستمه ن غه ففار
 (ره نجووری) ئه رجووش ئیده ن جه دەرگات
 ره حم کەر ره حیم به ی گشت مه خلوقات
 مه علووم بو جه لای ته واریخ وانان
 حساب ئه یام تیک و به د زانان
 ئه وسا که که رکوک حالش و تار بی
 جه (ئاخوړ حوسین)^(۱) طاعوون ئیظه ار بی
 به عزئی خه لق فیرار به عزئی فانی بی
 ئه و طاعوون قیران سلیمانی بی
 سه نه ی ته ئریخش (غریبا) بی نه قش
 هزارو دوو سه د یه ک هه شتو یه ک شه ش

— ۱۲۱۴ —

(۱) ئاخوړ حوسین : ناوی گه ره کیکه له که رکوک .

هامسهران یاوان هامسهران یاوان
وه جهستهی خهسته م ئازاری یاوان
سهردیش چون نهشته دهروونم کاوان
گهرمیش سهرتاپام وه همدان تاوان
قادر به قودرعت کهردهنش تهقدر
په یوهستهن وه هم گهرمی و زه مههریر
وهختی که سهردیش سهرد مېو ته کرار
پهروانان دهستوور گیان مېدان ئازار
موددهی دوو ساعت ئهی سهرمای مۆلهق
به ندبهنده مکهرو ئیستیخوانم شهق
جه و دما گهرمی بن زیادو کهم
به وینهی بوخار فهحوای جهه نهم
گرگر گر مارو گهرمیش پهی گیانم
مسوزو ئهعضا تا ئیستیخوانم
ئوسا جه گهرمی شهرارهی دهروون
ماوهروون ئه و یاد به فر پای (گودروون)
تا نهزدیک وهقت وادهی شه بهق زهرد
گلاراهمن من چهنی ئهی دهرد
جه و دما نه جوش ئهی شهراره و تاو
سهرتاپای بالام غهرق مېو نه ئاو
ئوسا به تهقدر پادشای بنیچوون

پینج خشته کی — زیاد له ویش ئەم (کاریزی) به شاعیرنکی شیوهی موکری به و له گهل (ئهمه دی کور) دا شیعریان پیکه وه گوتوه^(۱) .

وهك وتم جگه له دیوانه که سه رچاوه به کی نه وتومان نی به و ، بۆ هه ر باسو خواستیک هه ر بۆ لای دیوانه که دینه وه به چراوه پشیدا ده گه رپین به لکو له دوو توئی شیعره کانی به وه چنگمان له شتیک گیر بیه که به هانای باسه که مانه وه بیت ، به لێ دیوانه که خۆی بۆ گهلێ بابهت سه رچاوه به کی باشه و گهلێ مه به ستمان به پروونی به دهسته وه ده دا .

چارێ دهرباره ی پله ی خۆنده واری و زانیاری شاعیر به لگه زۆره ، خۆ ته نها پارچه ی (میراج نامه) ئاوینه به کی پروونی زانیاری و شاره زایی شاعیرمانه . شاعیر له ژیرسییه ری میراج نامه نووسیندا جله و بۆ قه له می خۆی شل ده کات و به بیرى ورده وه شوینی ده که وێ تا گهلێ مهیدانی جۆراوجۆر بگه رێ و توانایی خۆی له هه مو یاندا بنوینێ . له پشیدا دێ وهك نووسه رنکی ورد به پشت به ستن به ریوایهت و هه والی په سهند میراج نامه که ده نووسی و ، نه وه ی له کتیه باوه رپیکراوه کانا هه به دهرباره ی میراج ده نووسی و ، به بیرى شاعیرانه ی خۆی گهلێ بابه تی نه ستیره ناسیی تیه لکیش ده کات ، که باسه که به گوێره ی کتیه ئایینی به کان ده نووسی و ده گاته کوتایی باسه که وهك زانایه کی ژپرو موسولمانیکی باوه رپته و له باسی خودادا ده لێ : وریا به و خۆت بگه وه ، ئەم چینگه چینگه فره وێژی و ده مکوتان نی به و نه مه دهریا به که گهلێ که سی تیدا نوقم بوه !

به لام به گوێره ی نه وه ی زانیانی دیکه بۆ ره نجووری یان نووسیوه و له دیوانه که دا به رچاو ده که ون پله ی ره نجووری گهلێ بالایه و ، زانایه کی که م وینه و ، شاعیرنکی دورشوناس و ، دوستیکی گیانی هه موو شاعیرانی کورد بوه ،

(۱) له بهرگی دوه می (که شکۆلی که له بووری نه ده بی کوردی) دا نموونه ی شیعری (کاریزی) و (ئهمه دی کور) م نووسیوه .

جهستهی دهر د وهردهم میو نه سکوون
 راضیم نهو سهردی نه پرووی مهعانی
 سهر د کهرؤ مهيلم جهی دنیای فانی
 شادم نهو گهرمی بهیو وه دهوام
 بسو وچنؤ وجود نهفن پرهوام
 ئومیدنه بهو شای بی شریک و فهر د
 باجه تی نهو نوور جه ویش جیا کهر د
 یهخشؤ خه تام هرچی کهم تا ییش
 بکیائؤ شیقام جه خه زانهی ویش
 نهو سائهی ئازار پهریم پابهست بی
 تهئریخ عومرم نه سهنهی شهست بی
 سهنهو سال و دقت هیجرهت موختار
 هزارو دووصه د چهنی بیست و چار
 خور نه (بورج قهوس) وه (جدی) تهحویل بی
 (ئات ایل) ئارهزووش پهی (قوئن ایل بی)
 (یا خالق الخلق) رهمی پیم دهری
 عیلاج جهستهی (رهنجووری) م کهری
 (رهنجووری) م رهنجوور هر نه ئازارم
 دهخیل دامان عهره ب سوارم

دلدارى

- ۱ -

ئەي زولف عەبىر ! ئەي زولف عەبىر !
ئەرى نازەنين زولف مایەي عەبىر !
ئەرى نەوپەرۋاز باز نەو نەخچىر !
ئەرى گىسوۋ دام مورغ دل پى گىر !
ئەرى دىدەمەست ئاھوۋى سەر قەتار !
ئەرى سوسەن خال شوخ خاطر دار !
ئەرى دەنگ دەرمان دەرد بىماران !
ئەرى سەردەلەل دىدە قەتاران !
ئەرى بىنابى دىدەي بى خواوان !
ئەرى دەۋابەخش دەروون زووخاۋان !
ئەرى نازەنين نەزاكەت نازان !
ئەرى نەۋنەمام شای دىدەبازان !
ئەرى باز تۆر پارچە بەند جە زەر !
ئەرى مل پىر ماس جەيران جابەر !
پەي بالاى نەۋخىز چۈن چوۋب چىنار
رېشەي جەرگە كىت نەكەرد پىر جە خار ؟
پەي دىدەي سىي مەست فېتنەجۆ
وہ كى مەنماناي ئەلۋەداي رۆرۆ ؟
پەي ئەبرۆي قەتران چۈن حەلقەي كەمان
دلەي كىت نەۋست نە دەرياي خەمان ؟

پهی گیسوی ته پینچ چون طور هی که مه ند
 بهرد بنچینهی کیت جه بن نه که ند ؟
 پهی شدهی قولاخ بهستهی پرووی چاره
 کیت نه که رد نه زید ضامن ئاواره ؟
 پهی شیوهی دلگیر پر چه غمزو و ناز
 پهی جه رگ کیت نه دا نه پرووی گاز ؟
 پهی خه ندهی مه زاق شه که رین شیوه
 کیت نه که رد وه (قهیس عامیری) لیه ؟
 پهی نیم نگیای ناز پیوار پهرده
 کیت نه که رد - نازیز ! - وه نازیز مه رده ؟
 پهی لاو ، لاگیره و ، لووته وانه و ، دم
 کیت نه که رد ئاوین نه گیزاو خهم ؟
 پهی ئالو والای پرشتهی لیکای حور
 یانهی کیت نه که رد خه راو و خاپور ؟
 ئینصافه ن مه دن باز نه و په رواز (!)
 گول نه ندام نه ندام شای شه که رین راز
 دلهی (په نجووری) ته پر که ردی نه هوون
 وه قته ن نه سه ودات یو وه مه جنوون
 په حمی که ر په حمی وه جهسته و حالش
 وه قته ن باد بهرؤ کوگای زور خالش

- ۲ -

ئیشه و جه نه حسی و سیایی چاره م
 گوشاد بی په ردهی قایی په ژاره م

هر يه ند خه يالآن دهر وونم تاودا
 ناغافل خيزا گرهم جه ناودا
 جه گرهي ئاير بهرز بليزه
 دهر لاد هه وام سهند وه صد ستيزه
 جه بهرزي بليس گر بهستي تاوم
 جه هه داد، هه داد! هه ئاو، هه ئاوم!
 تهز ئاوايي جه سر تا پايين
 گشت ميان بيدار جه خاو شيرين
 ميان مويان کوورهي وه تاو
 دهر مدهن وه دهر پهي ئاوه ردهي ئاو
 وهر جه گشت کهسان نه زان حالهين
 دنيا نه ديدهي چوارده سالهين
 جه لدر چاپووک خيز بهرميو نه خاو
 چون طهير تيز بال دهر مدو پهي ئاو
 ميو مويو ها گوژي کهوتنه
 مواچو ئاوهن، تهز ئه وه نهفتنه!
 وه دهر ئيشارهت، وه زوان لالام:
 هه نهفتنه هه نهفت مهنه وه بالام!
 جه نه حسي طالم ههرچهند واتم نهفت
 ئه و ئاما وه لام، صدای من نه شنهفت
 دهر بهرد وه بالا گوژهي نهفتش شهند
 بليسي بهرزم ئه وج ههوا سهند
 شهو بي وه شوعلهي چراخان نوور
 من گرم تاو بهست چون تاو ته نوور

تا سهحر سووزام من بهی نهفته وه
 بلیسم گر بهست هه ی نه سرهفته وه
 سهحر سفته ی سۆم چون چلۆسك دار
 بی وه زووخالین وامهنده ی ههوار
 (پهنجووری !) ههركهس دل دا وه خهیاڵ
 ئاخر سهرتاپاش مبو وه زوووخاڤ

— ۳ —

ئهري غونچهدهم ! ئهري غونچه دهه !
 ئهري لهب عهقيق ! پهري غونچه دهه !
 ئهري جام جهمین ! جهمین شوعله ی شهه
 ئهري دیده مهست ! ئهري قهتران چهه !
 ئهري زوئف عهنبهه ! مایه ی ئاهووی تاره
 ئهري شهده شوێ ! شوخ خاتره دار !
 ئهري نهوبهه رطوول ! نهمام نهوخیزه
 ئهري دهه نهبات ! چهشه ی شهکهه ریزه
 جهوساوه یاوان سالت وه دوو ههفته
 من فام جه خانه ی دهروونم دووركهفته
 واتم : ها بهرشیت جه حال نهزانی
 یاوای وه ئهییام رووی کامههرانی !
 ههنی جهفاو جهوره جه لات مبو کهه
 شهرطو بهین لهیل ماوهه ی وه ههه

یه چ خیرتهن دیدی (رهنجووری) ؟ !
هر های نه خه یال بی مهیلی و دووری

— ۴ —

نازیز مه‌نده بو ! نازیز مه‌نده بو !
ئهر عه‌قل و فامت جه لات مه‌نده بو
ئهر صد کس تاوان پهریت ته‌نده بو
حه‌یفه‌ن خه‌ط به ده‌ست خه‌ط نه‌وه‌نده بو
خه‌ط و خالّ خاس ره‌ژی‌ده‌ی قودره‌ت
جه لای نه‌زانان نه‌دارو قیسه‌ت
هر کس نه‌وانان حه‌دیث و ئایه‌ت
که‌ی مزاتو قه‌در زولف و خالّ و خه‌ت ؟ !
فیدای بالات بام شای بوله‌ند پایه
خه‌ط و خالّ ویت مه‌ده‌ر وه زیسه
مه‌وزه‌ش وه ده‌ست کیتاب نه‌وانان
نه‌ک به قه‌در زولف سیا نه‌زانان
بسپاره‌ش وه ده‌س موشتاقان عه‌شق
تا هر بنویسان جیاتی سه‌رمه‌شق
نه‌ک بی به تووش ناشنه‌خته‌وه
گیر بده‌ی به جه‌ور جه‌فای سه‌خته‌وه
بی‌کۆ طه‌به‌ق لیت بیو به خار
خاطر ته‌رت بکیشو ئازار

باد موشك ناف ! باد موشك ناف !
باد عنبه رين ! بۆ چون موشك ناف !
سه يياح صادق پهيك سينه صاف !
شنيار طوغراي لهرزا نوؤ كلاف !
مه خرهم پهردهي كهس وا نه كه رده !
بى په روا په رواز وه هر جا به رده !
حه كيم دارووي دهردينسان دهر د !
طه بيب حاذيق شاره زاي پاي ههر د !
شه ندهي شكوفه ي كالاي نه ووه هار !
به زاز رشتي پاي ههردهي كو سار !
نه و باز جا بورج بارگه ي ئوؤ جاخان !
توؤ غم نه سه ر تهخت سينه م كه رده ن خان
رؤشن كه ر ديده ي ليلى بى نوورم
شيفاي دهر د قه لب خه سته ي ره نجوورم
طاقه ت دهر وه ضه عف دار داهوؤلم
ده واه دهر وه دهر د كه هله لى كا پوؤلم
نه پاكوؤ ئه وده ر خه مان كو به سته ن
سه ر تا پام وه ئيش دهر د يار خه سته ن
مه ر هه م چون هه كيم حالزان حالان
توو به رى عه رضم په ي له يل سالان
شه رح كه رى جه لاش گراني دهر دم
پيش واچى ئه حوال هه ناسه ي سه ردم

تۆممار دهر دم جه لاش بوانى
 ئىظههار كهى جه لاش سىرر پهنهانى
 نه وسا ئهر چون له يل دلسۆز مه جنوون
 نسانا مهرهم پهى خهستهى مه جزوون
 باوهره جه لاش دهواى بى تايم
 شيفا پهى دهر وون دلهى كه بايم
 ئهر وینهى شيرين هوون فهرهاد رىژ
 نه بهردش دهواى دهر دهرمان يىژ
 پهيم باوهر جهواب تا چهنى دهردان
 قهيس ئاسا ويل بم نه پاكووى ههردان
 پهى چيش (رهنجوورى) م رهنج وه خهروارم
 وهقتهن سهوداى قهيس ببۆ وه بارم

— ۶ —

باد شى كهرده ! باد شى كهرده !
 شهمال شىيار ! باد شى كهرده !
 نامهى دهردينان پتهى دلبهر بهرده !
 نهحوال دوورى دلبهر ئاوهرده !
 شكوفهى شكهنج شامار وهش بو !
 شهमितهر جه عطر گولان شهوبۆ !
 نهو ساراگهر ديت هم باوهر نهو ياد
 خاتران جه بهند مهينهت كه ئازاد

قامەتم جە بار دەردان بىيەن خەم
 چون گۆشەي كەمان سەر نىيان وە ھەم
 تاسەي دوور وەطەن سەندەن تاقەتم
 خصوص ئارەزووي ئەو سەول قامەتم
 ئىيشەو وە دەوان بەر نامە وە لاش
 ویت ملەما كەر چەنى خاك پاش
 سائەو مپەرسۆ : شەمال يە چۆنەن ؟
 ئەي عەرۋە عەرۋەي كام دل پر ھۆنەن ؟
 واچە : شەرح دەرد بەندەي شەرجوورەن
 چون يە رەنجوورەن جە ئاستانەت دوورەن^(۱)
 ئەر پەرسا نە جام . واچە : ھەردەي كۆ
 ئەر واتش : دەرمان . واچە : زولف تۆ
 ئەر بەھانەش بى بى بەھانەش كەر
 ویت دەخيل وە خاك ئاستانەش كەر
 شەمال ئەر بەي طەور ماجەر اجۆيا
 چەنى ئاماي تۆ دەواي دل كرىيا
 چارەت كەرد ئاخ ئاخ صوب تائىوارەم
 ئاستى بەيۆ زۆخ نە ديدەي تارەم
 شەرط بۆ سەرو مال (رەنجوورى) رەنجوور
 صەرف راي تۆ بۆ وە رەضاو دەستوور

(۱) جە ئاستانەت بۆ ئەودى كىشەكەي رەوان بى دەپى وەك (جاستانەت)
 بخوینریتەود . دەشگونجى نىودى يەكەمى ئەم بەیتە ئاوابى :
 (واچە : شەرح دەرد بەندە بەي جۆردن)
 چونكە لە دەسخەتەكەدا باش ناخوینریتەودەو كووزاۋەتەودە .

باد ریزوان بۆ ، باد ریزوان بۆ !
 باد فەرح بەخش رەوضە ی ریزوان بۆ !
 سەیاح صوب خیز مەکان کەش و کۆ !
 مەحرم پای تەخت شوخ لەیل خوا !
 دەوابەخش دەرد دل پەری هونوان !
 مەشائە ی کلاف خەیاڵەخاوان !
 دەلیل پارەو ! داروودەری دەرد !
 پە ی دەوای دەردم هانام وە تو کەرد
 نەسیم بۆ بە عەشق ئیمامان زێد
 چون زیاد جە گشت وە تۆمەن ئومێد
 هۆردارە نامە ی پەری شکایەتم
 شەرح ئاخ و داخ بێ نیهایەتم
 بەر وە ئاستانە ی ئەو گۆل ئەندام
 ئەو شیرین شیوە ی پەریزاد سام
 دمای نیمەشەو داخڵ بەر وە جاش
 بچ داواو دەنگ بەر تا مشی وە لاش
 ئەوسا موینی هانە شیرین خاوا
 نە تەختە ی سینهش جی کەردەن گولاو
 طورە ی زولف دیز لوول بەستن چون حە ی
 پشانەن نە دەور سینه و خال و بە ی
 بەیان زەردش چون نەو بێن بەستن
 لیمۆنار یەقە ی خۆ وەلا وستەن

بۆ ئەم مەبەستە يەك دوو نمونە لە دیوانە کەرا دە گۆژینەو ئێرە ، (ئەحمەد بەگی صاحب قەران) کە نازناوی (شەوقی) یە بەم شێوە بۆی دەنوسی :

دەخیلم دەخیل ئەی ئیرشاد دین
پیر طەریقەت ، نووربین یەقین
سەردار عووشاق نە شەرق تا غەرب
مەجنوون ئانی سەرخیل عەرەب
جام دل (جامی) ، (نیظامی) نیظام
تەرتیب تەریب بینای بادە ی جام
کاشیف کەششاف سیر پەنھانی
(ئەفلاتوون) شیعار (ئەرەستوو) ی ئانی
(رەنجووری) موخلیص تەخلووص رەنجە
رەنجت رەنجە کەرد وە دەور پەنجە ...

مەلا یوسفی (دالەرۆ) یش بەم شێوەی خوارەو بۆ رەنجووری
دەنوسی :

سەرمەست بادە ! سەرمەست بادە !
رەنجووری رەنجوور ، سەرمەست بادە !
بە بادە ی عێرفان رەنگین سەجادە !
لەوح دل جە نەقش ماسیوا سادە !
رەنجووری گەنجوور خەزانە ی ئەسرار !
نەقد دانش بەخش خەروار بە خەروار !
غەوواصی دانە ی دەریای مەعانی !
نادیرە ی ئەییام بێ ھەمتای ئانی !
یا وە سەرچەشمە ی حەقیقی بەردە
بەستەنش نە بەین مەجازی بەردە ...

یان میرزا نەجەف بەم شێوە رووی دەمی تی کردووەو شیعری بۆ
خوسێوە :

به وینهی حوباب نه سینهی کافوور
 که یلن جه بادهی (شرابا طهور)
 جهو دهمدا زولفان سیای سهرد لوول
 بشان وه ههمدا وینهی تایی مهفتوول
 دهمدهم - بای شه مال ! - ویت دهر وه حیدای
 تاحهی ئاو یز بو وه بان بهیدا
 ومختی جه سهر دیت بهی کالان بین سهرد
 نه خاوشیرین - شیرین ئاخیز که رد
 دمای عرض حال ئهر نه بی بی پام
 دست راست کیشا پهری زولف خام
 تایی جهو که توون که لف پر گرنج
 هور که ندو نم دا وه ئاو چای زنج
 وه له بان لال ئه فسون گهری که رد
 وه گهرد خالان خاص پهره ری که رد
 داش وه دهست تو مروه تن شه مال
 راهی بهر رهوان چون طهیر تیژ بال
 بارهش وه ته عجیل چون دهوای حه کیم
 بمالوش نه زام ساکن بو پهی ویم
 ئینشالا شه مال - باد بی قوصوور -
 ئهر بیت وه باعث ماجه رای رای دوور
 (رهنجووری) رهنجوور تا وه نه فسخ صوور
 مو وه ده لال تیک نامیت مهشهوور

به خارانه وه ، به خارانه وه ^(۱)
 قیلهم وهس سسفتهم به خارانه وه
 وهس جه رگم بدهر ^(۲) به خارانه وه
 با وهس دل خار بو به خارانه وه
 وهس زالم به یش شکاوانه وه ^(۳)
 با وهس بگیلون به کاوانه وه
 مایه ی بن مه یلیت بشاران وه
 با باست نه شو به شارانه وه
 بکیانه په یکنی به یاران وه
 مه جنونت جه نه جدد یاران وه
 عه رضه ی وه فاو به ین مه پیچانه وه ^(۴)
 با هر بمانو به وه په یمان وه

(۱) له بهرگی به که می (که شکولی که له بووری ئه ده بی کوردی) دا چه ند پارچه شیمریکم به ناوی (رهنجووری) به وه بلاو کرده وه ، کاتی ئهم دیوانهم ده ست کهوت بهراورددم کردن ته نها چوار پارچه یان — که لهویش نازناوی رهنجووری یان تیدایه — لیره دا هه بون . ئهو دوا ی — جگه له بهشی سۆرانیه که — به گومان لیکراوم زانین و لیره دا بهراورددم نه کردن ، ئهو چوار پارچه له دیوانه دا — هه ریه که له جیگه ی خۆیدا — بهراورد ئه که مو جیاوازی به کان له بهراویژدا ده نووسم و بو که شکوله که نیشانه ی (مف) دانه نیم چونکه کاتی خۆی له که شکولی بنه ماله ی (موفتی) وهر گیراون .

(۲) بدهر (مف) بدهن .

(۳) الهم به یته وه تا به یتی « عه رضه ی ... » له (مف) دا که وتوه به هو ی دیان و له ناوچوونی ئهو به شه ی ده سخته که وه کاتی خۆی به چه ند خالیک ئه وه مان دیاری کرد .

(۴) مه پیچانه وه (مف) وه په یمان وه .

لهیل ئاسای قه‌دیم وه‌رجه پۆی وه‌فات
 با عام بزنان به شهرطو وه‌فات^(۵)
 نه‌با ناغافل جه‌رگهی به‌دواچان
 جه پرووی بیه‌نیت هه‌رفی بواچان^(۶)
 (په‌نجووری) په‌نجه‌ن^(۷) به په‌نجه‌ناه
 هه‌نی وه‌س دلش په‌نجه‌ناهوه

— ۹ —

چراخ وه‌ بالین چراخ وه‌ بالین
 ئیمشه‌و من به‌ردم سه‌ر وه‌سه‌ر بالین
 واتم : یه‌ وه‌قته‌ن دل نه‌بو خه‌مین
 لادی دیدم شو نه‌خاو شیرین
 ناگا دیم خه‌یال خال جه‌مین گول
 په‌یدا بی جه‌ لام چون مه‌رگه‌ مووصل
 هه‌رچه‌ند لالیام نه‌شووم نه‌ده‌روون
 نه‌با قه‌یس ئاسا ویل ببۆ نه‌ توون
 نه‌ژنه‌وا ئاله‌ی لالیای لالم
 شکاوا‌ی سینه‌ی نه‌ غه‌م پامالم
 چون نه‌شته‌ر نه‌ تۆی زامان پر ئیش
 جاگیر بی نه‌ جای قه‌دیم یانکه‌ی ویش
 ده‌روون جۆش ئاوه‌رد چون کووره‌ی هه‌داد
 دل نه‌ ده‌رووندا هه‌ر مواتش : داته‌

(۵) ئه‌م به‌یتیه‌و به‌یتی دوا‌یی له (مف) دا به‌روودوان .

(۶) بواچان (مف) به‌دواچان .

(۷) په‌نجه‌ن (مف) په‌نجش .

چونکه نهجامش يا و نسا وه تاو
 دل جه بۆتهى دهر د تاو يا چون ئا و
 ياران (رهنجوورى) جه و پي رهنجوورهن
 ئسته نه جاى دل غه مان جاگيره ن

- ۱۰ -

چراخم ئه و ياد ! چراخم ئه و ياد !
 ئه وه نده ماده م ماوه رووت ئه و ياد
 به ديدت سوگه ند - شوخ پهرى زاد ! -
 وه قه ن جه تاسه ت عومرم شو وه باد
 خه يالت بيه ن جه دلدا وه خار
 خار پر جه ئيش گه سته ي گاز مار
 مگنو وه يادم ههر دم دووانت
 راز تووتى ييز شه كه ر زووانت
 جيلوه ي جام ئاساى جه مين صافت
 شه نكه رده ي شه مال گيسووى كلافت
 شيوه ي دلفريب زولف هه ي تارت
 عيشوه ي پر جه ناز ديه ي خومارت
 لهنج ليوه به خش بالاى نه مامت
 خه نده ي غونچه ييز شيرين كه لامت
 به كه به كه چون نه شته ر مشكاوؤ جه رگم
 منماؤ ئاداب روى مه وتو مه رگم

گا شەوان تا صوب بەی خەيالەو
 مائووم بەی جەرگ کۆی زووخالەو
 گا پرووان تا شەو هام بەی تاسەو
 تاسەى دەرد سەخت بێ قیاسەو
 یەند تاسەت طاقت تەوانام سەندەن
 نە تەختەى سینەم یەك نەفەس مەندەن
 ئەجەل دەور مەدۆپەى پۆی مەمانم
 وەقتەن هۆرکەتۆ ریشەى حیاتم
 نەمەندەن ئومێد دین تۆ جە لام
 گلاراو مەن چەنى ئیش زام
 مەرھەم زات پاک قەییوم قودرەت
 جە خەزانەى غەیب بکیانۆ پرەحمەت
 دیدەمان شاد بۆ ھەم بە دین تۆ
 سارپیش بۆ زامان سەخت کۆنەو نۆ
 کۆتاھ بۆن ئاھان صوب تا ئیوارم
 پۆشن بۆ دیدەى دوور جە تۆ تارم
 ئەرە (پرەنجووری) سەختەن ئازارش
 وەقتەن ئاوا بۆ ماواى مەزارش

- ۱۱ -

چراخ دەرد نەبۆ چراخ دەرد نەبۆ^(۱)
 تاتەن تاویای تاو دەرد نەبۆ

(۱) ئەم پارچەیش لەوانەبە لە (کەشکۆل) دان .

تا ماوام چون قهیس نه پای ههرد نه بو
شهرط بو مهیل تو جه لام سهرد نه بو

تا جهستهی خهستم خاس پامال نه بو
تا سهر تا وه پام وه زووخال نه بو
تا دنیای شیرین جه لام تال نه بو
تا زووان^(۲) جه راز لهنگ و لال نه بو
تا کوورهی دهروون کهیل^(۳) دهرد نه بو
شهرط بو مهیل تو جه لام سهرد نه بو

تا دیدم شهوان وه بن خاو نه بو
تا ریشهی جهرگم وه زوخواو نه بو
تا زامم ناسور^(۴) گلاراو نه بو
تا نزگهرهی نهزع گیانه لالو نه بو^(۵)
تا خدیم گریان روئی نه بهرد نه بو
شهرط بو مهیل تو جه لام سهرد نه بو

تا گوش نه شنهواو^(۶) چه بن نوور نه بو
تا بهدهن ضعیف زاتو زوور نه بو

-
- (۲) زووان (مف) زبان .
(۳) دهروون کهیل (مف) دلک تاو .
(۴) تا زامم ناسور (مف) تاکه بیناییم .
(۵) تا . . . (مف) نزگهرهو نالین گیانه لالو نه بو .
(۶) نه شنهواو (مف) نه ژنهوان .

تا چه نهر^(۷) جه لام (گل وه دوور) نه بو
 تا شين قهومان جه پای موور نه بو
 تا زايه لهو شين قهوم^(۸) و فهد نه بو
 شهرط بو مهيل تو جه لام سهد نه بو

تا رۆح جه قالب نه پهرواز نه بو
 تا تن مات مه ندهو كه متهر ناز^(۹) نه بو
 تا قايي قه برم جه غيب واز نه بو
 تا پهيك ئه جهل وه هامراز نه بو
 تا ماواي سهرم خاكو بهرد^(۱۰) نه بو
 شهرط بو مهيل تو جه لام سهد نه بو

تا شار خاموش وه يانه م نه بو
 تا تهرك دنيای ديوانه م نه بو
 تا سهردي بازار زه مانه م نه بو
 تا مونكه ر نه كير هامخانه م نه بو
 (په نجووري) تا تن ريزه ي گهرد نه بو
 شهرط بو مهيل تو جه لام سهد نه بو

-
- (۷) چه نهر (مف) چه مهر .
 (۸) تا زايه لهو شين (مف) زايه لهي فهرياد .
 (۹) مه ندهو كه متهر ناز (مف) مه ند گيرودار .
 (۱۰) خاكو بهرد (مف) خاك سهد .

چراخم ناز بۆ، چراخم ناز بۆ
عاشق ئەو خاصەن نازكیش ناز بۆ
ئەر پەرەى جەرگش نە گىروگاز بۆ
گازندەش نە بۆ، بى گىلەو راز بۆ
گاگا حەسرەت ئاۋ نە دىدەش وارۆ
غەير جە دۆست خەيال كەسى نە دارۆ
گۆش و ھۆش تەسلىم نە راگەى دۆس بۆ
ساتى وە بى دۆس كۆس كەفتەى كۆس بۆ
خۆرالكو خاۋش دىن دلبەر بۆ
بى دلبەر دايم سەودا نەسەر بۆ
تازىندەن بازار عەشقش يەكپەنگ بۆ
يەكپەنگ بى زەنگ نەقش پرووى سەنگ بۆ
بى پەروا نە حەرف بەدان بۆ بەو طەور
نەژنەوۆ ھەرگىز تەغنىۋ جەفاۋ جەور
پەى نەنگ و نامووس نەبۆ خاطر تەنگ
بەلى وە بى سوود دۆست نەدۆ وە دەنگ
فېكر سەربازى عەشقش پەنھان بۆ
نەك پىسۋاى عالم ئەبلەھ زوۋان بۆ
شەوۋ پۆ سەرسام زام نە دەروون بۆ
دەروونش نە دەرد پىر مەوج ھوون بۆ
ئەر جەستەش نە تاۋ بسوۋچۆ يەكسەر
نە راگەى ئاداب پا نەنىۋ وە دەر

هه زکەس بەی دەستوور گیرۆدە ی دڵ بۆ
(پەنجووری!) ئەو کەس مورا د حاصل بۆ

✿ ● ✿

- 15 -

چراخم وه ندى چراخم وه ندى
نامه‌ی بن مه‌لیم هم جه تو وه ندى
ریشه‌ی دل وه ماس جه ییخدا که ندى
هم نمه‌ک وه زام که رده‌ی ویت شه ندى

✻ ● ✻

ئارۆ دَل بهردی وه بۆتهی ئاییر
مایه ی بچ مه یلیت ته مام کهرد ظاهر
وه قه ن جه داخ ت ئهروام چون طایر
به رشو نه قالب بایر وه بایر !
تهواناو تاقه ت سه بووریم سه ندی
هم نمه ک وه زام کهرده ی ویت شه ندی

✻ ● ✻

ئەرى ئىنايم سەرو سەر ئازاد
پەنج پۆزگار با ئەشۆت جە ياد
من جە سۆنگ توو وىم كەرد وە فەرھاد
چەن شەوان تا پۆ واتم : خودا داد !
دادو بى دادم پوئى نە وەندى
ھەم نەك وە زام كەردەى وىت شەندى

✿ ● ✿

ئىنە چەن وەختەن - گول ئەندام چىن ! -
 توو ھەر خاتىر شاد ، من ھەر دل غەمگىن !
 من ھەر ئاۋات واز ، توو ھەر وە ئەفرىن !
 تەمام بىزار بىم جە گيان شىرىن
 چىش بى ھەر پەردەى بى مەىلى تەندى ؟
 ھەم نەك وە زام كەردەى وىت شەندى !

ئەرى بى ئىنصاف خۆ من نەبىم گەور
 تەمام ولاتان جە داخىت دام دەور
 وىم كەرد وە ئاماج تانەى جەفاۋ جەور
 ئەسرىنان خورىا نە دىدەم چۈن ھەور
 ئىسە جە بەختەم ھەر دل وە فەندى
 ھەم نەك وە زام كەردەى وىت شەندى

توۋ خۆ وىت زاناي بە جەستەۋ حالەم
 چۈن بى چۈن ويەرد جەى وەرتەر سالەم ؟
 ئىستە ھا پەى توۋ جە غەم پامالەم
 عالەم موينۆ كۆگاي زوخالەم
 يە پەى چىش ددان دۆستى كەندى ؟
 ھەم نەك وە زام كەردەى وىت شەندى !

پىسۋاتەر نە قەيس ، عالەم پىم زاناي
 نامەى بەدنامىم گىت ولات واناي